

Bryssel den 1.6.2018
COM(2018) 393 final

2018/0217 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken
och om upphävande av förordning (EU) nr 1306/2013**

{SWD(2018) 301 final} - {SEC(2018) 305 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I kommissionens förslag till en flerårig budgetram (FBR) för perioden 2021–2027¹ fastställs finansieringsramen och allmänna riktlinjer för den gemensamma jordbrukspolitiken. På grundval av detta lägger kommissionen fram ett antal förordningar om den rättsliga ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken under perioden 2021–2027 tillsammans med en konsekvensbedömning av ett antal alternativa scenarier för jordbrukspolitikens utveckling. I dessa förslag föreskrivs tillämpningsdatumet den 1 januari 2021 och det läggs fram för en union bestående av 27 medlemsstater, i enlighet med Förenade kungarikets anmälan om landets avsikt att utträda ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom), på grundval av artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), som mottogs av Europeiska rådet den 29 mars 2017.

Den senaste reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken beslutades 2013 och genomfördes 2015. Sedan dess har de förutsättningar som låg till grund för utarbetandet av reformen förändrats avsevärt. Detta beror i synnerhet på följande tendenser:

Priserna på jordbruksprodukter har minskat kraftigt under pressen av makroekonomiska faktorer, geopolitiska spänningar och andra krafter.

Tonvikten i handelsförhandlingarna har flyttats från multilaterala till bilaterala överenskommelser, och EU har blivit öppnare för världsmarknaderna.

EU har förbundit sig att göra nya internationella åtaganden, bland annat rörande åtgärder för att lindra effekterna av klimatförändringarna (genom COP21) och rörande allmänna aspekter av den internationella utvecklingen (genom FN:s mål för hållbar utveckling), samt att vidta åtgärder för att bättre hantera andra geopolitiska händelser, som migrationen.

Dessa förändringar har föranlett en offentlig debatt om huruvida 2013 års reform har varit tillräckligt långtgående för att den gemensamma jordbrukspolitiken ska kunna hantera de pågående utmaningarna för jordbrukssektorns ekonomiska hälsa, omsorgen för miljön, insatserna mot klimatförändringarna samt skapandet av ett starkt ekonomiskt och socialt nät för EU:s landsbygdsområden – särskilt mot bakgrund av de nya möjligheterna inom handeln, bioekonomin, den förnybara energin, den cirkulära ekonomin och den digitala ekonomin.

Den gemensamma jordbrukspolitiken måste moderniseras för att kunna hantera dessa utmaningar, förenklas för att kunna uppnå detta med minsta möjliga administrativa börda och anpassas ännu mer till EU:s politik inom andra områden för att maximera dess bidrag till kommissionens tio prioriteringar och målen för hållbar utveckling. Som kommissionen påpekade i sitt senaste meddelande om den fleråriga budgetramen måste en moderniserad gemensam jordbrukspolitik stödja övergången till en fullständigt hållbar jordbrukssektor och utvecklingen av en levande landsbygd som kan tillhandahålla säkra, trygga och högkvalitativa livsmedel till över 500 miljoner konsument. EU behöver en smart, motståndskraftig, hållbar och konkurrenskraftig jordbrukssektor så att produktionen av säkra, högkvalitativa, överkomliga, näringsrika och varierade livsmedel säkerställs för invånarna och en stark socioekonomisk struktur skapas i landsbygdsområden. En moderniserad gemensam jordbrukspolitik måste höja det europeiska mervärdet genom att uppvisa en högre

¹ [COM(2018) 322 final - FBR-förordningen].

ambitionsnivå när det gäller miljön och klimatet och uppfylla medborgarnas förväntningar på hälsa, miljö och klimat.

I enlighet med arbetsprogrammet för år 2017 har kommissionen genomfört ett omfattande samråd i syfte att förenkla och modernisera den gemensamma jordbrukspolitiken för att maximera dess bidrag till kommissionens tio prioriteringar och målen för hållbar utveckling. Detta arbete var inriktat på politikens prioriteringar för framtiden, utan att föregripa tilldelningen av medel i jordbrukspolitikens nästa budget. Processen omfattade ett brett samråd såväl som en analys av tillgängliga uppgifter om jordbrukspolitikens resultat, däribland relevanta yttranden från Refit-plattformen.

Resultaten presenterades i ett meddelande som antogs den 29 november 2017 med titeln *Framtiden för livsmedel och jordbruk*. Meddelandet möjliggör en strukturerad dialog om den framtida jordbrukspolitiken i EU:s institutioner såväl som med övriga berörda parter. I detta policydokument beskrevs utmaningar, mål och vägar för en ”framtidssäker” jordbrukspolitik som måste vara enklare, smartare och modernare för att leda till en övergång mot ett mer hållbart jordbruk.

Som de främsta prioriteringarna för jordbrukspolitiken efter år 2020 utsåg kommissionen en högre ambitionsnivå för miljöskydd och klimatåtgärder, en bättre målinriktning av stödet och en starkare tillit till den positiva kopplingen mellan forskning, innovation och rådgivning. För att förbättra den gemensamma jordbrukspolitikens resultat föreslog kommissionen även en ny genomförandemodell som flyttar den politiska inriktningen från efterlevnad till prestation och återställer balansen mellan ansvarsområdena på EU-nivå och medlemsstatsnivå genom mer subsidiaritet. Syftet med den nya modellen är att uppnå EU:s mål på ett bättre sätt med utgångspunkt i strategisk planering, bredare politiska interventioner och gemensamma prestationsindikatorer för att förbättra den politiska samstämmigheten inom den framtida jordbrukspolitiken och gentemot andra av EU:s mål.

• **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

I artikel 39 i EUF-fördraget fastställs att den gemensamma jordbrukspolitikens mål ska vara att

- höja produktiviteten inom jordbruket genom att främja tekniska framsteg och genom att trygga en rationell utveckling av jordbruksproduktionen och ett optimalt utnyttjande av produktionsfaktorerna, särskilt arbetskraften,
- på så sätt tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard, särskilt genom en höjning av den individuella inkomsten för dem som arbetar i jordbruket,
- stabilisera marknaderna,
- trygga försörjningen,
- tillförsäkra konsumenterna tillgång till varor till skäliga priser.

Detta förslag är helt i linje med målen för jordbrukspolitiken i fördraget. Det innebär en modernisering och förenkling av det sätt på vilket bestämmelserna i fördraget genomförs.

• **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Jordbruk och skogsbruk täcker 84 % av EU:s territorium. Båda sektorerna är beroende av miljön samtidigt som de påverkar den. Därför kommer ett antal av de föreslagna specifika målen för jordbrukspolitiken att leda till miljö- och klimatåtgärder i linje med respektive EU-politik.

Det är ett välkänt faktum att våra konsumtionsmönster har betydelse för folkhälsan. Genom sin koppling till livsmedel, och i vissa fall livsmedlens produktion, är jordbrukspolitiken även kopplad till hälsopolitiken. Förslagen stärker kopplingen till hälsopolitiken, i synnerhet när det gäller hälsosam kost och en minskad användning av antimikrobiella ämnen.

EU är en av världens största varuimportörer och en av världens största exportörer av värdefulla jordbruks- och livsmedelsprodukter och påverkar därigenom livsmedelssystemen utanför EU. I linje med artikel 208 i EUF-fördraget tar förslaget hänsyn till målen för EU:s utvecklingssamarbete, dvs. fattigdomsutrotning och hållbar utveckling i utvecklingsländerna, särskilt genom det sörjs för att EU:s stöd till jordbrukare inte får några handelseffekter eller endast minimala handelseffekter.

Slutligen kan jordbruket och landsbygdsområdena, precis som andra sektorer, använda ny teknik och kunskap på ett bättre sätt, särskilt när det gäller digital teknik. Förslagen stärker kopplingen till forskningspolitiken genom att låta kunskapsutbytet få en framträdande plats i genomförandemodellen. På liknande sätt har den tonvikt som lagts på digitalisering möjliggjort en koppling till EU:s digitala agenda.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Artiklarna 42 och 43.2 i EUF-fördraget vad gäller förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

I fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs att befogenheterna för jordbrukspolitiken ska delas mellan unionen och medlemsstaterna, och att en gemensam jordbrukspolitik ska utarbetas med gemensamma mål och ett gemensamt genomförande. Det nuvarande genomförandesystemet för den gemensamma jordbrukspolitiken bygger på detaljerade krav på EU-nivå och strikta kontroller, sanktioner och revisionssystem. Dessa bestämmelser är ofta mycket normativa ända ner på gårdsnivå. I EU där jordbruks- och klimatförhållandena varierar mycket är dock varken uppifrån och ned-strategier eller lösningar som ska passa alla lämpliga för att uppnå önskat resultat och mervärde på EU-nivå.

I den genomförandemodell som presenteras i detta förslag fastställer unionen de grundläggande politiska parametrarna (den gemensamma jordbrukspolitikens mål, breda typer av interventioner, grundläggande krav), medan medlemsstaterna har ett större ansvar för hur de uppfyller och når de överenskomna målen.

En utökad subsidiaritet kommer att göra det möjligt att ta större hänsyn till lokala förhållanden och behov mot bakgrund av sådana mål. Medlemsstaterna kommer att vara ansvariga för att anpassa den gemensamma jordbrukspolitikens interventioner så att de på bästa sätt bidrar till att uppfylla EU:s mål. Samtidigt som medlemsstaterna bibehåller nuvarande styrningsstrukturer – som måste fortsätta att säkerställa en effektiv övervakning och uppfyllandet av alla politiska mål – kommer de även att ha ett större inflytande över utformningen av ramen för övervakning och kontroll av stödmottagarna (inklusive kontroller och sanktioner).

- **Proportionalitetsprincipen**

De ekonomiska, miljömässiga och sociala utmaningarna för EU:s jordbrukssektor och landsbygdsområden kräver omfattande insatser som tar hänsyn till EU-dimensionen av dessa utmaningar. Den ökade valfrihet som kommer att erbjudas medlemsstaterna när det gäller att välja och anpassa jordbrukspolitikens tillgängliga politiska instrument för att uppfylla målen, i en mer resultatbaserad modell, gör det ännu mindre troligt att jordbrukspolitikens överskrider en proportionell åtgärdsnivå.

- **Val av instrument**

Eftersom alla de ursprungliga rättsakterna är Europaparlamentets och rådets förordningar måste ändringarna införas genom en Europaparlamentets och rådets förordning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Den gemensamma jordbrukspolitikens är nära förbunden med utformningen och utvecklingen av Europeiska unionen. Sedan den gemensamma jordbrukspolitikens skapades i början av 1960-talet kring mål som fastställts i fördraget har politiken genomgått flera reformvågor i syfte att förbättra jordbrukssektorns konkurrenskraft, främja landsbygdsutvecklingen, hantera nya utmaningar och tillgodose samhällets behov på ett bättre sätt. Den senaste stora reformen antogs år 2013. I **2013 års reform** anpassades de **allmänna målen för den gemensamma jordbrukspolitikens** kring följande tre olika block:

- i. Hållbar livsmedelsproduktion.
- ii. Hållbar förvaltning av naturresurser och klimatåtgärder.
- iii. Balanserad territoriell utveckling.

För att bedöma framstegen mot uppnåendet av ovanstående mål och identifiera framtida utmaningar genomfördes en bred samrådsprocess som uppmuntrade en strukturerad debatt med alla berörda parter, däribland aktörer utanför jordbruksverksamheten. Uppgifter om jordbrukspolitikens resultat samlades dessutom in från en rad olika informationskällor (se sammanfattningen i ruta 1 nedan), vilka låg till grund för bedömningen av jordbrukspolitikens framsteg och brister under åren, med särskild betoning på de senaste reformerna. Detta gäller särskilt följande:

- Uppgifter som samlats in genom den gemensamma övervaknings- och utvärderingsram som används vid mätning av jordbrukspolitikens prestation².
- En serie av utvärderingar som schemalagts under den nuvarande fleråriga budgetramen (2014–2020) för att bedöma de nuvarande målen för jordbrukspolitikens, med de första resultaten tillgängliga under 2017/18³.

² Inrättas genom artikel 110 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 [om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitikens och om upphävande av rådets förordningar](#) och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 834/2014 av den 22 juli 2014 om [tillämpningsföreskrifter för den gemensamma ramen för övervakning och utvärdering av den gemensamma jordbrukspolitikens](#).

³ Europeiska kommissionen (2017) [Evaluation and studies plan 2017-2021](#), generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling.

Resultat angående framstegen mot målen och motsvarande finansieringsramar som finns tillgängliga i de årliga genomföranderapporterna för landsbygdsutvecklingen.

- Ytterligare bakgrundsdokument, uppgifter, fakta och siffror som är relevanta för konsekvensbedömningen har publicerats på generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutvecklings webbplats⁴.

- **Samråd med berörda parter**

Ett öppet offentligt samråd anordnades med fler än 322 000 inlämnade förslag, en strukturerad dialog med de berörda parterna, fem expertseminarier, yttranden från Refit-plattformen samt bidrag från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och de nationella parlamenten. Hänsyn togs också till rekommendationerna från arbetsgruppen för jordbruksmarknader (AMTF)⁵ och från konferensen i Cork om landsbygdsutveckling (2016)⁶.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

För att samla in bevis/kunskap från sakkunniga i jordbruksrelaterade frågor anordnades ett antal specialseminarier mellan mars 2017 och februari 2018. Dessa seminarier gav möjlighet till ett utbyte av åsikter mellan de sakkunniga och kommissionens tjänstemän samt en formulering av vilka viktiga slutsatser/frågor som bör beaktas i moderniserings- och förenklingsprocessen.

De fem frågor som behandlades i seminarierna valdes ut för att täcka de mest relevanta områden där kunskapsluckor och meningsskiljaktigheter om de politiska strategierna hade påvisats. Seminarierna utformades med liknande metoder på grundval av följande:

- (1) Insamling av de senaste uppgifterna från experter, akademiker, yrkesverksamma och internationella institutioner.
- (2) Fokus på praktiska erfarenheter .
- (3) Bedömning av potentialen hos nya tekniker/metoder för att förbättra utformningen av den framtida politiken inom det specifika området.

Sammanfattningar av seminarierna och presentationerna finns tillgängliga på följande adress:
https://ec.europa.eu/agriculture/events/cap-have-your-say/workshops_en

⁴ Se:
https://ec.europa.eu/agriculture/statistics/facts-and-figures_en
https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/eco_background_final_en.pdf
https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/env_background_final_en.pdf
https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/consultations/cap-modernising/soc_background_final_en.pdf

⁵ Rapport från arbetsgruppen för jordbruksmarknader (AMTF-rapporten) (2016) [Improving market outcomes enhancing the position of farmers in the supply chain](#).

⁶ Europeiska kommissionen (2016) [Cork 2.0](#): Webbplatsen [European Conference on Rural Development](#)

Seminarium 1: Bästa praxis för att tillgodose behoven inom miljö- och klimatområdet (23/24 mars 2017)

Detta tvådagarsseminarium genomfördes tillsammans med en rad olika experter med kunskap om utmaningarna inom miljö- och klimatområdet. Under seminariet behandlades

- de verktyg som finns tillgängliga för bedömning av de miljömässiga behoven,
- de metoder som finns tillgängliga för att förbättra genomförandet av åtgärderna (med fokus på beteendeorienterade strategier).

Seminarium 2: Riskhantering (18/19 maj 2017)

Målet med detta tvådagarsseminarium var att förbättra insamlingen av uppgifter inom debatten om vilka verktyg som kan hjälpa jordbruksnäringen att hantera riskerna med produktion, prissättning och inkomster. Under seminariet behandlades

- utmaningarna för EU-marknadens säkerhetsnät och den senaste utvecklingen av det riskhanteringssystem som tillämpas i USA,
- frågan om framtida marknader inom EU, EU:s försäkrings- och återförsäkringssektor i fråga om jordbruk, frågan om offentlig-privata partnerskap och ett program för skördeförsäkringar,
- beteendemässiga aspekter av riskhanteringen.

Seminarium 3: Livsmedel och relaterade frågor (31 maj 2017)

Vid seminariet om livsmedel och relaterade frågor undersöktes jordbrukspolitikens anpassning till hälsopolitiken och dess möjligheter att underlätta jordbrukarnas anpassning till förändrade konsumtionsmönster. Frågan om antimikrobiell resistens förtjänar särskild uppmärksamhet.

Seminarium 4: Socioekonomiska frågor (9 juni 2017)

Seminariet om socioekonomiska frågor fokuserade på en analys av dynamiken inom området för tillväxt och arbetstillfällen i EU:s jordbruks- och livsmedelssektor. Vid seminariet undersöktes kopplingarna mellan det globala jordbruket och livsmedelsindustrins värdekedjor i EU ur både ett begreppsmässigt och ett praktiskt perspektiv baserat på fallstudier.

Seminarium 5: Mätning av jordbrukspolitikens prestation när det gäller miljö och klimat (26 februari 2018)

Under seminariet undersöktes vilka grundläggande politiska mål som kan fastställas på EU-nivå, hur de kan genomföras på medlemsstatsnivå samt hur de kan övervakas, kontrolleras och utvärderas.

• **Konsekvensbedömning**

Den konsekvensbedömning som stödjer förslagen till rättsakter, såväl som yttrandena från nämnden för lagstiftningskontroll, finns tillgängliga på följande webbplats:

[Lista över konsekvensbedömningar och tillhörande yttranden från nämnden för lagstiftningskontroll](#)

I det inledande skedet avgav nämnden för lagstiftningskontroll ett negativt yttrande. Även om nämnden uppskattade ambitionen med att modernisera och förenkla den gemensamma jordbrukspolitikerna och den ingående analysen av olika scenarier som på ett tydligt sätt lyfter

fram avvägningarna mellan de politiska målen, ansåg den att rapporten borde innehålla en bättre förklaring av den föreslagna genomförandemodellens motivering, genomförbarhet och funktion. De begärda kompletteringarna lades till i konsekvensbedömningsrapporten och omfattade en särskild bilaga med förslagen för den nya genomförandemodellen. På grundval av detta gav nämnden för lagstiftningskontroll ett positivt yttrande med vissa reservationer. Nämnden konstaterade att rapporten innehöll många förbättringar, men begärde ytterligare specifikationer om vilka säkerhetsåtgärder som vidtagits för att mildra de identifierade riskerna. I bilaga 1 till konsekvensbedömningsrapporten (arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar) beskrivs de justeringar som gjorts för att uppfylla nämndens krav.

Olika politiska alternativ presenteras och diskuteras i konsekvensbedömningsrapporten. Inget av alternativen förespråkas särskilt i konsekvensbedömningen. Istället provas kombinationer av förslagens olika delar i de olika alternativen i syfte att utarbeta en optimal sammansättning.

Genom alternativen provas huvudsakligen kontrasterande tillvägagångssätt för att uppnå de identifierade målen, däribland

1. olika ambitionsnivåer när det gäller miljö och klimat, med fokus på de möjliga effekterna av obligatoriska och frivilliga genomförandeprogram,
2. olika sätt att stödja jordbruksinkomsterna och i synnerhet fördelningen mellan olika jordbruksverksamheter, med fokus på de möjliga effekterna för små och medelstora jordbruk,
3. bredare socioekonomiska interventioner, i synnerhet inom landsbygdsutvecklingspolitiken, såväl som övergripande strategier för moderniseringen.

I det första alternativet provas möjligheten att införa ett frivilligt miljöprogram för att höja ambitionsnivån för miljö- och klimatfrågor. I detta alternativ undersöks även om det går att använda riskhanteringsverktyg med lägre direktstöd till jordbrukarnas inkomster. Två delalternativ avspeglar medlemsstaternas olika miljöambitioner och synsätt när det gäller direktstöd inom den nya genomförandemodellen.

I ett annat alternativ är direktstödet mer målinriktat och genomförandet av villkorlighet är mer ambitiöst i syfte att förbättra jordbrukspolitikens gemensamma ekonomiska och miljömässiga prestation såväl som att hantera utmaningarna när det gäller klimatet. Delalternativ utarbetas även för att illustrera möjliga skillnader i medlemsstaternas ambition när det gäller miljö- och klimatmål.

Slutligen provas ett alternativ som lägger stark tonvikt på miljöskydd och sysselsättning – och flyttar fokus till små och medelstora jordbruksföretag som ett sätt att behålla arbetstillfällena i landsbygdsområdena. Medlemsstaterna är skyldiga att fördela 30 % av betalningarna i den första pelaren för att tillhandahålla kompletterande stöd till fyra program som ska vara frivilliga för jordbrukarna, dvs. ekologiskt jordbruk, permanent gräsmark, områden med naturliga begränsningar och linjära landskapselement, för att ytterligare uppmuntra klimatåtgärder och hållbar förvaltning av naturresurserna.

I konsekvensbedömningen framhålls de svåra avvägningar som följer av en politik som strävar efter många olika mål när de grundläggande parametrarna förändras.

En av de viktigaste grundläggande parametrarna är stödnivån för jordbruksstödet. Den andel på 5 % som föreslogs av kommissionen i maj 2018 i meddelandet om budgetramen för 2021–2027 ligger inom det intervall som låg till grund för konsekvensbedömningen.

När det gäller jordbruksinkomsterna har både nivån och fördelningen av stödet stor betydelse. En tillräcklig nivå av stöd som ger tillräckliga jordbruksinkomster är grundläggande för att säkerställa livsmedelsförsörjningen, ambitionerna för miljö och klimat samt en levande landsbygd. **Bättre målinriktning av stödet** till små och medelstora jordbruksföretag och områden med naturliga begränsningar kan bidra till att arbetstillfällena bevaras och att verksamheten stärks i hela territoriet, vilket stärker den socioekonomiska strukturen i landsbygdsområdena. Införande av tak och användning av konvergens kan förbättra fördelningen av direktstöd. Det är uppenbart att alla alternativ som innebär en omfördelning av direktstödet till jordbruk och regioner med lägre produktivitet kommer att leda till en minskning av EU:s konkurrenskraft på kort sikt och samtidigt förstärka skyddet av miljön. Mindre uppenbar är emellertid den kombination av åtgärder som kan lindra de negativa inkomsteffekterna och på samma gång bemöta utmaningar som också är relevanta för jordbruket – till exempel miljö och klimat eller samhällets förväntningar. Detta förutsätter uppmuntrande justeringar som förbättrar både den socioekonomiska och den miljömässiga prestationen i sektorn.

Bidrag från samråden och analyserna med de berörda parterna visar att detta är möjligt, under förutsättning att de nödvändiga åtgärder som är inriktade på en **högre ambition när det gäller miljö- och klimatinsatser** gör det möjligt att anta en bästa praxis (både för konventionella och andra former av jordbruk) som omfattar kunskap, innovation och den senaste relevanta tekniken.

På grundval av de antaganden och val som görs i analysen kan det vara nödvändigt att göra vissa avvägningar för att uppnå jordbrukspolitikens ekonomiska, miljömässiga och sociala mål, såväl som den önskvärda moderniseringen och förenklingen. Sammanfattningsvis kan omfördelningen leda till hanterbara inkomsteffekter och öka ambitionen när det gäller miljö- och klimatåtgärder och andra **synergieffekter inom jordbrukspolitiken**. Detta kräver emellertid att sektorn och politiken tar vara på de möjligheter som erbjuds genom innovation och teknik och som redan möjliggör modernisering och förenkling.

Andra antaganden och val kan förändra de detaljerade resultaten, men inte det viktigaste underliggande budskapet – att *det bästa alternativet för den framtida jordbrukspolitiken bör kombinera de bästa delarna av de olika alternativen, men undvika deras svagheter genom att det införs nödvändiga garantier för att säkerställa lika villkor inom EU*. Detta innebär att det finns ett behov av tydliga kriterier för nivån och fördelningen av inkomststöd (t.ex. införande av tak och/eller successiv nedtrappning), ambitionsnivån för miljö och klimat, villkorligheten, insatserna för modernisering och lämplig grad av subsidiaritet/förenkling.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Komplexiteten i genomförandet av den nuvarande politiken är i stor utsträckning kopplad till betoningen på överensstämmelse med detaljerade regler som fastställts på EU-nivå. Den nya genomförandemodell som föreslås innebär att stödvillkoren på EU-nivå försvinner, vilket kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att definiera stödvillkor som är anpassade till deras särskilda förhållanden. Detta förväntas medföra en betydande förenkling.

Historiskt sett har den gemensamma jordbrukspolitiken utvecklats i successiva reformer till olika instrument. Ibland har det visat sig vara svårt att samordna dessa instrument. Enligt det

föreliggande förslaget sammanförs alla de olika stödreglerna i den gemensamma jordbrukspolitiken i en enda sammanhängande ram, vilket kommer att minska den administrativa bördan vid genomförandet av jordbrukspolitiken.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget är förenligt med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

I kommissionens förslag om den fleråriga budgetramen för perioden 2021–2027 (COM(2018) 322 final) föreskrivs att en betydande del av EU:s budget även i fortsättningen ska avsättas till jordbruket, vilket är en gemensam politik av strategisk betydelse. Räknat i löpande priser föreslås därför att den gemensamma jordbrukspolitiken ska fokusera på sin kärnverksamhet med 286,2 miljarder euro som tilldelas EGFJ och 78,7 miljarder euro som tilldelas Ejflu.

Dessa jordbruksfonder kompletteras med ytterligare finansiering från Horisont Europa, eftersom det föreslagna rambeloppet för detta program omfattar 10 miljarder euro som stöd till forskning och innovation inom livsmedel, jordbruk, landsbygdsutveckling och bioekonomi. En ny jordbruksreserv kommer att inrättas inom ramen för EGFJ för att finansiera ytterligare stöd till jordbrukssektorn. Om det finns outnyttjade belopp i reserven ska dessa överföras till efterföljande år.

När det gäller fördelningen av direktstödet bland medlemsstaterna föreslås att alla medlemsstater med direktstöd under 90 % av EU-genomsnittet ska fortsätta den process som påbörjades under perioden 2014–2020 för att fylla ut 50 % av den befintliga skillnaden till 90 %. Alla medlemsstater kommer att bidra till finansieringen av denna externa konvergens av nivåerna för direktstöd. Medlemsstaternas anslag för direktstöd enligt förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken beräknas på grundval av detta.

När det gäller landsbygdsutvecklingen föreslås en återbalansering av finansieringen mellan EU:s och medlemsstaternas budgetar. I linje med vad som planeras för de europeiska struktur- och investeringsfonderna, är det genom en ökning av de nationella medfinansieringsgraderna möjligt att bibehålla i princip oförändrade stödnivåer i stödet till EU:s landsbygdsområden. Stödet från Ejflu kommer att fördelas på grundval av objektiva kriterier som bygger på de politiska målen och med hänsyn tagen till den nuvarande fördelningen. På samma sätt som idag bör de regioner som utvecklas långsammare även fortsättningsvis omfattas av högre medfinansieringsnivåer, och detta gäller även vissa åtgärder som Leader och stöden för förvaltningsåtaganden.

Medlemsstaterna kommer att ges en viss nivå av flexibilitet för överföringar mellan anslagen. Upp till 15 % av respektive direktstöd kan överföras till Ejflu-anslagen och omvänt. En större andel kan överföras från direktstöd till anslag i Ejflu för interventioner som är inriktade på miljö- och klimatmässiga mål och startstöd till unga jordbrukare.

Mer detaljerad information om vilka budgetkonsekvenser förslaget om den gemensamma jordbrukspolitiken finns i den finansieringsöversikt som åtföljer förslaget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

En övergång mot en mer prestationsinriktad politik kräver en stabil prestationsram som, på grundval av en förutbestämd uppsättning av gemensamma indikatorer, gör det möjligt för kommissionen att bedöma och övervaka politikens prestation. Den nuvarande **gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen** och det nuvarande övervakningssystemet för direktstöd och landsbygdsutveckling kan användas som grund för övervakning och bedömning av politikens prestation, men de måste i så fall anpassas och utvecklas ytterligare (för att skapa enhetlighet mellan de två pelarna). Ytterligare investeringar behövs också för att ta fram lämpliga indikatorer och säkerställa tillräckliga dataströmmar.

En ny **ram för övervakning och utvärdering av prestation** kommer att omfatta alla instrument i den framtida jordbrukspolitiken: de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken såväl som de delar av jordbrukspolitiken som inte omfattas av de strategiska planerna (vissa delar av den gemensamma organisationen av marknaden och särskilda program). Prestationen kommer att mätas i förhållande till politikens särskilda mål med hjälp av en uppsättning av gemensamma indikatorer.

Den nya modellen kommer att organiseras kring följande principer:

- Kontextindikatorerna förblir betydelsefulla, eftersom de avspeglar relevanta aspekter av de allmänna tendenserna inom ekonomin, miljön och samhället och sannolikt har en inverkan på prestationen.
- En begränsad, men mer målinriktad uppsättning av indikatorer bör i första hand väljas ut för att så nära som möjligt avspegla huruvida den intervention som stöds bidrar till möjligheten att uppnå målen i förhållande till den fastställda referensnivån och använder tydliga definitioner.
- Politikens övergripande prestation kommer att utvärderas under flera år på grundval av effektindikatorer. Den årliga uppföljningen av politikens prestation kommer att utgå från den fullständiga förteckningen över resultatindikatorer.
- Outputindikatorer kommer att användas årligen för att koppla samman utgifterna med den prestation som är resultatet av politikens genomförande. Det sistnämnda är en årlig översyn som är beroende av en förteckning över (i första hand redan tillgängliga) outputindikatorer.
- Tillförlitligheten hos de relevanta prestationsindikatorerna kan förstärkas med hjälp av synergieffekter mellan statistiska och administrativa uppgifter, men det förutsätter att det finns ett system av kvalitetskontroller.

Vad som föreslås är i huvudsak en förskjutning av ansvarsområdena och möjligheterna inom en gemensam ram, som har definierats och verkställts på ett tydligt sätt, för att kunna uppfylla flera huvudmål på samma gång, nämligen förenkling, resultatorientering (snarare än efterlevnad) samt en effektiv och ändamålsenlig politik.

Ett årligt prestationsavslut planeras som den viktigaste delen av den pågående övervakningen och styrningen av politikens genomförande. För att ett årligt prestationsavslut ska kunna fungera i praktiken måste lämpliga outputindikatorer och resultatindikatorer lämnas in tillsammans i en årlig rapport om genomförandet av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken, den så kallade *årliga prestationsrapporten*.

Medlemsstaterna kommer att rapportera årligen om output och utgifter såväl som avståndet till de mål som fastställts för hela perioden, uttryckta som värdena för resultatindikatorerna.

Utvärderingar kommer att genomföras i enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016⁷, om de tre institutionerna har bekräftat att utvärderingar av befintlig lagstiftning och politik bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Utvärderingarna kommer att bedöma programmets praktiska effekter på grundval av dess indikatorer/mål och göra en detaljerad analys av i vilken utsträckning programmet kan anses vara relevant, effektivt, ändamålsenligt, ger tillräckligt mervärde för EU och stämmer överens med EU:s övriga politik. De kommer att inbegripa tillvaratagna erfarenheter för att identifiera eventuella brister/problem och eventuella möjligheter att ytterligare förbättra åtgärderna eller deras resultat och att bidra till att maximera deras utnyttjande/effekter.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Förslaget gäller tre olika förordningar:

- Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 (nedan kallad *förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken*)
- Europaparlamentets och rådets förordning om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av förordning (EU) nr 1306/2013 (nedan kallad *den övergripande förordningen om den gemensamma jordbrukspolitiken*)
- Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter, (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, (EU) nr 251/2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter, (EU) nr 228/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och (EU) nr 229/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna (nedan kallad *ändringsförordningen*)

Tillsammans innebär dessa förordningar att den gemensamma jordbrukspolitiken justeras så att dess mål anpassas till Junckers prioriterade frågor och FN:s mål för hållbar utveckling samtidigt som politikens genomförande förenklas. Jordbrukspolitiken kommer att anpassas ytterligare till lokala förhållanden genom att stödvillkoren på EU-nivå tas bort.

⁷

Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

Medlemsstaterna kommer att kunna definiera de flesta av villkoren för stödberättigande på nationell nivå för att anpassa dem till sina egna förutsättningar. Samtidigt kommer den administrativa bördan i samband med kontrollerna att minska, eftersom den direkta kopplingen mellan villkoren för stödberättigande på EU-nivå och de slutliga stödmottagarna begränsas.

För att ytterligare förbättra den hållbara utvecklingen av jordbruket, livsmedelssektorn och landsbygdsområdena är de allmänna målen för jordbrukspolitiken inriktade på ekonomisk lönsamhet, jordbrukens motståndskraft och inkomster, förbättrad prestation när det gäller miljö och klimat samt på en förstärkning av den socioekonomiska strukturen i landsbygdsområdena. Dessutom är främjandet av kunskap, innovation och digitalisering inom jordbruket och på landsbygden ett övergripande mål.

Den nya gemensamma jordbrukspolitiken kommer att eftersträva följande särskilda mål:

- (a) Att stödja en livskraftig jordbruksinkomst och motståndskraft över hela EU:s territorium för att förbättra livsmedelssäkerheten.
- (b) Att öka konkurrenskraften och marknadsorienteringen, med ett större fokus på forskning, teknik och digitalisering.
- (c) Att förbättra jordbrukarnas ställning i värdekedjan.
- (d) Att bidra till begränsning av och anpassning till klimatförändringarna och att främja hållbar energi.
- (e) Att främja en hållbar utveckling och effektiv förvaltning av naturresurser som vatten, mark och luft.
- (f) Att bidra till skyddet av den biologiska mångfalden, förbättra ekosystemtjänsterna och bevara livsmiljöer och landskap.
- (g) Att locka unga jordbrukare och underlätta affärsutveckling i landsbygdsområden.
- (h) Att främja sysselsättning, tillväxt, social integration och lokal utveckling i landsbygdsområdena, däribland inom bioekonomi och hållbart skogsbruk.
- (i) Att förbättra jordbrukets möjligheter att tillmötesgå samhällets krav när det gäller livsmedel och hälsa, däribland kravet på säkra, näringsrika och hållbara livsmedel, såväl som respekten för djurens välfärd.

För att uppfylla dessa mål ska medlemsstaterna säkerställa ett förenklat och prestationsbaserat jordbruksstöd. De ska utforma interventioner som är lämpliga för deras förhållanden baserat på de typer av interventioner som beskrivs i förordningen. Medlemsstaterna kommer att behöva vara särskilt uppmärksamma på de miljö- och klimatspecifika målen, generationsskiftet och moderniseringen av politikens genomförande genom en bättre användning av kunskap, råd och ny (digital) teknik.

Var och en av medlemsstaterna kommer att presentera sina förslag på interventioner för att uppnå de EU-specifika målen i en strategisk plan inom jordbrukspolitiken. I lagstiftningen fastställs regler för innehållet i en sådan strategisk plan inom jordbrukspolitiken, och kommissionen kommer att granska och godkänna varje plan. De strategiska planerna inom jordbrukspolitiken kommer att kombinera de flesta av de stödinstrument som finansieras av EGFJ (inklusive de sektorspecifika program som hittills har fastställts enligt förordningen om en samlad marknadsordning) och Ejflu. På detta sätt kommer en enda sammanhängande interventionsstrategi per medlemsstat att utformas av de olika medlemsstaterna. I de strategiska planerna inom jordbrukspolitiken kommer medlemsstaterna att fastställa mål för

vad de vill uppnå under programperioden med hjälp av gemensamt definierade resultatindikatorer.

När de strategiska planerna inom jordbrukspolitiken har fastställts ska medlemsstaterna lämna in en årlig rapport om genomförandet med hjälp av ett system av gemensamma indikatorer. Medlemsstaterna och kommissionen kommer att övervaka framstegen och utvärdera interventionernas ändamålsenlighet.

I följande avsnitt finns information om de tre förordningarnas specifika innehåll.

Förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken

I avdelning I beskrivs förordningens tillämpningsområde och definitioner.

Avdelning II innehåller en genomgång av den gemensamma jordbrukspolitiken allmänna och särskilda mål som måste eftersträvas genom de interventioner som utformas av medlemsstaterna i deras strategiska planer inom jordbrukspolitiken. I avdelning III införs ett antal gemensamma krav för de strategiska planerna inom jordbrukspolitiken, såväl som för de delar som gäller flera interventioner. De allmänna kraven gäller efterlevnaden av allmänna principer och grundläggande rättigheter som förhindrande av snedvridning av konkurrensen, respekt för den inre marknaden och förbud mot diskriminering, såväl som respekt för WTO:s regler för nationellt stöd. De omfattar även krav vad gäller särskilda begrepp som ska definieras i de strategiska planerna inom jordbrukspolitiken, till exempel vad som avses med landsbygdsområde, jordbruksverksamhet, äkta jordbrukare eller ung jordbrukare. I detta avsnitt beskrivs skyldigheterna avseende ”villkorlighet” (de krav som varje mottagare av områdesbaserat stöd måste uppfylla när det gäller god jordbrukspraxis, men även skyldigheter som härrör från EU-lagstiftningen) samt behovet av väl fungerande rådgivningstjänster för jordbruket.

I denna avdelning anges slutligen de typer av interventioner som medlemsstaterna kan använda för att genomföra sina strategiska planer inom jordbrukspolitiken. Interventionstyperna är de breda kategorier av interventioner som medlemsstaterna kan använda i sina strategiska planer inom jordbrukspolitiken.

Avdelning IV innehåller finansiella bestämmelser. I avdelningen beskrivs i första hand tilldelningen av medel per medlemsstat och fond samt flexibiliteten när det gäller överföring av medel mellan fonder. Den innehåller även en genomgång av bidragsnivåerna för Ejflu i förhållande till medlemsstaternas offentliga utgifter och de minsta eller största finansiella anslagen för särskilda ändamål.

I avdelning V presenteras reglerna för de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Här anges vilka aspekter som medlemsstaterna måste ta hänsyn till när de utarbetar en strategisk plan inom jordbrukspolitiken och vilka minimikraven är för målen och den finansiella planeringen. I denna avdelning förklaras även vilka regler som gäller för kommissionens godkännande av de strategiska planerna och hur sådana planer kan ändras.

Avdelning VI innehåller en genomgång av de instrument som är nödvändiga för samordning och styrning. Ansvarsområden anges för medlemsstaternas myndigheter när det gäller särskilda uppgifter som rör de strategiska planerna inom jordbrukspolitiken. I avdelningen fastställs att en övervakningskommitté med alla berörda parter ska inrättas. Dessutom föreskrivs att nätverk ska inrättas för att underlätta ett framgångsrikt genomförande av de strategiska planerna inom jordbruket. Dessa nätverk ska inrättas både på nationell nivå och

EU-nivå. I denna avdelning beskrivs slutligen det europeiska innovationspartnerskap som ska stimulera utbytet av kunskap och innovation.

I avdelning VII beskrivs den ram för övervakning och utvärdering av prestation som fastställer regler för medlemsstaternas rapportering av framstegen med de strategiska planerna inom jordbrukspolitiken och regler för hur dessa framsteg ska övervakas och utvärderas. Denna avdelning innehåller även regler för en resultatbonus för goda prestationer inom miljö- och klimatområdet.

Slutligen innehåller avdelningarna VIII och IX de konkurrensregler som förklarar hur reglerna för statligt stöd ska tillämpas samt slutliga bestämmelser som förklarar vilka förordningar som ska upphävas och när förordningen träder i kraft.

Den övergripande förordningen om den gemensamma jordbrukspolitiken

Det föreslås att den gemensamma jordbrukspolitiken nuvarande struktur bibehålls, dvs. två pelare med årliga allmänna åtgärder under pelare I som kompletteras med åtgärder som avspeglar nationella och regionala behov inom fleråriga program under pelare II. Den nya utformningen av jordbrukspolitiken efter år 2020 kommer emellertid att leda till en utökad subsidiaritet, så att medlemsstaterna har större möjlighet att skraddarsy genomförandeåtgärder under båda pelarna efter sina egna villkor och jordbrukarnas faktiska omständigheter. Mer subsidiaritet betyder en återbalansering av ansvarsområdena i förvaltningen av jordbrukspolitiken och ett sökande efter nya relationer mellan Europeiska unionen, medlemsstaterna och jordbrukarna.

På grundval av detta anpassas den nuvarande övergripande förordningen om den gemensamma jordbrukspolitiken till den nya genomförandemodellen för att avspegla en ökad flexibilitet för medlemsstaterna vid genomförandet av politiken (i linje med lokala behov), mindre byråkrati för stödmottagarna och en övergång till en prestationsbaserad politik.

Förskjutningen av tonvikten på EU-nivå från efterlevnad till prestation kräver en tydlig definition av de mål som politiken måste uppnå, och dessa mål kommer som nämnts tidigare att fastställas på EU-nivå. För att kunna gå vidare mot en mer prestationsbaserad politisk mekanism kommer det att ske en övergång från säkerställande av de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet till säkerställande av resultaten och efterlevnaden av EU:s grundläggande krav, till exempel genom det integrerade administrations- och kontrollsystemet eller de styrande organen (utbetalande organ, samordningsorgan, behöriga myndigheter och attesterande organ). De stabila och tillförlitliga styrningsstrukturer som kännetecknar den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att bibehållas.

Utöver de finansiella bestämmelserna kommer den övergripande förordningen även i fortsättningen att innehålla bestämmelser om de allmänna principerna för kontroller och påföljder, kontroller av villkorligheten och det integrerade administrations- och kontrollsystemet. Som ett resultat av detta fastställer förordningen regler för finansierings-, förvaltnings- och kontrollsystemen, processerna för godkännande (årligt finansiellt avslut och årligt prestationsavslut) samt förfarandet för försäkran om överensstämmelse.

Förordningen innehåller olika förenklingsåtgärder. För det första avspeglar det nya årliga prestationsavslutet en övergång från den enskilda stödmottagarens efterlevnad till resultatet av medlemsstatens politik.

Vidare förutses en minskning av antalet utbetalande organ och en förstärkning av samordningsorganets och det attesterande organets roll i linje med den nya genomförandemodellen. Detta gör systemet öppnare och minskar bördan både för de nationella förvaltningarna och för kommissionen. Modellen med samordnad granskning introduceras i linje med budgetförordningen, vilket gör att kommissionen kan utföra färre revisioner.

Ändringsförordningen

I meddelandet om framtiden för livsmedel och jordbruk bekräftas att marknadsinriktning är en viktig del av den gemensamma jordbrukspolitiken, men samtidigt betonas utmaningarna i samband med miljömässig hållbarhet och klimatförändring. I detta avseende ger meddelandet jordbrukssektorn en framträdande roll i debatten om livsmedel och medborgarnas oro genom att erinra om att politikens viktigaste uppgift är att hjälpa jordbrukarna att förutsäga kostvanornas utveckling och anpassa produktionen efter marknadens signaler och konsumenternas efterfrågan. Eftersom detaljerade regler som kan förhindra de nödvändiga justeringarna har fastställts på EU-nivå innebär reformen en möjlighet att göra nödvändiga förändringar. Den gemensamma jordbrukspolitiken bör dessutom ta hänsyn till medborgarnas önskemål om hållbar jordbruksproduktion.

Uppbyggnaden av och huvuddragen i förordning (EU) nr 1308/2013 bör därför bibehållas, samtidigt som ett begränsat antal bestämmelser bör ändras mot bakgrund av den ekonomiska, miljömässiga och samhällsbaserade utveckling som skett sedan förordningen trädde i kraft år 2014.

För det första föreskrivs att de bestämmelser om sektorspecifika åtgärder som tidigare har fastställts i förordning (EU) nr 1308/2013 ska utgå, eftersom dessa åtgärder inom den framtida jordbrukspolitiken kommer att regleras enligt förordningen om planering av jordbrukspolitiken och vara en del av medlemsstaternas strategiska planer för att säkerställa en bättre samstämmighet mellan interventionerna inom jordbrukspolitiken.

För det andra har nya ekonomiska, miljömässiga och klimatmässiga utmaningar uppkommit sedan 2008 och 2013 års reformer av vinpolitiken uppnått sina övergripande mål och skapat en ekonomiskt blomstrande vinsektor. I förordningen föreskrivs därför ett antal specifika ändringar av de befintliga reglerna för att möta dessa utmaningar.

För det tredje föreslås i meddelandet om framtiden för livsmedel och jordbruk att de geografiska beteckningarna ska bli mer attraktiva för jordbrukare och konsumenter och göra systemet mer lätthanterligt. Därför föreslås en ändring av de nuvarande reglerna för geografiska beteckningar, som är uppdelade över fyra grundläggande rättsakter, för att möjliggöra ett enklare system, en snabbare registrering av geografiska beteckningar och ett effektivare godkännande av ändringar av produktspecifikationer. Syftet med dessa ändringar är att skapa ett förenklat system för geografiska beteckningar som underlättar för kunderna, är enklare att marknadsföra och leder till minskade administrativa kostnader för förvaltningen av systemet.

När det gäller reglerna för geografiska beteckningar för vin skulle en begränsning av EU:s granskning av ansökningar för att kontrollera uppenbara felaktigheter, en separering av reglerna om immateriella rättigheter från andra krav som fastställs i produktspecifikationen och ett bemyndigande att låta medlemsstaterna besluta om ändringar som inte har någon inverkan på EU-nivå leda till effektivare godkännanden, kortare tidsramar och en mer rationell användning av resurserna i linje med de två principerna om subsidiaritet och

proportionalitet. I samma syfte planeras en förenkling av vissa specifika förfaranden, däribland invändningsförfarandet, för att göra godkännandeprocessen mer effektiv.

Ett förtydligande av definitionen av skyddad ursprungsbeteckning för vin gör att producentgrupperna kan använda nya sorter, vilket är nödvändigt i takt med klimatförändringarna, och att ansökningarna kan motiveras i linje med vinsektorns faktiska förutsättningar. Ett starkare skydd mot förfalskningar av geografiska beteckningar på internet och på varor i transit föreslås också.

Den förenkling som föreslås för geografisk beteckningar för vin måste även tillämpas på jordbruksprodukter och livsmedel för att säkerställa en rimlig nivå av samstämmighet mellan systemen, så att producenterna inom denna sektor också kan ta del av de fördelar som nämns ovan. Systemet med geografiska beteckningar för aromatiserade viner, som bara omfattar fem av totalt 3 350 beteckningar, är inte ändamålsenligt och bör sammanfogas med ett annat system. Systemet för jordbruksprodukter och livsmedel är ett lämpligt alternativ, eftersom det redan omfattar andra alkoholhaltiga drycker.

I förordningarna föreskrivs dessutom bestämmelser som införlivar interna lagstiftningsåtaganden som gjorts av EU och dess medlemsstater i samband med Världshandelsorganisationens senaste ministerbeslut, i första hand angående exportsubventioner, och mer allmänt angående åtgärder för exportkonkurrens.

Slutligen föreslås att ett antal föråldrade bestämmelser ska utgå, däribland systemet med produktionsföreskrifter och krav för sockersektorn som löpte ut i slutet av regleringsåret 2016/2017.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken
och om upphävande av förordning (EU) nr 1306/2013**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av revisionsrättens yttrande,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁸,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁹,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) I meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén med titeln *Framtiden för livsmedel och jordbruk* av den 29 november 2017 fastställs att man inom den gemensamma jordbrukspolitiken bör fortsätta ansträngningarna för att möta kommande utmaningar och utnyttja de möjligheter som ges, genom att främja sysselsättning, tillväxt och investeringar, åtgärder mot klimatförändringar och anpassningsåtgärder till följd av klimatförändringarna samt åtgärder för att sprida resultaten av forskning och innovation från laboratorierna ut i verkligheten. Den gemensamma jordbrukspolitiken bör dessutom ta hänsyn medborgarnas önskemål om hållbar jordbruksproduktion.
- (2) [Place holder relevant resolutions of the Council and EP]
- (3) Den gemensamma jordbrukspolitikens genomförandemodell baserad på kravuppfyllelse bör justeras för att säkerställa starkare fokus på resultat och prestation. Därför bör unionen fastställa grundläggande politiska mål, typ av interventioner och grundläggande unionskrav medan ett större ansvar för att målen nås bör läggas på medlemsstaterna. Följaktligen är det nödvändigt att sörja för större subsidiaritet så att det är möjligt att ta större hänsyn till lokala villkor och behov. Enligt den nya genomförandemodellen bör därför medlemsstaterna ha ansvaret för att anpassa sina jordbruksåtgärder till de grundläggande unionskraven, i syfte att maximera åtgärdernas bidrag till den gemensamma jordbrukspolitikens mål, och för att fastställa och utforma ramen för efterlevnad och kontroll av stödmottagarna.

⁸ EUT C , , s. .

⁹ EUT C , , s. .

- (4) I den gemensamma jordbrukspolitiken ingår olika interventioner och åtgärder, varav en stor del ingår i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken enligt avsnitt III i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...¹⁰ [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken]. Andra följer fortfarande den traditionella logiken för kravuppfyllelse. Det är viktigt att tillhandahålla finansiering för alla interventioner och åtgärder för att bidra till den gemensamma jordbrukspolitikens mål. Dessa interventioner och åtgärder har vissa gemensamma element, och därför bör finansieringen hanteras genom samma bestämmelser. När det är nödvändigt bör dessa bestämmelser dock medge olika förfaranden. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013¹¹ inrättades två europeiska jordbruksfonder, nämligen Europeiska garantifonden för jordbruket (nedan kallad *EGFJ*) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (nedan kallad *EJFLU*) (nedan kallade *fonderna*). Dessa fonder bör bibehållas inom ramen för denna förordning. Med tanke på denna reforms omfattning bör förordning (EU) nr 1306/2013 ersättas med en ny text.
- (5) Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) .../... [den nya budgetförordningen]¹², i synnerhet bestämmelserna om delad förvaltning med medlemsstaterna, om hur ackrediterade organ ska fungera och om budgetprinciper, bör tillämpas på interventioner och åtgärder enligt denna förordning.
- (6) För att harmonisera medlemsstaternas tillämpning av bestämmelsen om force majeure bör denna förordning omfatta undantag för force majeure eller exceptionella omständigheter, när så är lämpligt, samt en icke-uttömmande förteckning över tänkbara fall av force majeure och exceptionella omständigheter som ska godkännas av de behöriga nationella myndigheterna. De behöriga nationella myndigheterna bör besluta om force majeure eller exceptionella omständigheter från fall till fall, baserat på relevanta fakta.
- (7) Unionens allmänna budget (unionsbudgeten) bör finansiera utgifterna för den gemensamma jordbrukspolitiken, inklusive utgifterna för interventioner enligt strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken inom ramen för avdelning III i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken], antingen direkt genom fonderna eller inom ramen för delad förvaltning med medlemsstaterna. Det bör specificeras vilka typer av utgifter som kan finansieras via fonderna.
- (8) För att uppnå den gemensamma jordbrukspolitikens mål enligt artikel 39 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*fördraget*) och för att uppfylla principen om delad förvaltning enligt artikel 59 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, bör medlemsstaterna säkerställa att det finns nödvändiga styrningssystem. Det bör därför införas bestämmelser om hur behörig myndighet, utbetalande organ, samordningsorgan och attesterande organ ska utses.
- (9) Det bör antas bestämmelser om medlemsstaternas ackreditering av utbetalande organ, om fastställandet av förfaranden för inhämtande av förvaltningsförklaringar och årliga

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... av den [...] [...] (EUT L [...], [...], s. [...])

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

¹² Förordning (EU, Euratom) nr [den nya budgetförordningen].

prestationsrapporter samt godkännande av förvaltnings- och övervakningssystem och rapporteringssystem och oberoende organs godkännande av årsräkenskaperna. För att säkerställa öppenhet och insyn i det system av kontroller som ska utföras på nationell nivå, särskilt när det gäller förfaranden för godkännande, validering och utbetalning, och för att minska den administrativa bördan och antalet revisioner för kommissionen och för medlemsstater där varje utbetalande organ måste ackrediteras, bör dessutom antalet myndigheter och organ som tilldelas sådana befogenheter begränsas med beaktande av varje medlemsstats konstitutionella bestämmelser.

- (10) Om en medlemsstat ackrediterar mer än ett utbetalande organ, är det viktigt att den utser ett enda offentligt samordningsorgan för att säkerställa konsekvens i förvaltningen av fonderna, för att upprätta en förbindelse mellan kommissionen och de olika ackrediterade utbetalande organen och för att se till att den information som kommissionen begär om de olika utbetalande organens verksamhet överlämnas utan dröjsmål. Samordningsorganet bör också vidta och samordna åtgärder i syfte att avhjälpa eventuella allmänna brister som iakttas på nationell nivå och bör hålla kommissionen informerad om all uppföljning.
- (11) Inom den nya genomförandemodellen är involverandet av utbetalande organ som har ackrediterats av medlemsstaterna en viktig förutsättning för att uppnå rimlig säkerhet om att de mål som fastställs i berörda strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att kunna uppnås genom de interventioner som finansieras via unionens budget. Det bör därför uttryckligen fastställas i denna förordning att det endast är utgifter som utbetalats av ackrediterade utbetalande organ som kan ersättas via unionens budget. Utgifter som finansieras av unionen för interventioner som avses i förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken bör dessutom ha motsvarande output och bör vara förenliga med de grundläggande unionskraven och med styrningssystemen.
- (12) Inom ramen för budgetdisciplinen är det nödvändigt att ange ett årligt tak för de utgifter som finansieras genom EGFJ med hänsyn till de högsta belopp som fastställs för fonden i enlighet med den fleråriga budgetram som föreskrivs i rådets förordning (EU, Euratom) [COM(2018)322 final – förordningen om den fleråriga budgetramen]¹³.
- (13) Budgetdisciplinen kräver också att det årliga tak för utgifter som finansieras genom EGFJ iakttas under alla omständigheter, i alla stadier av budgetförfarandet och vid genomförandet av budgeten. Därför är det nödvändigt att betrakta det nationella taket för direktstöd per medlemsstat som anges i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] som ett finansieringstak för dessa direktstöd för medlemsstaten i fråga, och att ersättningen för dessa utbetalningar inte överstiger det finansieringstaket.
- (14) För att säkerställa att de belopp som ska finansiera den gemensamma jordbrukspolitiken överensstämmer med de årliga taken bör man bibehålla den mekanism för finansiell disciplin som justerar nivån på direktstödet. Tröskeln på 2 000 EUR bör dock avskaffas. En reserv för jordbruk bör bibehållas för att stödja jordbrukssektorn i de fall då marknadsutveckling eller större kriser påverkar jordbruksproduktionen eller -distributionen. Enligt artikel 12.2 d i förordning (EU, Euratom) [den nya budgetförordningen] får anslag som inte blivit föremål för några åtaganden endast överföras till nästa budgetår. För att avsevärt förenkla

¹³ Förordning (EU, Euratom) nr [den nya förordningen om den fleråriga budgetramen].

genomförandet för stödmottagare och nationella förvaltningar bör en mekanism för löpande överföring användas, där man använder outnyttjade belopp från den reserv för kriser inom jordbrukssektorn som inrättas 2020. För detta krävs ett undantag från artikel 12.2 d, så att anslag som inte blivit föremål för några åtaganden kan föras över utan tidsbegränsning för att finansiera reserven för jordbruk nästföljande budgetår. För budgetåret 2020 krävs dessutom ett andra undantag, eftersom det totala outnyttjade belopp från reserven som finns tillgängligt vid utgången av 2020 bör överföras till år 2021 och motsvarande budgetrubrik för den nya jordbruksreserven och inte återförs till de budgetrubriker som täcker direktstödsinterventioner inom ramen för den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

- (15) För att inte de administrativa förfarandena ska bli alltför betungande för nationella förvaltningar och jordbrukare bör det föreskrivas att utbetalning av de belopp som överförs från föregående budgetår när det gäller tillämpad finansiell disciplin, inte bör ske när finansiell disciplin tillämpas för andra året i rad (år N+1) eller när det totala beloppet av anslag som inte blivit föremål för några åtaganden uppgår till mindre än 0,2 % av EGFJ:s årliga tak.
- (16) Med beaktande av nivåerna på direktstödet till jordbrukare i Kroatien inom ramen för tillämpningen av den infasningsmekanism som tillämpas på alla direktstöd som beviljas i den medlemsstaten, bör instrumentet för finansiell disciplin endast tillämpas i Kroatien från och med den 1 januari 2022.
- (17) De åtgärder som vidtas för att fastställa det ekonomiska bidraget från fonderna när det gäller att beräkna finansieringstaken, påverkar inte den befogenhet som budgetmyndigheten har enligt fördraget. Dessa åtgärder bör därför grundas på den finansieringsram som fastställs i enlighet med det interinstitutionella avtalet av den [...] [COM(2018) 322 final - förordningen om den fleråriga budgetramen].
- (18) Budgetdisciplinen innebär också en fortgående granskning av budgetsituationen på medellång sikt. Kommissionen bör vid behov föreslå lagstiftaren lämpliga åtgärder för att säkerställa att medlemsstaterna iakttar de tak som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) .../... [COM(2018) 322 final, förordningen om den fleråriga budgetramen]. Dessutom bör kommissionen alltid helt och fullt utnyttja sina förvaltningsbefogenheter för att se till att det årliga taket iakttas och bör, om det visar sig nödvändigt, föreslå Europaparlamentet och rådet eller rådet lämpliga åtgärder för att rätta till budgetsituationen. Om det vid slutet av budgetåret visar sig att medlemsstaternas anspråk på ersättning skulle leda till att det årliga taket överskrids, bör kommissionen ha befogenhet att fatta beslut om åtgärder som säkerställer dels en preliminär fördelning av den disponibla budgeten till medlemsstaterna i proportion till deras ännu ej reglerade anspråk på ersättning, dels åtgärder som säkerställer förenlighet med det tak som fastställts för det berörda året. Betalningarna för det berörda året bör verkställas påföljande budgetår, och man bör slutgiltigt fastställa det sammanlagda beloppet för unionens finansiering per medlemsstat, samt hur ersättningar bör delas mellan medlemsstaterna för att säkerställa att det fastställda beloppet respekteras.
- (19) När budgeten genomförs bör kommissionen använda sig av ett månatligt varnings- och övervakningssystem för kontroll av jordbruksutgifterna för att kunna reagera så snabbt som möjligt om det finns risk för att det årliga taket överskrids, för att besluta om lämpliga åtgärder inom ramen för sina förvaltningsbefogenheter och föreslå andra åtgärder om de vidtagna åtgärderna skulle visa sig vara otillräckliga. Kommissionen bör regelbundet överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om hur de

faktiska utgifterna utvecklas i förhållande till uppskattningarna fram till rapportdagen och bör lämna en bedömning av det troliga genomförandet under återstoden av budgetåret.

- (20) I fråga om EGFJ bör de anslag som krävs för att täcka de utgifter som de ackrediterade utbetalande organen betalar ut ställas till medlemsstaternas förfogande av kommissionen, i form av ersättning på grundval av en redovisning av de utgifter som dessa organ har haft. Det bör också föreskrivas att medlemsstaterna, i avvaktan på sådan månadsvis ersättning, bör tillhandahålla de finansiella medel som krävs för att tillgodose de ackrediterade utbetalande organens behov. Det bör uttryckligen fastställas i denna förordning att medlemsstaterna och stödmottagarna själva bör bära de personalkostnader och administrativa kostnader som genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken innebär.
- (21) För att bl.a. ge kommissionen medel för att förvalta jordbruksmarknaderna, underlätta övervakningen av jordbruksrelaterade utgifter och övervaka jordbruksresurserna på medellång och lång sikt bör användning av det agrometeorologiska systemet och inhämtning och förbättring av satellitbilder föreskrivas.
- (22) När det gäller den finansiella förvaltningen av Ejflu bör det finnas bestämmelser om budgetåtaganden, tidsfrister för utbetalningar, återtagandeförfaranden och avbrott. Interventioner för landsbygdsutveckling finansieras från unionsbudgeten baserat på åtaganden i form av årliga delbetalningar. Medlemsstaterna bör kunna få tillgång till de avsedda unionsmedlen så fort de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken godkänts. Det behövs därför ett system för förhandsutbetalningar med lämpliga begränsningar av beloppen, för att säkerställa ett regelbundet flöde av medel så att betalningarna till stödmottagarna görs vid lämplig tidpunkt.
- (23) Vid sidan av förhandsutbetalningar är det nödvändigt att göra skillnad mellan mellanliggande betalningar och slutbetalningar från kommissionen till de ackrediterade utbetalande organen. Det är också nödvändigt att fastställa närmare bestämmelser för dessa betalningar. Regeln om automatiskt återtagande av medel bör bidra till att genomförandet av interventioner påskyndas och till en sund ekonomisk förvaltning. Bestämmelserna för nationella ramar i medlemsstater med regionala interventioner som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../...¹⁴ [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] ger också medlemsstaterna ett verktyg att säkerställa verkställande och sund ekonomisk förvaltning.
- (24) Medlemsstaterna bör säkerställa att unionsstödet betalas ut till stödmottagarna i tid, så att de kan använda det på ett effektivt sätt. Om medlemsstaterna inte iakttar de tidsfrister som fastställs i unionsrätten kan allvarliga problem uppstå för stödmottagarna, och det kan också äventyra årsplaneringen av unionsbudgeten. Därför bör utgifter som har betalats sedan tidsfristen löpt ut uteslutas från unionsfinansiering. I enlighet med proportionalitetsprincipen bör kommissionen dock kunna fastställa bestämmelser om undantag från denna generella regel när det gäller båda fonderna.
- (25) I enlighet med den nya genomförandemodellen för den gemensamma jordbrukspolitiken bör stödberättigandet för de betalningar som görs av medlemsstaterna inom ramen för unionsfinansiering inte längre avgöras av lagligheten och korrektheten i utbetalningarna till enskilda stödmottagare. När det gäller de typer

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... av den [...] (EUT L [...], [...], s. [...]).

av interventioner som avses i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] bör betalningar vara stödberättigande om det finns ett motsvarande output och de är förenliga med de tillämpliga grundläggande unionskraven.

- (26) I förordning (EU) nr 1306/2013 föreskrivs minskningar och innehållanden av månadsbetalningar eller mellanliggande betalningar för att stödja kontrollen av laglighet och korrekthet. Med den nya genomförandemodellen bör dessa verktyg användas för att främja prestationsbaserat genomförande. Skillnaden mellan minskningar och innehållanden bör också klargöras.
- (27) Förfarandet för att minska EGFJ-betalningar för bristande överensstämmelse med de finansiella tak som fastställs i unionsrätten bör förenklas och anpassas till det förfarande som används för Ejflu-betalningar i detta sammanhang.
- (28) Medlemsstaterna bör sända årsräkenskaperna och en årlig resultatrapport om genomförandet av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken till kommissionen senast den 15 februari N+1. I de fall då dessa dokument inte sänds, och kommissionen därmed inte kan avsluta räkenskaperna för det berörda utbetalande organet, bör kommissionen ges befogenhet att hålla inne de månatliga betalningarna och avbryta den kvartalsvisa ersättningen tills de utestående dokumenten inkommer.
- (29) En ny form av betalningsinnehållande bör införas för situationer när output ligger på en onormalt låg nivå. När rapporterad output ligger på en onormalt låg nivå i förhållande till de deklarerade utgifterna, och när medlemsstaterna inte kan ange goda och förståeliga skäl till situationen, bör kommissionen ges befogenhet att, utöver att minska utgifterna för budgetår N-1 hålla inne framtida utgifter relaterade till den intervention där output låg på en onormalt låg nivå. Sådana innehållanden bör bekräftas i det årliga beslutet om prestationsavslutet.
- (30) När det gäller den fleråriga prestationsövervakningen bör kommissionen också ha befogenhet att hålla inne betalningar. Därför bör kommissionen, vid försenade eller otillräckliga framsteg för att nå målen som anges i den nationella strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken, ha befogenhet att anta en genomförandeakt för att uppmana den berörda medlemsstaten att genomföra de avhjälpande åtgärder som krävs enligt en handlingsplan med tydliga framstegsindikatorer som ska fastställas i samråd med kommissionen. Om medlemsstaten inte lämnar in eller genomför handlingsplanen, eller om handlingsplanen är uppenbart otillräcklig för att råda bot på situationen, bör kommissionen få anta en genomförandeakt för att hålla inne månadsbetalningarna eller de mellanliggande betalningarna.
- (31) Precis som enligt förordning (EU) nr 1306/2013 bör kommissionen ha befogenhet att hålla inne betalningar om styrningssystemen har allvarliga brister, inklusive vid bristande överensstämmelse med unionens grundläggande krav och otillförlitlig rapportering. Det är dock nödvändigt att se över villkoren för innehållande av betalningar för att göra mekanismen effektivare. De ekonomiska följderna av sådana innehållanden bör beslutas genom ett ad hoc-förfarande för kontroll av överensstämmelse.
- (32) Behöriga nationella myndigheter bör verkställa hela de betalningar som föreskrivs i unionsrätten till stödmottagarna.
- (33) För att tillåta återanvändning av vissa typer av inkomster inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken för syften relaterade till denna politik, bör dessa

anses som inkomster avsatta för särskilda ändamål. Förteckningen över belopp i artikel 43 i förordning (EU) nr 1306/2013 bör ändras och dessa bestämmelser harmoniseras och sammanförs med befintliga bestämmelser om inkomster avsatta för särskilda ändamål.

- (34) Förordning (EU) nr 1306/2013 innehåller en förteckning över informationsåtgärder förbundna med den gemensam jordbrukspolitiken samt deras syften och den fastställer regler för hur de ska finansieras och för hur motsvarande projekt ska genomföras. De särskilda bestämmelser som rör informationsåtgärdernas mål och typerna av informationsåtgärder som finansieras förs över till denna förordning.
- (35) Finansieringen av åtgärder och interventioner inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken omfattas i huvudsak av principen om delad förvaltning. För att säkerställa sund ekonomisk förvaltning av unionens medel bör kommissionen kontrollera hur de myndigheter i medlemsstaterna som fått uppdraget att göra utbetalningar förvaltar fonderna. Det bör fastställas vilken form av kontroller som ska utföras av kommissionen och på vilka villkor kommissionen ska kunna fullgöra sina åligganden i samband med genomförandet av unionens budget, och det bör klargöras vilka skyldigheter medlemsstaterna har att samarbeta.
- (36) För att kommissionen ska kunna fullgöra sina skyldigheter att kontrollera att det i medlemsstaterna finns väl fungerande system för förvaltning och kontroll av unionens utgifter, och utan att det påverkar medlemsstaternas egna kontroller, bör kontroller även kunna utföras av personer som bemyndigats av kommissionen att agera på dess vägnar, som bör ha möjlighet att begära assistans från medlemsstaterna.
- (37) Det är nödvändigt att i största möjliga utsträckning använda informationsteknik för att ta fram den information som ska lämnas till kommissionen. När kontroller genomförs bör kommissionen omedelbart ha fullständig tillgång till de uppgifter som rör utgifterna, både i pappersform och i elektronisk form.
- (38) För att tillämpa [den nya] budgetförordningens krav vad gäller ömsesidigt förtroende för revisioner, och för att minska risken för överlappningar mellan revisioner som görs av olika institutioner, är det nödvändigt att fastställa bestämmelser om samordnad revision och göra det möjligt för kommissionen att uppnå säkerhet utifrån det arbete som utförts av tillförlitliga attesterande organs.
- (39) För att kunna upprätta den finansiella förbindelsen mellan de ackrediterade utbetalande organen och unionens budget, bör kommissionen årligen avsluta dessa organs räkenskaper inom ramen för det årliga finansiella avslutet. Beslutet om avslutande av räkenskaperna bör begränsas till kontroll av att räkenskaperna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga, men inte omfatta frågan om utgifterna överensstämmer med unionsrätten.
- (40) I linje med den nya genomförandemodellen bör ett årligt prestationsavslut inrättas för att kontrollera att utgifterna är stödberättigande i förhållande till rapporterad output. För att hantera situationer där de deklarerade utgifterna inte har motsvarande rapporterad output och medlemsstaterna inte kan motivera denna avvikelse bör utbetalningarna minskas.
- (41) Kommissionen har ansvar för genomförandet av unionens budget i samarbete med medlemsstaterna i enlighet med artikel 137 i fördraget. Kommissionen bör därför ges befogenheten att, genom genomförandeakter besluta om de utgifter som medlemsstaterna betalat är förenliga med unionsrätten. Medlemsstaterna bör få motivera sina beslut om utbetalningar och ha möjlighet till förlikning vid oenighet

mellan dem och kommissionen. För att ge medlemsstaterna rättsliga och ekonomiska garantier när det gäller gjorda betalningar bör det fastställas en preskriptionstid för kommissionens beslut om de ekonomiska följderna av bristande efterlevnad.

- (42) För att skydda unionsbudgetens finansiella intressen bör medlemsstaterna införa system för att försäkra sig om att interventioner som finansieras av fonderna verkligen genomförs och att det görs korrekt, samtidigt som den nuvarande robusta ramen för sund ekonomisk förvaltning bibehålls. I enlighet med budgetförordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013¹⁵, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2988/95¹⁶, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96¹⁷ och rådets förordning (EU) 2017/1939¹⁸ ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet förebyggande, upptäckt och utredning av oriktigheter och bedrägeri, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt i tillämpliga fall administrativa sanktioner. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 får Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utföra utredningar, inbegripet kontroller på plats och inspektioner, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen. I enlighet med förordning (EU) 2017/1939 får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägeri och annan brottslig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371¹⁹. I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som tar emot medel från unionen samarbeta fullständigt för att skydda unionens ekonomiska intressen, ge kommissionen, Olaf, Europeiska åklagarmyndigheten och Europeiska revisionsrätten alla rättigheter och all tillgång som behövs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter. Medlemsstaterna bör ha system som de kan använda för rapportering till kommissionen, i syfte att göra hjälpa Olaf att utöva sina befogenheter och säkra en effektiv analys av fall av oriktigheter, konstaterade oriktigheter och andra fall av överträdelse med villkor som fastställs av medlemsstaterna i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitik, inklusive bedrägeri och medlemsstaternas uppföljning och uppföljningen av Olafs utredningar. För att säkerställa en effektiv prövning av klagomål rörande fonderna bör medlemsstaterna införa de arrangemang som är nödvändiga.
- (43) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

¹⁶ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

¹⁷ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

¹⁸ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och bestämmer särskilt förfarandet för fastställande och genomförande av budgeten genom bidrag, upphandling, priser, indirekt genomförande och föreskriver kontroller av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget gäller även skyddet av unionens budget vid allmänna brister när det gäller rättsstatsprincipen i medlemsstaterna, eftersom respekten för rättsstatsprincipen är en förutsättning för en sund ekonomisk förvaltning och en effektiv unionsfinansiering.

- (44) När utbetalning inte sker eller utbetalda belopp drivs in till följd av bristande efterlevnad av regler om offentlig upphandling bör det säkerställas att detta sker på ett sätt som återspeglar hur allvarlig den bristande efterlevnaden är och att det är i enlighet med proportionalitetsprincipen, såsom anges till exempel i de relevanta riktlinjer som kommissionen har fastställt för finansiella korrigeringar av utgifter som finansieras av unionen vid delad förvaltning på grund av bristande efterlevnad av sådana regler. Det bör också klargöras att sådan bristande efterlevnad bara ska anses påverka transaktionernas laglighet och korrekthet upp till den del av stödet som inte ska betalas ut eller som ska dras in.
- (45) Olika bestämmelser i sektorslagstiftningen för jordbruket kräver att en säkerhet ställs för att säkerställa betalningen av ett belopp om en viss skyldighet inte fullgörs. För att stärka ramen för säkerheter bör en enda horisontell bestämmelse gälla för samtliga dessa bestämmelser.
- (46) Medlemsstaterna bör införa och driva ett integrerat administrations- och kontrollsystem (det *integrerade systemet*) för vissa interventioner enligt förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitik] och för de åtgärder som avses i kapitel IV i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013²⁰ respektive i kapitel IV i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013²¹. För att förbättra unionsstödet ändamålsenlighet och övervakning bör medlemsstaterna ha befogenhet att använda det integrerade systemet för andra typer av unionsstöd.
- (47) Man bör behålla de befintliga huvudbeståndsdelarna i det integrerade systemet och i synnerhet bestämmelserna om ett identifieringssystem för jordbruksskiften, ett geospatialt och ett djurbaserat ansökningssystem, ett system för identifiering och registrering av stödrättigheter, ett system för registrering av stödmottagarnas identitet och ett kontroll- och sanktionssystem. Medlemsstaterna bör fortsätta att använda data eller informationsprodukter som tillhandahålls av Copernicusprogrammet, vid sidan av informationsteknik som Galileo och Egnos, för att säkerställa att heltäckande och jämförbara data finns tillgängliga i hela unionen för övervakning av politiken för miljö- och klimatvänligt jordbruk och för att främja användning av fullständiga, fria och öppna data och uppgifter som fångas av Copernicusprogrammets Sentinelsatelliter och -tjänster. Därför bör det integrerade systemet också inkludera ett system för områdesövervakning.

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1405/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 41).

- (48) Det integrerade systemet bör, som en del av styrningssystem som bör upprättas för genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken, säkerställa att de aggregerade data som tillhandahålls i den årliga prestationsrapporten är tillförlitliga och verifierbara. Mot bakgrund av vikten av ett korrekt fungerande integrerat system är det nödvändigt att fastställa kvalitetskrav. Medlemsstaterna bör göra en årlig kvalitetsbedömning av identifieringssystemet för jordbruksskiften, av det geospatiala ansökningsystemet och områdesövervakningssystemet. Medlemsstaterna bör också åtgärda eventuella brister och om kommissionen så begär ta fram en handlingsplan.
- (49) Kommissionens meddelande *Framtiden för livsmedel och jordbruk* fastställdes stödet till miljövard och klimatåtgärder och till uppnåendet av unionens miljö- och klimatmål som en strategisk inriktning för den framtida gemensamma jordbrukspolitiken. Därför har det blivit nödvändigt att i miljö- och klimatsyften dela data från identifieringssystem för jordbruksskiften och andra integrerade administrations- och kontrollsystem på nationell nivå och unionsnivå. Det bör därför finnas bestämmelser om delning av data som samlas in genom det integrerade systemet och som är relevanta för miljö- och klimatsyften mellan medlemsstaternas offentliga myndigheter och med unionens institutioner och organ. För att öka effektiviteten i användningen av data som olika offentliga myndigheter har tillgång till för framtagning av europeisk statistik bör det också föreskrivas att data från det integrerade systemet ska göras tillgängliga för statistikändamål för sådana organ som ingår i det europeiska statistiksystemet.
- (50) Granskning av stödmottagande eller betalningsskyldiga företags affärshandlingar kan vara ett effektivt medel för kontroll av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom EGFJ. Den granskningen kompletterar andra kontroller som medlemsstaterna redan genomför. Nationella bestämmelser om granskning kan också vara mer långtgående än unionslagstiftningens bestämmelser.
- (51) De dokument som bör användas som underlag för en sådan granskning bör väljas på ett sätt som gör det möjligt att genomföra en fullständig granskning. De företag som ska granskas bör väljas ut på grundval av den typ av transaktioner som genomförs på deras ansvar, och fördelningen per sektor av stödmottagande eller betalningsskyldiga företag bör ske i förhållande till deras finansiella betydelse i systemet för finansiering genom EGFJ.
- (52) Det är nödvändigt att fastställa befogenheterna för de tjänstemän som utför granskningen och definiera företagens skyldighet att under en bestämd period ställa affärshandlingar till dessa tjänstemäns förfogande och lämna de upplysningar som tjänstemännen begär. Det bör också finnas möjlighet att i vissa fall beslagta affärshandlingar.
- (53) Med beaktande av den internationella strukturen inom handeln med jordbruksprodukter och med en korrekt fungerande inre marknad åtanke, är det nödvändigt att organisera ett samarbete mellan medlemsstaterna. Det är också nödvändigt att på unionsnivå upprätta ett centralt register över de stödmottagande eller betalningsskyldiga företag som är etablerade i tredjeland.
- (54) Även om medlemsstaterna ansvarar för att anta sina egna granskningsprogram bör dessa program meddelas kommissionen så att den kan utöva sin tillsynsfunktion och samordningsfunktion, för att säkerställa att programmen antas på grundval av lämpliga kriterier och för att garantera att granskningen koncentreras till de sektorer eller företag där risken för bedrägeri är stor. Det är viktigt att varje medlemsstat utser en myndighet som ansvarar för att övervaka granskningen av affärshandlingar och samordna denna granskning. De utsedda myndigheterna bör vara oberoende av de

myndigheter som utför granskningen före utbetalning. De uppgifter som samlas in under granskningen bör sekretessskyddas för att skydda företagshemligheter.

- (55) Bestämmelserna om villkor är en viktig del av den gemensamma jordbrukspolitiken, i synnerhet när det gäller miljö- och klimataspekterna men även när det gäller folkhälsa och djurrelaterade frågor. Detta innebär att kontroller bör göras och att sanktioner tillämpas, vid behov, för att säkerställa ändamålsenligheten i systemet med villkor. För att garantera samma spelregler för stödmottagare i olika medlemsstater bör vissa allmänna bestämmelser införas på unionsnivå om kontroll och sanktioner avseende villkor.
- (56) För att säkerställa att bestämmelserna om villkor verkställs av medlemsstaterna på ett harmoniserat sätt är det nödvändigt att föreskriva en lägsta kontrollfrekvens på unionsnivå, det bör dock vara medlemsstaterna som avgör hur behöriga kontrollorgan och kontroller ska organiseras.
- (57) Medlemsstaterna bör ha rätt att fastställa närmare bestämmelser om sanktionerna, men dessa bör vara proportionella, effektiva och avskräckande och bör inte påverka tillämpningen av andra sanktioner som fastställs enligt unionsrätten eller nationell lagstiftning. För att säkerställa ett ändamålsenligt och sammanhängande tillvägagångssätt i medlemsstaterna är det nödvändigt att på unionsnivå föreskriva en lägsta sanktionsnivå för förstagångsöverträdelse på grund av försummelse, medan upprepning bör medföra en högre procentsats och avsiktlighet kan leda till fullständig uteslutning från utbetalning. För att säkerställa sanktionernas proportionalitet bör medlemsstaterna, i de fall då en överträdelse är av mindre allvarlig art och inträffar för första gången, ha möjlighet att inrätta ett system för tidig varning.
- (58) För att säkerställa lika spelregler i alla medlemsstaterna och att sanktionssystemet för systemet för villkor är ändamålsenligt och avskräckande, bör kommissionen tilldelas befogenhet att anta delegerade akter om tillämpningen och beräkningen av sådana sanktioner.
- (59) För att säkerställa ett harmoniskt samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna i samband med finansieringen av utgifterna för den gemensamma jordbrukspolitiken, och för att bland annat göra det möjligt för kommissionen att övervaka medlemsstaternas ekonomiska förvaltning och avsluta räkenskaperna för de ackrediterade utbetalande organen, är det nödvändigt att medlemsstaterna behåller vissa uppgifter och meddelar kommissionen dessa.
- (60) För att få fram de uppgifter som ska överföras till kommissionen och för att kommissionen ska ha fullständig och omedelbar tillgång till uppgifter om utgifterna, både i pappersform och i elektronisk form, bör det fastställas lämpliga bestämmelser om hur uppgifterna ska framställas och överföras, inklusive bestämmelser om de tidsfrister som ska gälla.
- (61) Eftersom personuppgifter eller affärshemligheter kan komma att påverkas av nationella kontrollsystem och kontroller av överensstämmelse, bör medlemsstaterna och kommissionen garantera att den information som tas emot i detta sammanhang förblir konfidentiell.
- (62) För att säkerställa sund ekonomisk förvaltning av unionens budget med uppfyllande av rättvis principen både på medlemsstatsnivå och för den enskilde stödmottagaren, bör regler för hur euron ska användas fastställas.
- (63) Växelkursen för euro till nationell valuta kan komma att ändras under den period som en verksamhet äger rum. Den kurs som ska tillämpas på de berörda beloppen bör

fastställas med hänsyn tagen till den händelse genom vilken det ekonomiska syftet med verksamheten uppnås. Den växelkurs som tillämpas bör därför vara den växelkurs som gäller dagen för den avgörande händelsen. Det är nödvändigt att specificera denna avgörande händelse eller att avvika från den, dock med beaktande av vissa kriterier och då särskilt hur snabbt valutafluktuationerna ger efterverkningar. Särskilda bestämmelser bör införas som gör det möjligt att avhjälpa exceptionella monetära situationer som kan uppstå såväl inom unionen som på världsmarknaden, och som kräver omedelbara åtgärder för att säkerställa att de inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken upprättade ordningarna fungerar väl.

- (64) Medlemsstater som inte använder euron bör få möjlighet att betala de utgifter som den gemensamma jordbrukspolitiken innebär i euro i stället för i den nationella valutan. Det behövs särskilda föreskrifter för att säkerställa att denna möjlighet inte skapar oberättigade fördelar för parter som gör eller tar emot betalningar.
- (65) Unionslagstiftningen om skydd av enskilda vad gäller behandling av personuppgifter och den fria rörligheten för sådana uppgifter, i synnerhet Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 45/2001²² och (EU) 2016/679²³, bör tillämpas på insamling av personuppgifter som görs av medlemsstaterna och kommissionen i samband med utövandet av deras respektive skyldigheter avseende förvaltning, kontroll, revision, övervakning och utvärdering enligt denna förordning.
- (66) Offentliggörandet av namnen på mottagarna av stöd från fonderna är ett sätt att förstärka den offentliga kontrollen av hur fonderna används och är nödvändigt för att ett säkra ett tillräckligt skydd av unionens ekonomiska intressen. Detta uppnås delvis genom den förebyggande och avskräckande effekten av sådana offentliggöranden, delvis genom att de motverkar att enskilda stödmottagare gör fel och delvis genom att de samtidigt ökar jordbrukarnas personliga ansvar för användningen av de offentliga medel som erhållits. Offentliggörandet av relevant information överensstämmer med färsk rättspraxis från Europeiska unionens domstol och även med ansatsen i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- (67) I detta sammanhang bör man erkänna den roll som det civila samhället spelar, inbegripet media och icke-statliga organisationer och deras bidrag till att förstärka förvaltningarnas kontrollram mot bedrägeri och mot annat missbruk av offentliga medel.
- (68) Förordning (EU) .../...[förordningen om gemensamma bestämmelser²⁴] omfattar bestämmelser om öppenhet och insyn när det gäller genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna och kommunikation om programmen inom ramen för fonderna. För att säkerställa samstämmighet bör det föreskrivas att dessa bestämmelser ska tillämpas även på mottagare av stöd från Ejflu- och EGFJ-interventioner, i förekommande fall.
- (69) Om syftet med den offentliga kontrollen av användningen av medel från fonderna ska uppnås, behöver en viss mängd information komma till allmänhetens kännedom. Den

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

²⁴ Förordning (EU) .../...

informationen bör inbegripa uppgifter om stödmottagarens identitet, beviljat stödbelopp, från vilken fond medlen kommer och om den berörda interventionens eller åtgärdens syfte och art. Informationen bör offentliggöras på ett sådant sätt att detta i så liten utsträckning som möjligt påverkar stödmottagarnas rätt till skydd av privatlivet och skydd av personuppgifter, två rättigheter som fastslås i artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

- (70) I och med att uppgifter om en åtgärd eller intervention som ger jordbrukarna rätt till stöd och om stödets art och ändamål offentliggörs, får allmänheten konkret information om den stödda verksamheten och det ändamål för vilket stödet beviljades. Sådan offentlig tillsyn skulle ha en förebyggande och avskräckande effekt och skulle bidra till att skydda unionens ekonomiska intressen.
- (71) Offentliggörandet av denna information, i kombination med den övergripande informationen till allmänheten som föreskrivs i denna förordning, ökar insynen i hur unionens medel används inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, vilket bidrar till att synliggöra den politiken och sprida bättre kunskap om denna. Det gör det möjligt för medborgarna att i högre grad involveras beslutsprocessen och garanterar ökad legitimitet för förvaltningen, som blir effektivare och mer ansvarig i förhållande till medborgarna. Detta ger också medborgarna konkreta exempel på hur jordbruket tillhandahåller allmänna nyttigheter, och bidrar till en ökad legitimitet för det statliga stödet till jordbrukssektorn.
- (72) Följaktligen går det allmänna offentliggörandet av relevant information inte utöver vad som är nödvändigt i ett demokratiskt samhälle mot bakgrund av behovet av att skydda unionens ekonomiska intressen samt det övergripande målet som är offentlig tillsyn över användningen av medel från fonderna.
- (73) För att kraven på skydd av personuppgifter ska uppfyllas bör stödmottagarna före offentliggörandet informeras om att deras uppgifter kommer att offentliggöras. De bör också informeras om att uppgifterna kan komma att behandlas av unionens och medlemsstaternas revisions- och utredningsorgan för att skydda unionens ekonomiska intressen. Stödmottagarna bör också underrättas om sina rättigheter enligt förordning (EU) 2016/679 och om de förfaranden som gäller för utövandet av dessa rättigheter.
- (74) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. I syfte att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (75) I syfte att komplettera vissa icke väsentliga delar i denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen. Denna befogenhet bör avse ackreditering av de utbetalande och samordnande organen, de utbetalande organens skyldigheter när det gäller offentlig intervention och reglerna för innehållet i deras förvaltnings- och kontrollansvar, de typer av åtgärder som ska finansieras via unionens budget inom ramen för offentlig intervention och ersättningsvillkoren, villkoren för berättigande till ersättning samt beräkningsmetoder som baseras på de poster som faktiskt har konstaterats av de utbetalande organen eller

på grundval av schablonbelopp som kommissionen har fastställt, eller på grundval av schablonbelopp och icke-schablonbelopp som fastställs i sektorslagstiftning inom jordbruket, värderingen av transaktioner i samband med offentlig intervention, värderingen av de transaktioner som görs i samband med offentlig intervention, de åtgärder som ska vidtas i händelse av förlorade eller försämrade produkter i samband med offentlig intervention, och fastställande av de belopp som ska finansieras. Befogenheten bör även omfatta undantag från icke-berättigandet rörande utbetalningar som gjorts av utbetalningsorgan till stödmottagarna före första eller efter sista möjliga utbetalningsdatum. Den bör dessutom omfatta innehållande av utbetalningar i samband med den årliga räkenskapsavslutningen och prestationsavslutet, storleken på och varaktigheten för innehållandet av utbetalningarna och villkoret för återbetalning eller minskning av dessa belopp i samband med den fleråriga prestationsövervakningen. Befogenheten bör också omfatta de interventioner eller åtgärder för vilka medlemsstaterna får göra förhandsbetalningar samt villkoren för när ersättning ska betalas ut för vissa typer av utgifter och inkomster inom ramen för fonderna. Den bör vidare omfatta metoderna för åtaganden och utbetalningar av beloppen om unionens budget inte har antagits i början av budgetåret eller om totalbeloppet för de inplanerade åtagandena överskrider det tröskelvärde som anges i artikel 170.3 i budgetförordningen.

Befogenheten bör omfatta de särskilda skyldigheter som medlemsstaterna ska fullgöra med avseende på kontroller och tillgång till dokument och information, kriterierna för motiveringar från medlemsstaterna och metoderna och kriterierna för tillämpning av minskningar i samband med den årliga prestationsövervakningen, samt kriterierna och metoderna för tillämpning av finansiella korrigeringar inom ramen för förfarandet för kontroll av överensstämmelse.

När det krävs för en korrekt förvaltning av systemet bör befogenheten också omfatta bestämmelser om ytterligare krav med avseende på tullförfaranden, i synnerhet de som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013²⁵, bestämmelser om säkerheter, säkerställande av en icke-diskriminerande behandling, angivelse av vilken part som är ansvarig om en förpliktelse inte fullgörs, fastställande av de specifika situationer då den behöriga myndigheten får frångå kravet på en säkerhet, villkoren för den säkerhet som ska ställas och för garanten, villkoren för ställande och frisläppande av säkerheten, särskilda villkor som gäller för en säkerhet som ställs i samband med förhandsutbetalningar samt konsekvenserna av att åsidosätta de förpliktelser för vilka det har ställts en säkerhet.

När det gäller det integrerade systemet bör befogenheten också omfatta bestämmelser om kvalitetsbedömning av identifieringssystemet för jordbruksskiften, av det geospatiala ansökningsystemet och av områdesövervakningssystemet samt definition, grundläggande drag och bestämmelser för identifieringssystemet för jordbruksskiften, för systemet för identifiering av stödmottagare och för systemet för identifiering och registrering av stödrättigheter.

Befogenheten bör likaså omfatta bestämmelser om interventioner som undantas från granskningen av transaktioner, om den avgörande händelse och den växelkurs som ska användas av de medlemsstater som inte använder euro som valuta, om vilken växelkurs som ska användas vid deklaration av utgifter och bokföring av transaktioner

²⁵

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

för offentlig lagring i det utbetalande organets räkenskaper och om åtgärder för att skydda tillämpningen av unionsrätten om exceptionella monetära förfaringsätt avseende en nationell valuta riskerar att äventyra den,

I syfte att ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på den tröskel under vilken företag endast bör granskas om det finns särskilda skäl,

- (76) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁶. Befogenheterna bör avse följande bestämmelser: förfarandena för att bevilja, återkalla och granska ackreditering av utbetalande organ och samordningsorgan samt för övervakningen av ackrediteringen av utbetalande organ; det arbete och de kontroller som ska ligga till grund för förvaltningsförklaringen från de utbetalande organen; samordningsorganets funktion och dess överföring av information till kommissionen; samt om de attesterande organens uppgifter, inklusive de kontroller som ska utföras och vilka organ som ska vara föremål kontrollerna och om de certifikat och rapporter, tillsammans med medföljande handlingar, som dessa organ ska upprätta.
- (77) Kommissionens genomförandebefogenheter bör även omfatta de revisionsprinciper på vilka det attesterande organens utlåtanden är baserade, inklusive en bedömning av risker, interna kontroller och den nivå på revisionsbevis som krävs samt de revisionsmetoder som används av de attesterande organen, med beaktande av internationella revisionsstandarder, för att utfärda sina utlåtanden.
- (78) Kommissionens genomförandebefogenheter bör likaså omfatta fastställandet av de belopp som ska finansiera offentlig interventionsåtgärder, bestämmelser om finansieringen av kommissionens inhämtning av de satellitdata som behövs för områdesövervakningssystemet och de åtgärder som kommissionen vidtar genom fjärranalystillämpningar som används för områdesövervakningssystemet, förfarandet för att genomföra kommissionens inhämtning av dessa satellitdata och för områdesövervakningssystemet, ramen för förvärv, förbättring och nyttjande av satellitbilder och meteorologiska data samt de tillämpliga tidsfristerna.
- (79) Kommissionens genomförandebefogenheter bör även omfatta följande: i samband med förfarandet för finansiell disciplin, justeringsgraden för interventioner med direktstöden samt anpassningen av denna liksom villkor och bestämmelser för anslag som förs över i enlighet med artikel 12.2 d i förordning (EU, Euratom) nr [den nya budgetförordningen] för att finansiera interventioner med direktstöd; i samband med förfarandet för budgetdisciplin, det preliminära fastställandet av stödbeloppen och den preliminära fördelningen av den disponibla budgeten till medlemsstaterna, samt fastställandet av beloppet av de månadsbetalningar som kommissionen gör på grundval av en utgiftsdeklaration.
- (80) Dessutom bör kommissionens genomförandebefogenheter omfatta fastställandet av den tidsfrist inom vilken de ackrediterade utbetalande organen ska upprätta och till kommissionen översända mellanliggande utgiftsdeklarationer som rör

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

landsbygdsutvecklingsinterventioner samt bestämmelser om förfarandet och andra praktiska arrangemang för att mekanismen för tidsfrister för betalning ska fungera; liksom minskning eller innehållandet av månatliga eller mellanliggande betalningar till medlemsstaterna och bestämmelser om vad som ska ingå i handlingsplanerna och förfarandet för fastställande av dessa. Befogenheterna bör också omfatta sådana bestämmelser som är nödvändiga och berättigade i en nödsituation för att lösa specifika problem med avseende på betalningsperioder och förskottsbetalningar; uppgifter om de utbetalande organens separata redovisning; särskilda villkor som gäller för de uppgifter som ska bokföras i de utbetalande organens räkenskaper; regler om finansiering och redovisning av interventionsåtgärder i form av offentlig lagring och om andra utgifter som finansieras av fonderna, villkor och bestämmelser för automatiska återtagandeförfaranden.

- (81) Kommissionens genomförandebefogenheter bör också omfatta följande: Förfarandena för de samarbetsskyldigheter som medlemsstaterna ska uppfylla vad gäller de kontroller som görs av kommissionen och tillgång till information; villkoren för hur verifikationerna för verkställda betalningar ska förvaras, det årliga finansiella avslutandet, inklusive de åtgärder som ska vidtas i samband med antagandet och genomförandet av genomförandeakterna, det årliga prestationsavslutet, inklusive antagandet och genomförandet av de genomförandeakterna, och informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna, de åtgärder som ska vidtas i samband med antagandet och genomförandet av de genomförandeakterna, och informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna, de förfaranden och tidsfrister som ska iakttas, förfarandet för kontroll av överensstämmelse, inklusive de åtgärder som ska vidtas i samband med antagandet och genomförandet av de genomförandeakterna, informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna, de tidsfrister som ska iakttas och bestämmelserna avseende förlikningsförfarandet, undantagandet från unionsfinansiering av de belopp som belastar unionens budget och formerna för anmälningar och kommunikation från medlemsstaterna till kommissionen avseende indrivning vid bristande efterlevnad.
- (82) Kommissionens genomförandebefogenheter bör även omfatta följande: regler som syftar till att nå en enhetlig tillämpning av medlemsstaternas skyldigheter när det gäller skyddet av unionens ekonomiska intressen och de regler som krävs för att säkra att kontroller tillämpas enhetligt i unionen.
- (83) Vidare bör kommissionens genomförandebefogenheter omfatta den form av säkerheter som ska ställas och förfarandet för hur det ska gå till, hur de ska godkännas och hur de ursprungliga säkerheterna ska ersättas; förfarandena för att frisläppa säkerheter och den information som medlemsstaterna eller kommissionen ska överföra med avseende på säkerheter.
- (84) Kommissionens genomförandebefogenheter bör även omfatta följande: regler om formen och arrangemangen för översändandet eller tillhandahållandet till kommissionen av rapporterna om bedömningen av kvaliteten på identifieringssystemet för jordbruksskiftet, på det geospatiala ansökningssystemet och på områdesövervakningssystemet samt för de korrigerande åtgärder som medlemsstaterna ska vidta då brister röjs i dessa system. Samt de grundläggande funktionerna och reglerna för det geospatiala ansökningssystemet och områdesövervakningssystemet.
- (85) Kommissionens genomförandebefogenheter bör också omfatta regler som syftar till säkerställa en enhetlig tillämpning av reglerna för granskning av affärshandlingar. De bör omfatta regler för medlemsstaternas kommunikation av uppgifter till

kommissionen och åtgärder för att skydda tillämpningen av unionsrätten om exceptionella monetära förfaringssätt avseende en nationell valuta riskerar att äventyra den.

- (86) Kommissionens genomförandebefogenheter bör också omfatta regler om formerna och tidsplanen för offentliggörandet av informationen om mottagarna av stöd från fonderna, en enhetlig tillämpning av skyldigheten att informera stödmottagarna om att deras data kommer att offentliggöras, samt samarbetet mellan kommissionen och medlemsstaterna när det gäller offentliggörandet av information om mottagarna av stöd från fonderna.
- (87) Det rådgivande förfarandet bör tillämpas vid antagandet av vissa genomförandeakter. När det gäller de genomförandeakter som innebär att kommissionen beräknar olika belopp, gör det rådgivande förfarandet det möjligt för kommissionen att till fullo ta sitt ansvar att förvalta budgeten. Syftet med detta förfarande är att öka effektiviteten, förutsägbarheten och snabbheten, med hänsyn tagen till befintliga tidsbegränsningar och budgetförfaranden. När det gäller genomförandeakter inom ramen för de utbetalningar som görs till medlemsstaterna samt avslutande av räkenskaperna och det årliga prestationsavslutet, gör det rådgivande förfarandet det möjligt för kommissionen att till fullo ta sitt ansvar att förvalta budgeten och kontrollera de nationella utbetalande organens årsräkenskaper för att antingen acceptera dessa räkenskaper eller, om det gjorts utbetalningar som inte följer unionens regler, utesluta sådana utbetalningar från unionsfinansiering. Granskningsförfarandet bör användas vid antagandet av övriga genomförandeakter.
- (88) Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeakter utan att tillämpa förordning (EU) nr 182/2011 när det gäller fastställande av de nettoanslag som ska stå till förfogande för utgifterna från EGFJ, fastställande av de månadsbetalningar som den ska göra på grundval av utgiftsdeklarationerna från medlemsstaterna samt tilläggsbetalningar eller avdrag i samband med förfarandet för månadsbetalningar.
- (89) Förordning (EU) nr 1306/2013 bör därför upphöra att gälla.
- (90) För att främja en smidig övergång mellan bestämmelserna i förordning (EU) nr 1306/2013 och bestämmelserna i denna förordning bör kommissionen ges befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget vad gäller fastställandet av övergångsbestämmelser.
- (91) Europeiska datatillsynsmannen har hörts och antagit ett yttrande.²⁷
- (92) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, på grund av de kopplingar som finns mellan denna förordning och den gemensamma jordbrukspolitikens övriga instrument, och de begränsningar som medlemsstaternas finansiella medel innebär, utan snarare, på grund av den fleråriga garanterade unionsfinansieringen och genom en fokusering på prioriteringar på unionsnivå, kan uppnås bättre på unionsnivå kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

²⁷ EUT C , , s. [...]. .

Avdelning I

Tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs regler, särskilt för

- (a) finansieringen av utgifter inom den gemensamma jordbrukspolitiken, inklusive utgifter för landsbygdsutveckling,
- (b) de förvaltnings- och kontrollsystem som ska införas av medlemsstaterna, och
- (c) förfaranden för kontroll av överensstämmelse.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (a) *oriktigheter*: oegentligheter i enlighet med artikel 1.2 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95,
- (b) *styrningssystem*: de styrande organ som avses i avdelning II kapitel II i denna förordning och de grundläggande unionskrav som fastställs i denna förordning och i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken], inbegripet det rapporteringssystem som inrättats för den årliga prestationsrapport som avses i artikel 121 i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken],
- (c) *grundläggande unionskrav*: de krav som fastställs i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] och i denna förordning.

Artikel 3

Undantag vid force majeure och exceptionella omständigheter

Vid finansieringen, förvaltningen och övervakningen av den gemensamma jordbrukspolitiken får force majeure och exceptionella omständigheter godkännas i synnerhet i följande fall:

- (a) En allvarlig naturkatastrof som i stor omfattning påverkar jordbruksföretaget.
- (b) Oavsiktlig förstörelse av byggnader för djur på jordbruksföretaget.
- (c) En epizooti eller en växtsjukdom som drabbar hela eller en del av stödmottagarens djurbesättning respektive grödor.
- (d) Expropriation av hela eller en stor del av jordbruksföretaget, om denna inte kunde förutses den dag då ansökan lämnades in.

Avdelning II

Allmänna bestämmelser för jordbruksfonder

KAPITEL I

Jordbruksfonder

Artikel 4

Fonder för finansiering av jordbruksutgifter

Finansieringen från unionens allmänna budget (unionens budget) av de olika interventioner och åtgärder som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken ska göras genom

- (a) Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ), och
- (b) Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu).

Artikel 5

EGFJ-utgifter

1. EGFJ ska genomföras antingen genom delad förvaltning mellan medlemsstaterna och unionen eller direkt, som anges i punkterna 2 och 3.
2. I samband med delad förvaltning ska EGFJ finansiera följande utgifter:
 - (a) Åtgärder som reglerar eller stöder jordbruksmarknader, som anges i förordning (EU) nr 1308/2013²⁸.
 - (b) Sektoriella interventioner enligt avdelning III kapitel 3 i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken].
 - (c) Interventioner med direktstöd till jordbrukare inom ramen för den strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i artikel 14 i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken].
 - (d) Unionens ekonomiska bidrag till sådana informations- och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på unionens inre marknad och i tredjeland som genomförs av medlemsstaterna och som har valts ut av kommissionen.
 - (e) Unionens ekonomiska bidrag till särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområdena som avses i förordning (EU) nr 228/2013 och till de särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna som avses i förordning (EU) nr 229/2013.
3. Inom ramen för direktförvaltningen ska EGFJ finansiera följande utgifter:
 - (a) Säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter antingen direkt av kommissionen eller genom internationella organisationer.

²⁸

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

- (b) Åtgärder som vidtas i enlighet med unionsrätten avsedda att säkerställa bevarande, karakterisering, insamling och utnyttjande av genetiska resurser i jordbruket.
- (c) Upprättande och underhåll av informationstekniska redovisningssystem för jordbruket.
- (d) System för jordbruksundersökningar, inbegripet undersökningar av jordbruksföretagens struktur.

Artikel 6 ***Ejflu-utgifter***

Ejflu ska genomföras genom delad förvaltning mellan medlemsstaterna och unionen. Den ska finansiera unionens ekonomiska bidrag till de interventioner för landsbygdsutveckling inom ramen för strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken som avses i avdelning III kapitel 4 i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken].

Artikel 7 ***Andra utgifter, inbegripet tekniskt stöd***

Fonderna får på kommissionens initiativ eller för dess räkning direkt finansiera förberedande verksamhet, övervakning, administrativa och tekniska stödinsatser, och de utvärderings-, revisions- och inspektionsåtgärder som behövs för att genomföra den gemensamma jordbrukspolitiken. De ska särskilt omfatta följande:

- (a) De åtgärder som behövs för analys, förvaltning, övervakning, informationsutbyte och genomförande av den gemensamma jordbrukspolitiken samt sådana åtgärder som avser upprättande av kontrollsystem och tekniskt och administrativt stöd.
- (b) Kommissionens inhämtande av de satellitdata som krävs förarealövervakningssystemet i enlighet med artikel 22.
- (c) De insatser som kommissionen gör genom fjärranalysapplikationer som används för att övervaka jordbruksresurser i enlighet med artikel 23.
- (d) De åtgärder som behövs för att behålla och utveckla metoder och tekniska hjälpmedel för information, sammankoppling, övervakning och kontroll av den ekonomiska förvaltningen av de medel som används för att finansiera den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (e) Insatser för att informera om den gemensamma jordbrukspolitiken i enlighet med artikel 44.
- (f) Studier av den gemensamma jordbrukspolitiken och utvärdering av åtgärder som finansieras av fonderna, inbegripet förbättring av utvärderingsmetoder och informationsutbyte om de metoder som används inom den gemensamma jordbrukspolitiken, samt studier som utförs tillsammans med Europeiska investeringsbanken (EIB).

- (g) I förekommande fall bidrag till genomförandeorgan som inrättats i enlighet med rådets förordning (EG) nr 58/2003²⁹, som har uppgifter inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (h) Bidrag till åtgärder relaterade till informationsspridning, medvetandegörande, främjande av samarbete och erfarenhetsutbyten inom unionen och som vidtas inom ramen för landsbygdsutvecklingsinterventioner, inbegripet inrättande av nätverk mellan de berörda parterna.
- (i) It-nätverk som fokuserar på informationsbearbetning och informationsutbyte, däribland centrala it-system som behövs i samband med förvaltningen av den gemensamma jordbrukspolitiken.
- (j) De åtgärder som behövs för utveckling, registrering och skydd av logotyper inom ramen för unionens kvalitetspolitik enligt artikel 44.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012³⁰ och för skydd av därtill kopplade immateriella rättigheter samt nödvändig utveckling inom informationsteknik.

KAPITEL II

Styrande organ

Artikel 8

Utbetalande organ och samordningsorgan

1. Utbetalande organ ska vara myndigheter eller organ i medlemsstaterna med ansvar för att förvalta och kontrollera de utgifter som avses i artikel 5.2 och artikel 6.

Med undantag för utbetalning kan utförandet av dessa uppgifter delegeras.

2. Medlemsstaterna ska ackreditera myndigheter eller organ som utbetalande organ om de har en administrativ organisation och ett internt kontrollsystem som ger tillräckliga garantier för att utbetalningarna är lagliga och korrekta och att de redovisas på ett korrekt sätt. De utbetalande organen ska uppfylla minimivillkor för ackreditering när det gäller interna förhållanden, kontroller, information och kommunikation samt övervakning som ska fastställas av kommissionen i enlighet med artikel 10.1 a.

Varje medlemsstat ska begränsa antalet ackrediterade utbetalande organ enligt följande:

- (a) Högst ett på nationell nivå eller, där så är tillämpligt, ett per region.
- (b) Högst ett för förvaltning av både EGFJ:s och Ejflus utgifter.

I de fall regionala utbetalande organ inrättas ska emellertid medlemsstaterna dessutom antingen ackreditera ett nationellt utbetalande organ för stödordningar som på grund av sin natur måste förvaltas på nationell nivå eller överlåta förvaltningen av dessa program till sina regionala utbetalande organ.

²⁹ Rådets förordning (EG) nr 58/2003 av den 19 december 2002 om stadgar för de genomförandeorgan som ansvarar för vissa uppgifter som avser förvaltningen av gemenskapsprogram (EGT L 11, 16.1.2003, s. 1).

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

Utbetalande organ som inte har förvaltat EGFJ:s och Ejflus utgifter under tre år eller mer ska få sin ackreditering återkallad.

Medlemsstaterna ska inte utse nya utbetalande organ efter den dag då denna förordning träder i kraft.

3. Vid tillämpning av artikel 63.5 och 63.6 i förordning (EU, Euratom) 2018/... [den nya budgetförordningen] (nedan kallad *budgetförordningen*) ska personen som ansvarar för det ackrediterade utbetalande organet, senast den 15 februari året efter budgetåret i fråga, upprätta och förse kommissionen med följande:
- (a) Årsräkenskaperna för de utgifter som uppstått vid utförandet av det ackrediterade utbetalande organets uppdrag, enligt artikel 63.5 a i budgetförordningen, tillsammans med den information som behövs för att avsluta räkenskaperna i enlighet med artikel 51.
 - (b) Den årliga prestationsrapport som avses i artikel 52.1 som visar att utgifterna har verkställts i enlighet med artikel 35.
 - (c) Ett förvaltningsförklaring enligt artikel 63.6 i budgetförordningen, som visar att
 - i) uppgifterna är rättvisande, fullständiga och exakta, enligt artikel 63.6 a i budgetförordningen,
 - ii) att de styrningssystem som inrättats fungerar väl och ger nödvändiga garantier för de output som rapporterats i den årliga prestationsrapporten, enligt artikel 63.6 b och c i budgetförordningen,
 - iii) en analys av typerna och omfattningen av fel och svagheter som identifierats i systemen vid revisioner och kontroller, samt vilka korrigerande åtgärder som vidtagits eller planeras, enligt artikel 63.5 b i budgetförordningen.

Tidsfristen den 15 februari som anges i första stycket får i undantagsfall förlängas av kommissionen till den 1 mars på begäran av den berörda medlemsstaten, enligt artikel 63.7 andra stycket i budgetförordningen.

4. Om mer än ett utbetalande organ ackrediteras ska medlemsstaterna utse ett offentligt samordningsorgan som den ska tilldela följande uppgifter:
- (a) Samla in den information som ska ställas till kommissionens förfogande och överföra denna information till kommissionen.
 - (b) Lägga fram den årliga prestationsrapport som avses i artikel 52.1.
 - (c) Vidta eller samordna åtgärder för att avhjälpa allmänna brister och hålla kommissionen underrättad om eventuell uppföljning.
 - (d) Främja och säkerställa en enhetlig tillämpning av unionsreglerna.

Samordningsorganet ska av medlemsstaterna ges särskild ackreditering med avseende på bearbetningen av den ekonomiska information som avses i första stycket a.

Den årliga prestationsrapport som läggs fram av samordningsorganet ska omfattas av det yttrande som avses i artikel 11.1 och ska vid överlämnandet åtföljas av en förvaltningsförklaring som gäller hela den rapporten.

5. Om ett eller flera av de kriterier för ackreditering som föreskrivs i punkt 2 inte eller inte längre uppfylls av ett ackrediterat utbetalande organ, ska medlemsstaten på eget initiativ eller på kommissionens begäran återkalla ackrediteringen, såvida inte det utbetalande organet genomför nödvändiga anpassningar inom en tid som bestäms av behörig myndighet beroende på hur allvarligt problemet är.
6. De utbetalande organen ska förvalta och säkerställa kontroll av de insatser som är kopplade till den offentliga intervention för vilken de ansvarar och de ska behålla det övergripande ansvaret inom detta område.

I de fall stöd ges via ett finansieringsinstrument som genomförs av EIB eller andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare, ska det utbetalande organet använda sig av kontrollrapporten som styrker betalningsansökningarna och som lämnats in av EIB eller någon annan internationell institution.

Artikel 9 **Behörig myndighet**

1. Medlemsstaterna ska utse en myndighet på ministernivå som ansvarar för att
 - (a) utfärda, granska och återkalla ackrediteringen av utbetalande organ som avses artikel 8.2,
 - (b) ackreditera det samordningsorgan som avses i artikel 8.4,
 - (c) utse det attesterande organ som avses i artikel 11,
 - (d) utföra de uppgifter som den behöriga myndigheten tilldelas enligt detta kapitel.
2. Den behöriga myndigheten ska genom ett formellt beslut utfärda eller, efter granskning, återkalla ackrediteringen av det utbetalande organet och samordningsorganet på grundval av en granskning av de ackrediteringskriterier som ska antas av kommissionen i enlighet med artikel 10.1 a. Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om ackreditering och återkallande av ackreditering.

Artikel 10 **Kommissionens befogenheter**

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera den här förordningen med regler för
 - (a) minimivillkoren för att ackreditera utbetalande organ som avses i artikel 8.2 och de samordningsorgan som avses i artikel 8.4, och
 - (b) de utbetalande organens skyldigheter när det gäller offentlig intervention och reglerna för innehållet i deras förvaltnings- och kontrollansvar.
2. Kommissionen ska anta genomförandakter för att fastställa regler om
 - (a) förfarandena för att bevilja, återkalla och granska ackrediteringen av utbetalande organ och samordningsorgan samt förfarandena för övervakningen av ackrediteringen av utbetalande organ,
 - (b) det arbete och de kontroller som ska ligga till grund för förvaltningsförklaringen från de utbetalande organen, och som avses i artikel 8.3 c, och

- (c) det samordnande organets funktion och den överföring av information till kommissionen som avses i artikel 8.4.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

Artikel 11

Attesterande organ

1. Det attesterande organet ska vara ett offentligt eller privat revisionsorgan som utses av medlemsstaten för en period på minst tre år, utan att det inverkar på nationell rätt. Om det är ett privat revisionsorgan och om tillämplig unionsrätt eller nationell rätt kräver det ska det väljas ut av medlemsstaten genom ett offentligt anbudsförfarande.

Vid tillämpning av artikel 63.7 första stycket i budgetförordningen ska det attesterande organet lämna ett yttrande som utarbetats enligt internationellt vedertagna revisionsstandards som ska ange om

- (a) räkenskaperna ger en sann och rättvisande bild,
- (b) de styrningssystem som medlemsstaterna inrättat fungerar korrekt,
- (c) prestationsrapporteringen om outputindikatorer avsedda för det årliga prestationsavslut som avses i artikel 52 och prestationsrapporteringen om resultatindikatorer för den fleråriga prestationsövervakning som avses i artikel 115 i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken], som visar att artikel 35 i denna förordning följs, är korrekt,
- (d) de utgifter för de åtgärder som fastställs i förordning (EU) nr 1308/2013 och för vilka det begärts återbetalning från kommissionen är lagliga och korrekta.

I det yttrandet ska även anges huruvida granskningen leder till ett ifrågasättande av påståendena i den förvaltningsförklaring som avses i punkt 8.3 c.

I de fall stöd ges via ett finansieringsinstrument som genomförs av EIB eller andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare, ska det attesterande organet använda sig av den årliga revisionsrapport som utarbetats av dessa institutioners externa revisorer.

2. Det attesterande organet ska besitta den nödvändiga tekniska sakkunskapen. Det ska i sin verksamhet vara oberoende av det berörda utbetalande organet och det berörda samordningsorganet liksom den myndighet som har ackrediterat detta organ och de organ som ansvarar för genomförandet och övervakningen av den gemensamma jordbrukspolitiken.
3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om de attesterande organens uppgifter, inbegripet de kontroller som ska utföras och vilka organ som ska vara föremål för kontrollerna och om de certifikat och rapporter, tillsammans med medföljande handlingar, som dessa organ ska upprätta.

Genomförandeakterna ska också ange

- (a) de revisionsprinciper på vilka det attesterande organens yttranden är baserade, inklusive en bedömning av risker, interna kontroller och den nivå på revisionsbevis som krävs,

- (b) de revisionsmetoder som, med beaktande av internationella revisionsstandards, ska användas av de attesterande organen när de utfärdar sina yttranden.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

AVDELNING III

Ekonomisk förvaltning av fonderna

KAPITEL I

EGFJ

AVSNITT 1

BUDGETDISCIPLIN

Artikel 12

Budgettak

1. Det årliga taket för EGFJ:s utgifter ska utgöras av de maximibelopp som fastställts för denna fond enligt förordning (EU, Euratom) [COM(2018) 322 final].
2. I den händelse av att unionsrätten anger att summor ska dras av från eller läggas till de belopp som avses i punkt 1 ska kommissionen anta genomförandeakter utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 101 och fastställa det nettoanslag som ska stå till förfogande för EGFJ-utgifterna på grundval av de data som avses i unionsrätten.

Artikel 13

Förenlighet med budgettaket

1. Om det för en medlemsstat i unionsrätten föreskrivs ett finansieringstak för jordbruksutgifter i euro, ska dessa utgifter ersättas upp till det taket i euro, och, när artiklarna 37–40 tillämpas, med nödvändiga justeringar.
2. Medlemsstaternas tilldelning för direktstödsinterventioner som avses i artikel 81 i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken], justerade i enlighet med artikel 15 i den här förordningen, ska betraktas som finansiella tak uttryckta i euro.

Artikel 14

Jordbruksreserv

1. En reserv som är avsedd att ge ytterligare stöd för jordbrukssektorn för styrning av marknaden eller stabilisering eller vid kriser som drabbar produktionen eller distributionen inom jordbruket (nedan kallad *jordbruksreserven*) ska upprättas i början av varje år i EGFJ.

Anslagen för jordbruksreserven ska föras upp direkt i unionens budget.

Medel från jordbruksreserven ska göras tillgängliga för åtgärder enligt artiklarna 8–21 och 219, 220 och 221 i förordning (EU) nr 1308/2013 för det eller de år då ytterligare stöd krävs.

2. Beloppet för jordbruksreserven ska vara minst 400 miljoner euro i löpande priser i början av varje år under perioden 2021–2027. Kommissionen får anpassa beloppet för jordbruksreserven under året när så är lämpligt med tanke på marknadsutvecklingen eller utsikterna under innevarande eller följande år och med hänsyn till disponibla anslag i EGFJ.

Genom undantag från artikel 12.2 d i budgetförordningen ska anslag i jordbruksreserven som inte blivit föremål för några åtaganden föras över utan tidsbegränsning för att finansiera jordbruksreserven påföljande budgetår.

Dessutom ska genom undantag från artikel 12.2 d i budgetförordningen det sammanlagda oanvända beloppet från krisreserven som finns tillgängligt vid utgången av 2020 föras över till år 2021 utan att återföras till de budgetrubriker som täcker de åtgärder som avses i artikel 5.2 c och göras tillgängligt för finansiering av jordbruksreserven.

Artikel 15 **Finansiell disciplin**

1. En justeringsgrad för direktstödsinterventionerna enligt artikel 5.2 c i denna förordning och unionens finansiella bidrag till de särskilda åtgärder som avses i artikel 5.2 f i denna förordning och som beviljats enligt kapitel IV i förordning (EU) nr 228/2013 och kapitel IV i förordning (EU) nr 229/2013 (nedan kallad *justeringsgraden*) ska fastställas av kommissionen när prognoserna för finansieringen av interventionerna och åtgärderna under detta undre tak för ett visst budgetår, tyder på att det tillämpliga årliga taket kommer att överskridas.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa justeringsgraden senast den 30 juni det kalenderår för vilket justeringsgraden är tillämplig. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 101.2.

2. Fram till den 1 december det kalenderår för vilket justeringsgraden är tillämplig får kommissionen, på grundval av ny information, anta genomförandeakter för att anpassa den justeringsgrad som fastställts enligt punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 101.2.
3. Om finansiell disciplin tillämpats ska de anslag som överförts i enlighet med artikel 12.2 d i budgetförordningen användas för att finansiera utgifter enligt artikel 5.2 c i denna förordning, i den utsträckning som krävs för att undvika upprepad tillämpning av finansiell disciplin.

Om anslag som ska föras över i enlighet med första stycket förblir tillgängliga får kommissionen anta genomförandeakter som anger per medlemsstat det belopp av anslag som inte blivit föremål för några åtaganden som ska återbetalas till de slutliga stödmottagarna såvida inte det totala beloppet av anslag som inte blivit föremål för några åtaganden som är tillgängligt för återbetalning motsvarar mindre än 0,2 % av det årliga taket för EGFJ:s utgifter.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 101.2.

4. De belopp som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 3 andra stycket ska återbetalas till de slutliga stödmottagarna av medlemsstaterna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier. Medlemsstaterna får tillämpa ett minsta tröskelvärde för återbetalning per slutlig stödmottagare.

Den återbetalning som avses i första stycket ska endast tillämpas för slutlig stödmottagare i de medlemsstater där finansiell disciplin tillämpats under det föregående budgetåret.

5. Till följd av det gradvisa införandet av direktstödsinterventioner enligt artikel 140.2 i förordning .../...[infasning av strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken] ska finansiell disciplin gälla för Kroatien från och med den 1 januari 2022.
6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning med regler om beräkning av den finansiella disciplin som medlemsstaterna ska tillämpa på jordbrukarna.

Artikel 16

Förfarandet för budgetdisciplin

1. Om det när budgetförslaget för år N upprättas verkar finnas risk för att det belopp som avses i artikel 12 för budgetår N kommer att överskridas, ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet eller för rådet föreslå de åtgärder som behövs för att säkerställa att detta belopp inte överskrids.
2. Närhelst kommissionen bedömer att det finns risk för att det belopp som avses i artikel 12 kan komma att överskridas och den inte har möjlighet att vidta tillräckliga åtgärder för att avhjälpa situationen, ska kommissionen för att säkerställa att beloppet inte överskrids föreslå andra åtgärder. Dessa åtgärder ska antas av rådet om den rättsliga grunden för den relevanta åtgärden är artikel 43.3 i fördraget eller av Europaparlamentet och rådet om den rättsliga grunden för den relevanta åtgärden är artikel 43.2 i fördraget.
3. Om det vid slutet av budgetår N visar sig att medlemsstaternas ersättningsanspråk överskrider eller kan komma att överskrida det belopp som avses i artikel 12 ska kommissionen
 - (a) beakta dessa anspråk i proportion till medlemsstaternas anspråk och inom den tillgängliga budgetens begränsningar, och anta genomförandeakter för att preliminärt fastställa månadsbetalningarna för den berörda månaden,
 - (b) för alla medlemsstater senast den 28 februari budgetår N + 1 fastställa situationen när det gäller unionsfinansiering för budgetår N,
 - (c) anta genomförandeakter för att fastställa totalbeloppet av unionsfinansieringen uppdelat per medlemsstat på grundval av en samlad unionsfinansieringsnivå inom gränserna för den budget som gällde för månadsbetalningarna, och
 - (d) senast i samband med de betalningar som hänför sig till mars månad år N + 1 betala eventuell kompensation som ska ges med avseende på medlemsstaterna.

De genomförandeakter som föreskrivs i första stycket leden a och c ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 101.2.

Artikel 17

System för tidig varning och övervakning

I syfte att säkerställa att budgettaket i artikel 12 inte överskrids ska kommissionen införa ett månatligt system för tidig varning och övervakning med avseende på EGFJ-utgifterna.

I det avseendet ska kommissionen i början av varje budgetår fastställa månatliga utgiftsprofiler, i förekommande fall på grundval av medelvärdet av månadsutgifterna under de tre närmast föregående åren.

Kommissionen ska periodvis lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet där utvecklingen av utbetalade utgifter granskas i förhållande till profilerna och där en bedömning görs av det planerade genomförandet för det innevarande budgetåret.

AVSNITT 2 FINANSIERING AV UTGIFTER

Artikel 18 **Månadsbetalningar**

1. De medel som behövs för att finansiera de utgifter som avses i artikel 5.2 ska kommissionen ställa till medlemsstaternas förfogande genom månadsbetalningar, på grundval av de utgifter som de ackrediterade utbetalande organen har betalat under en referensperiod.
2. Till dess att kommissionen har verkställt månadsbetalningarna ska medlemsstaterna tillhandahålla de medel som behövs för att täcka utgifterna, alltefter de ackrediterade utbetalande organens behov.

Artikel 19 **Förfarande för månadsbetalningar**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 51, 52 och 53, ska kommissionen göra månadsbetalningarna för de utgifter som har betalats av ackrediterade utbetalande organ under referensmånaden.
2. Månadsbetalningarna ska göras till varje medlemsstat senast den tredje arbetsdagen i den andra månaden efter den månad då utgifterna har betalats, med beaktande av minskningar eller innehållanden som tillämpas enligt artiklarna 37–40 eller eventuella andra korrigeringar. De utgifter som medlemsstaterna betalar under perioden 1–15 oktober ska behandlas som om de betalats under oktober månad. De utgifter som betalas under perioden 16–31 oktober ska behandlas som om de betalats under november månad.
3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de månadsbetalningar som den gör på grundval av medlemsstaternas utgiftsdeklarationer och den information som lämnas i enlighet med artikel 88.1.
4. Kommissionen ska genast informera medlemsstaten om medlemsstatens eventuella överskridande av de finansiella taken.
5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de månadsbetalningar som avses i punkt 3 utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 101.
6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de tilläggsbetalningar eller avdrag för att justera betalningarna som gjorts i enlighet med punkt 3 utan att tillämpa det förfarande som avses i artikel 101.

Artikel 20 **Administrativa kostnader och personalkostnader**

Utgifter för administration och personal som medlemsstaterna och stödmottagare som får stöd från EGFJ betalar ska inte bäras av fonden.

Artikel 21

Utgifter för offentlig intervention

1. Om det inom ramen för den samlade marknadsordningen inte fastställs något belopp per enhet vid en offentlig intervention, ska EGFJ finansiera den berörda åtgärden på grundval av enhetliga schablonbelopp, särskilt när det gäller medel som härrör från medlemsstaterna och som används för uppköp av produkter, materiella åtgärder i samband med lagring och, i förekommande fall, bearbetning av produkter som kan komma i fråga för intervention, i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) nr 1308/2013.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning med regler om
 - (a) typen av åtgärder som kan komma i fråga för unionsfinansiering samt återbetalningsvillkoren,
 - (b) berättigandevillkoren och beräkningsmetoderna som baseras på information som faktiskt har iakttagits av de utbetalande organen eller på grundval av schablonbelopp som kommissionen har fastställt, eller på grundval av schablonbelopp och icke-schablonbelopp som fastställs i sektorslagstiftning inom jordbruket.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning med regler om värderingen av de insatser som görs i samband med offentlig intervention, de åtgärder som ska vidtas i händelse av förlorade eller försämrade produkter i samband med offentlig intervention, och fastställande av de belopp som ska finansieras.
4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de belopp som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 101.2.

Artikel 22

Inhämtande av satellitdata

Förteckningen över satellitdata som krävs för det arealövervakningssystem som avses i artikel 64.1 c ska överenskommas av kommissionen och medlemsstaterna, i enlighet med den specifikation som utarbetas av varje medlemsstat.

I enlighet med artikel 7 b ska kommissionen kostnadsfritt tillhandahålla dessa satellitdata till de myndigheter som är behöriga för arealövervakningssystemet eller till tjänsteleverantörer som bemyndigats av dessa att företräda dem.

Kommissionen ska dock fortsätta att äga satellitdatan och ska få tillbaka den när arbetet är slutfört.

Kommissionen får anförtro specialiserade enheter att utföra uppgifter som rör teknik eller arbetsmetoder i samband med det arealövervakningssystem som avses i artikel 64.1 c.

Artikel 23

Övervakning av jordbruksresurser

De åtgärder som finansieras enligt artikel 7 c ska syfta till att ge kommissionen medel att

- (a) förvalta unionens jordbruksmarknader i ett globalt perspektiv,

- (b) säkerställa jordbruksekonomisk övervakning och miljö- och klimatövervakning av jordbruksmarkens användning och ändring av jordbruksmarkens användning, inbegripet skogsjordbruk, och övervakning av grödornas tillstånd så att det kan göras beräkningar, särskilt av avkastning och jordbruksproduktion samt exceptionella omständigheters inverkan på jordbruket,
- (c) dela tillgången till sådana beräkningar i ett internationellt sammanhang, såsom initiativ som samordnas av FN-organisationer inbegripet upprättandet av inventeringar av växthusgaser inom ramen för UNFCCC, eller andra internationella organ,
- (d) bidra till världsmarknadernas öppenhet, och
- (e) säkerställa teknisk uppföljning av det agrometeorologiska systemet.

I enlighet med artikel 7 c ska kommissionen finansiera de insatser som rör insamling eller köp av data som krävs för att genomföra och övervaka den gemensamma jordbrukspolitiken, däribland satellitdata, geospatiala data och meteorologiska data, skapande av en rumslig datainfrastruktur samt en webbplats, utförande av särskilda studier om klimatförhållanden, fjärranalyser som används som hjälp vid övervakning av ändring av användningen av jordbruksmark och markkvaliteten, och aktualisering av agrometeorologiska och ekonometriska modeller. Vid behov ska dessa insatser genomföras i samarbete med Europeiska miljöbyrån, JRC och nationella laboratorier och organ eller med deltagande från den privata sektorn.

Artikel 24 **Genomförandebefogenheter**

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa

- (a) regler om finansieringen i enlighet med artikel 7 b och c,
- (b) förfarandet genom vilket åtgärderna i artiklarna 22 och 23 ska genomföras för att uppfylla de uppsatta målen, och
- (c) ramen som styr inhämtande, förbättring och nyttjande av satellitdata och meteorologiska data samt de tillämpliga tidsfristerna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

Kapitel II **Ejflu**

AVSNITT 1 **ALLMÄNNA BESTÄMMELSER FÖR EJFLU**

Artikel 25 **Bestämmelser som gäller för alla utbetalningar**

1. Kommissionens utbetalningar av det Ejflu-bidrag som avses i artikel 6 får inte överskrida budgetåtagandena.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 32.1 ska dessa utbetalningar anslås till det tidigaste gällande budgetåtagandet.

2. Artikel 110 i budgetförordningen ska gälla.

AVSNITT 2

EJFLU-FINANSIERING INOM RAMEN FÖR STRATEGISKA PLANER INOM DEN GEMENSAMMA JORDBRUKSPOLITIKEN

Artikel 26

Ekonomiskt bidrag från Ejflu

Det ekonomiska bidraget från Ejflu för utgifter inom ramen för strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska fastställas för varje strategisk plan, inom de tak som fastställs i unionsrätten med avseende på stöd från Ejflu till interventioner inom ramen för strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Artikel 27

Budgetåtaganden

1. Kommissionens beslut om antagande av en strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska utgöra ett finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel 110.1 i budgetförordningen och när beslutet anmälts till berörd medlemsstat ska det utgöra ett rättsligt åtagande i den mening som avses i den förordningen. I detta beslut ska bidraget per år specificeras.
2. Unionens budgetåtaganden för varje strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska göras i årliga delbetalningar mellan den 1 januari 2021 och den 31 december 2027.

För varje strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska den första delbetalningen följa efter att kommissionen har antagit den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Budgetåtaganden för följande delbetalningar ska göras av kommissionen före den 1 maj varje år, på grundval av det beslut som avses i första stycket i denna artikel, utom när artikel 16 i budgetförordningen gäller.

AVSNITT 3

EKONOMISKT BIDRAG TILL LANDSBYGDSUTVECKLINGSINTERVENTIONER

Artikel 28

Bestämmelser som gäller för utbetalningar för landsbygdsutvecklingsinterventioner

1. Medlemsstaterna ska få tillgång till de anslag som är nödvändiga för att finansiera utgifterna som avses i artikel 6 i form av förskott, mellanliggande betalningar och slutbetalningar såsom beskrivs i detta avsnitt.
2. Förskott och mellanliggande betalningar får tillsammans för varje strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken uppgå till högst 95 % av bidraget från Ejflu.

När taket på 95 % har nåtts ska medlemsstaterna fortsätta att överlämna betalningsansökningar till kommissionen.

Artikel 29
Bestämmelser om förskott

1. Kommissionen ska, efter sitt beslut om antagande av en strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken, betala ett belopp som förskott till medlemsstaten för hela den period som den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken pågår. Detta första förskott ska betalas i delbetalningar enligt följande:
 - (a) 2021: 1 % av Ejflus stöd till den strategiska planen för hela den period den pågår.
 - (b) 2022: 1 % av Ejflus stöd till den strategiska planen för hela den period den pågår.
 - (c) 2023: 1 % av Ejflus stöd till den strategiska planen för hela den period den pågår.

Om den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken antas 2022 eller senare ska de första delbetalningarna betalas ut utan dröjsmål efter antagandet.
2. Hela det belopp som utbetalas som förskott ska återbetalas till kommissionen, om medlemsstaten inte har betalat några utgifter och inte har lämnat någon utgiftsdeklaration för den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken inom 24 månader efter den dag då kommissionen betalade delbetalningen av förskottet. Förskottet ska räknas av mot den första utgift som deklarerar för den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
3. Inga ytterligare förskott ska betalas eller drivas in när en överföring har skett till eller från Ejflu i enlighet med artikel 90 i förordning (EU) .../...[förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken].
4. Den ränta som förskottet ger upphov till ska användas till den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken och avräknas från beloppet för offentliga utgifter i den slutliga utgiftsdeklarationen.
5. Det totala förskottsbeloppet ska slutjusteras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 51 innan den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken avslutas.

Artikel 30
Mellanliggande betalningar

1. Mellanliggande betalningar ska göras för varje strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken. De ska beräknas genom att den bidragsnivå som gäller för varje interventionstyp tillämpas på de offentliga utgifter som betalats och som hänför sig till den såsom avses i artikel 85 i förordning (EU) nr .../...[förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken].
2. I den mån det finns tillgängliga medel, ska kommissionen, med beaktande av minskningar eller innehållanden som tillämpas enligt artiklarna 37 – 40, göra mellanliggande betalningar för att återbetala utgifter som betalats av ackrediterade utbetalande organ för genomförandet av strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

3. Om finansieringsinstrument genomförs i enlighet med artikel 52 i förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska utgiftsdeklarationen inbegripa de totalbelopp som har betalats ut eller, när det gäller garantier, de belopp som avsatts enligt garantiavtal, av den förvaltande myndigheten till slutmottagare enligt leden a, b och c i [artikel 74.5 i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken – stödberättiganderegler eller finansieringsinstrument]].
4. Om finansieringsinstrument genomförs i enlighet med artikel 52 i förordning (EU) .../... [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska utgiftsdeklarationer som inbegriper utgifter för finansieringsinstrument uppfylla följande villkor:
 - (a) Det belopp som ingår i den första utgiftsdeklarationen måste ha betalats ut tidigare till finansieringsinstrumentet och kan uppgå till 25 % av det totala bidragsbeloppet för den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken som anslagits till finansieringsinstrumentet enligt det relevanta finansieringsavtalet.
 - (b) Det belopp som ingår i de följande utgiftsdeklarationerna som lämnas in under den stödberättigandeperiod som definieras i artikel 80.3 i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] ska innehålla den stödberättigande utgift som avses i [artikel 74.5 i förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken – stödberättiganderegler eller finansieringsinstrument]].
5. Det belopp som ingår i den första utgiftsdeklarationen, som avses i punkt 4 a, ska avräknas från kommissionens räkenskaper senast i årsräkenskaperna för det sista genomförandeåret för den relevanta strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
6. Kommissionen ska göra en mellanliggande betalning endast om följande krav har uppfyllts:
 - (a) En utgiftsdeklaration som är underskriven av det ackrediterade utbetalande organet enligt artikel 88.1 c har kommit in till kommissionen.
 - (b) Det totalbelopp för bidrag från Ejflu som tilldelats varje typ av intervention för hela den period som den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken pågår har inte överskridits.
 - (c) De handlingar som ska lämnas in har kommit in till kommissionen, i enlighet med artiklarna 8.3 och 11.1.
 - (d) Årsräkenskaperna har kommit in.
7. Om något av kraven i punkt 6 inte är uppfyllt, ska kommissionen genast underrätta det ackrediterade utbetalande organet eller samordningsorganet, i de fall ett sådant har utsetts. Om ett av kraven i punkt 6 a, c eller d inte är uppfyllt ska utgiftsdeklarationen anses vara ogiltig.
8. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 51, 52 och 53, ska kommissionen göra en mellanliggande betalning senast 45 dagar efter det att en utgiftsdeklaration som uppfyller kraven i punkt 6 i denna artikel har diarieförts.
9. De ackrediterade utbetalande organen ska upprätta och till kommissionen översända, direkt eller via samordningsorganet om ett sådant har utsetts, löpande

utgiftsdeklarationer för de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken, med den periodicitet som fastställs av kommissionen.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa den periodicitet med vilken de ackrediterade utbetalande organen ska upprätta och översända dessa mellanliggande utgiftsdeklarationer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

Utgiftsdeklarationerna ska täcka de utgifter som de ackrediterade utbetalande organen har haft under varje berörd tidsperiod. I de fall det inte går att lämna en deklaration för de utgifter som avses i artikel 107.8 i förordning (EU) nr .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] på grund av kommissionens pågående godkännande av en ändring i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken, får en utgiftsdeklaration för dessa utgifter lämnas under efterföljande perioder.

De mellanliggande utgiftsdeklarationerna för utgifter som betalats från och med den 16 oktober ska bokföras på det påföljande årets budget.

10. Om den vidaredelegerade utanordnaren begär ytterligare verifieringar till följd av ofullständig eller otydlig information eller bristande överensstämmelse, tolkningsskillnader eller andra inkonsekvenser när det gäller en utgiftsdeklaration för en referensperiod, särskilt när detta beror på att den information som krävs enligt förordning (EU) nr .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] och kommissionsakter antagna inom ramen för den förordningen inte har meddelats, ska den berörda medlemsstaten på begäran av den vidaredelegerade utanordnaren lämna ytterligare information inom en period som anges i begäran med hänsyn till hur allvarligt problemet är.

Tidsfristen för mellanliggande betalningar som fastställs i punkt 8 får avbrytas för hela eller en del av det belopp för vilket stöd har begärts i högst sex månader från dagen då begäran om information sändes till dess att den begärda informationen har mottagits och bedömts vara tillfredsställande. Medlemsstaten får samtycka till en förlängning av avbrottsperioden med ytterligare tre månader.

Om medlemsstaten inte lämnar något svar på kommissionens begäran om ytterligare information inom den fastställda tidsperioden, eller om det inlämnade svaret anses vara otillräckligt eller visar att utgifterna inte har betalats i enlighet med tillämpliga regler, eller att unionens medel har använts på ett felaktigt sätt, får kommissionen minska eller hålla inne betalningar i enlighet med artiklarna 37–40 i denna förordning.

Artikel 31

Slutbetalning och avslutande av landsbygdsutvecklingsinterventioner i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken

1. Efter mottagande av den sista årliga prestationsrapporten om genomförandet av en strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken ska kommissionen göra slutbetalningen, under förutsättning att resurser finns tillgängliga, på grundval av den finansieringsplanen som gäller för typerna av Ejflu-interventioner, årsräkenskaperna för det senaste budgetåret då den berörda strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken genomfördes och motsvarande beslut om avslutande av räkenskaperna. Dessa räkenskaper ska ha inkommit till kommissionen senast sex månader efter det fastställda slutdatumet för stödberättigande av utgifter som

föreskrivs i artikel 80.3 i förordning (EU) nr .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken], och ska omfatta de utgifter det utbetalande organet har betalat fram till och med det sista datumet för stödberättigande av utgifter.

2. Slutbetalningen ska göras senast sex månader från dagen då kommissionen anser den information och de handlingar som avses i punkt 1 vara godtagbara och de sista årsräkenskaperna har avslutats. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 32.5 ska de återstående medel som det fortfarande finns åtaganden för efter slutbetalningen återtas av kommissionen inom en period av sex månader.
3. Om den sista årliga prestationsrapporten och de handlingar som är nödvändiga för avslutandet av räkenskaperna för planens sista genomförandeår inte har kommit in till kommissionen senast det datum som anges i punkt 1 medför detta automatiskt återtagande av medlen enligt artikel 32.

Artikel 32

Automatiskt återtagande för strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken

1. Den del av ett budgetåtagande för landsbygdsutvecklingsinterventioner i en strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken som inte har använts för utbetalning av förskottet eller för mellanliggande betalningar eller för vilken ingen utgiftsdeklaration som uppfyller kraven i artikel 30.3 har kommit in till kommissionen senast den 31 december det andra året efter det år då budgetåtagandet gjordes, ska automatiskt återtas av kommissionen.
2. Den del av de budgetåtaganden som ännu inte har avslutats vid slutdatumet för stödberättigande enligt artikel 80.3 i förordning (EU) .../...[förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] eller för vilken ingen utgiftsdeklaration har lämnats in senast sex månader efter detta datum, ska automatiskt återtas.
3. I händelse av ett rättsligt förfarande eller administrativt överklagande med suspensiv verkan, ska den tidsfrist som avses i punkt 1 eller 2 för det automatiska återtagandet, vad avser det belopp som motsvarar de berörda insatserna, avbrytas under tiden det rättsliga förfarandet eller det administrativa överklagandet pågår, under förutsättning att kommissionen får en motiverad anmälan från medlemsstaten senast den 31 januari år N + 3.
4. Följande ska inte beaktas vid beräkningen av automatiskt återtagande:
 - (a) Den del av budgetåtagandena för vilken en utgiftsdeklaration har gjorts, men där ersättningen minskats eller innehållits av kommissionen den 31 december år N + 2.
 - (b) Den del av budgetåtagandena som inte har betalats ut av ett utbetalande organ på grund av force majeure och som är av avgörande betydelse för genomförandet av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken. De nationella myndigheter som åberopar force majeure ska påvisa de direkta följderna för genomförandet av hela eller delar av den strategiska planen.

Medlemsstaten ska senast den 31 januari till kommissionen skicka information om de undantag som avses i första stycket avseende de belopp som deklarerats senast vid utgången av föregående år.

5. Kommissionen ska i god tid informera medlemsstaterna om det finns risk för att automatiskt återtagande kan komma att tillämpas. Kommissionen ska också informera dem om vilket belopp som kan komma att återtas på grundval av de uppgifter som kommissionen har tillgång till. Medlemsstaterna ska ges två månader från och med att denna information har mottagits för att godkänna beloppet i fråga eller framföra synpunkter. Kommissionen ska genomföra det automatiska återtagandet senast nio månader efter den sista tidsfristen som fastställs då punkterna 1–3 tillämpas.
6. Vid automatiskt återtagande ska Ejflus bidrag till den berörda strategiska planen för det aktuella året minskas med det återtagna beloppet. Medlemsstaten ska lägga fram en reviderad finansieringsplan som fördelar stödminskningen mellan de olika typerna av interventioner och som ska godkännas av kommissionen. Annars ska kommissionen proportionellt minska de belopp som tilldelats varje typ av intervention.

KAPITEL III

Gemensamma bestämmelser

Artikel 33

Budgetår för jordbruket

Utan att det påverkar de särskilda bestämmelser om deklaration av utgifter och inkomster för offentlig intervention som fastställs av kommissionen enligt artikel 45.3 första stycket a ska budgetåret för jordbruket täcka de utgifter och de inkomster som de utbetalande organen tar upp i räkenskaperna för fondernas budget när det gäller budgetår "N" som börjar den 16 oktober år "N-1" och löper till den 15 oktober år "N".

Artikel 34

Ingen dubbelfinansiering

Medlemsstaterna ska säkerställa att utgifter som finansieras från EGFJ eller Ejflu inte finansieras från någon annan post i unionens budget.

Inom ramen för Ejflu kan en insats få olika former av stöd från den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken och från andra europeiska struktur- och investeringsfonder eller unionsinstrument endast om det sammanlagda ackumulerade stödbelopp som beviljats under de olika stödformerna inte överstiger den högsta stödnivån eller det högsta stödbeloppet som är tillämpligt på den typen av intervention enligt avdelning III i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken]. I sådana fall ska medlemsstaterna inte deklarerat utgifter till kommissionen för

- a) stöd från en annan ESI-fond eller ett annat unionsinstrument, eller
- b) stöd från samma strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Det utgiftsbelopp som ska införas i en utgiftsdeklaration får beräknas på proportionella grunder i enlighet med det dokument där stödvillkoren anges.

Artikel 35

Stödberättigande för utgifter som utbetalande organ ådragit sig

De utgifter som avses i artikel 5.2 och artikel 6 får finansieras av unionen endast om

- (a) de har betalats av ackrediterade utbetalande organ,
- (b) de har betalats på ett sätt som är förenligt med unionens regler, eller
- (c) vad gäller typer av interventioner som avses i förordning (EU) nr .../...[förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken],
 - i) det finns en motsvarande rapporterad output, och
 - ii) de har betalats på ett sätt som är förenligt med tillämpliga styrningssystem, och inte sträcker sig till de villkor för stödberättigande för enskilda stödmottagare som fastställs i de nationella strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Första stycket c i ska inte gälla förskott som betalats ut till stödmottagare i enlighet med de typer av interventioner som avses i förordning (EU) nr .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken].

Artikel 36

Iakttagande av betalningsfrister

Om unionsrätten anger tidsfrister för betalning ska alla utbetalningar som görs av de utbetalande organen till stödmottagarna, före tidigast möjliga betalningsdatum och efter sista möjliga betalningsdatum, betraktas som ej berättigande till unionsfinansiering.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning med regler om de omständigheter och villkor under vilka de utbetalningar som avses i första stycket i denna artikel får anses vara stödberättigande, med beaktande av proportionalitetsprincipen.

Artikel 37

Minskning av månadsbetalningar och mellanliggande betalningar

1. Om kommissionen fastställer utifrån utgiftsdeklarationerna eller den information som avses i artikel 88 att de finansiella tak som fastställs i unionsrätten har överskridits, ska kommissionen minska månadsbetalningarna eller de mellanliggande betalningarna till den berörda medlemsstaten inom ramen för de genomförandeakter om månadsbetalningar som avses i artikel 19.3 eller inom ramen för de mellanliggande betalningar som avses i artikel 30.
2. Om kommissionen fastställer utifrån utgiftsdeklarationerna eller den information som avses i artikel 88 att tidsfristerna i artikel 36 inte har hållits, ska den berörda medlemsstaten ges möjlighet att lämna sina synpunkter inom en period som inte ska vara kortare än 30 dagar. Om medlemsstaten inte lämnar något svar på kommissionens begäran inom den fastställda tidsperioden, eller om kommissionen anser att det inlämnade svaret är otillräckligt, får kommissionen minska månadsbetalningarna eller de mellanliggande betalningarna till den berörda medlemsstaten inom ramen för de genomförandeakter om månadsbetalningar som avses i artikel 19.3 eller inom ramen för de mellanliggande betalningar som avses i artikel 30.
3. Minskningar enligt denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artikel 51.
4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa närmare regler om förfarandet och andra praktiska arrangemang för att den mekanism som avses i 36

ska fungera. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

Artikel 38

Innehållande av utbetalningar i samband med det årliga räkenskapsavslutet

1. Om medlemsstaterna inte lämnar in de handlingar som avses i artiklarna 8.3 och 11.1 inom tidsfristerna, enligt artikel 8.3, får kommissionen anta genomförandeakter för att hålla inne det totalbelopp av månadsbetalningarna som avses i artikel 19.3. Kommissionen ska betala ut de innehållna beloppen när den erhåller de saknade handlingarna från de berörda medlemsstaterna, under förutsättning att dagen för mottagande inte är senare än sex månader efter fristen.

Vad gäller de mellanliggande betalningar som avses i artikel 30 ska utgiftsdeklarationen anses vara ogiltig i enlighet med punkt 6 i den artikeln.

2. Om kommissionen inom ramen för det årliga prestationsavslut som avses i artikel 52 fastställer att skillnaden mellan den deklarerade utgiften och det belopp som motsvarar relevant rapporterad output är mer än 50 % och medlemsstaten inte kan anföra vederbörligen motiverade skäl får kommissionen anta genomförandeakter för att hålla inne de månadsbetalningar som avses i artikel 19.3 eller de mellanliggande betalningar som avses i artikel 30.

Innehållandet ska tillämpas på den relevanta utgiften i fråga om interventioner som har varit föremål för de minskningar som avses i artikel 52.2 och beloppet som hålls inne ska inte överstiga den procentsats som motsvarar den minskning som tillämpats i enlighet med artikel 52.2. De innehållna beloppen ska återbetalas av kommissionen till medlemsstaterna eller förbli permanent nedsatta genom den genomförandeakt som avses i artikel 52.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning med regler om storleken på innehållandet av utbetalningarna.

3. De genomförandeakter som föreskrivs i denna artikel ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 101.2.

Innan kommissionen antar dessa genomförandeakter, ska den informera den berörda medlemsstaten om sin avsikt att göra detta och ge medlemsstaten möjlighet att lämna ytterligare information inom en period som inte ska vara kortare än 30 dagar.

Genomförandeakterna som fastställer de månadsbetalningar som avses i artikel 19.3 eller de mellanliggande betalningar som avses i artikel 30, ska ta hänsyn till de genomförandeakter som antas i enlighet med denna punkt.

Artikel 39

Innehållande av utbetalningar i samband med den fleråriga prestationsövervakningen

1. Vid försenade eller otillräckliga framsteg mot målen som anges i den nationella strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken och övervakas i enlighet med artiklarna 115 och 116 i förordning (EU) .../[förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] får kommissionen uppmana den berörda medlemsstaten att genomföra de avhjälpande åtgärder som krävs enligt en handlingsplan med tydliga framstegsindikatorer som ska fastställas i samråd med kommissionen.

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa närmare regler om handlingsplanernas beståndsdelar och förfarandet för att inrätta handlingsplanerna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

2. Om medlemsstaterna inte lämnar in eller genomför den handlingsplan som avses i punkt 1, eller om handlingsplanen är uppenbart otillräcklig för att avhjälpa situationen, får kommissionen anta genomförandeakter för att hålla inne de månadsbetalningar som avses i artikel 19.3 eller de mellanliggande betalningar som avses i artikel 30.

Innehållandet av utbetalningarna ska tillämpas enligt proportionalitetsprincipen för de relevanta utgifter som rör de interventioner som omfattades av den handlingsplanen. Kommissionen ska betala ut de innehållna beloppen när den på grundval av den prestationsöversyn som avses i artikel 121 i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] kan fastställa att tillfredsställande framsteg mot målen har uppnåtts. Om situationen inte är avhjälpt vid avslutandet av den nationella strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken får kommissionen anta en genomförandeakt som slutgiltigt minskar det innehållna beloppet för den berörda medlemsstaten.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning med regler om storleken på och varaktigheten för innehållandet av utbetalningarna och villkoret för återbetalning eller minskning av dessa belopp i samband med den fleråriga prestationsövervakningen.

3. Dessa genomförandeakter som föreskrivs i stycke 1 och 2 ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 101.2.

Innan kommissionen antar dessa genomförandeakter ska den informera den berörda medlemsstaten om sin avsikt att göra detta och uppmana medlemsstaten att svara inom en period som inte får vara kortare än 30 dagar.

Artikel 40

Innehållande av utbetalningar i samband med brister i styrningssystemen

1. Vid allvarliga brister i styrningssystemens funktion får kommissionen uppmana den berörda medlemsstaten att genomföra de avhjälpanande åtgärder som krävs enligt en handlingsplan med tydliga framstegsindikatorer som ska fastställas i samråd med kommissionen.

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa närmare regler om handlingsplanernas beståndsdelar och förfarandet för att inrätta handlingsplanerna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

2. Om medlemsstaten inte lämnar in eller genomför den handlingsplan som avses i punkt 1, eller om handlingsplanen är uppenbart otillräcklig för att avhjälpa situationen, får kommissionen anta genomförandeakter för att hålla inne de månadsbetalningar som avses i artikel 19.3 eller de mellanliggande betalningar som avses i artikel 30.

Innehållandet av utbetalningarna ska tillämpas enligt proportionalitetsprincipen för de relevanta utgifter som betalats av medlemsstaten och för vilka brister befunnits

förekomma under en period som ska fastställas i de genomförandeakter som avses i första stycket och som inte får vara längre än tolv månader. Om villkoren för innehållandet fortfarande är uppfyllda, får kommissionen anta genomförandeakter för att förlänga den perioden med ytterligare perioder, på högst tolv månader totalt. De innehållna beloppen ska tas med i beräkningen när de genomförandeakter som avses i artikel 53 antas.

3. De genomförandeakter som föreskrivs i denna artikel ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 101.2.

Innan kommissionen antar de genomförandeakter som avses i punkt 2, ska den informera den berörda medlemsstaten om sin avsikt att göra detta och uppmana medlemsstaten att svara inom en period som inte får vara kortare än 30 dagar.

Genomförandeakterna som fastställer de månadsbetalningar som avses i artikel 19.3 eller de mellanliggande betalningar som avses i artikel 30, ska ta hänsyn till de genomförandeakter som antas i enlighet med första stycket i denna punkt.

Artikel 41

Separata räkenskaper

Varje utbetalande organ ska föra separata räkenskaper för de anslag som unionens budget föreskriver för fonderna.

Artikel 42

Utbetalning till stödmottagare

1. Utom i de fall där annat uttryckligen föreskrivs i unionsrätten ska medlemsstaterna säkerställa att stöd som faller inom ramen för finansiering enligt denna förordning oavkortat betalas ut till stödmottagarna.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att stöd inom ramen för de interventioner och åtgärder som avses i artikel 63.2 ska betalas ut under perioden 1 december – 30 juni påföljande kalenderår.

Trots vad som sägs i första stycket får medlemsstaterna

- (a) före den 1 december men inte före den 16 oktober, betala ut förskott på upp till 50 % när det gäller interventioner med direktstöd, och
 - (b) före den 1 december betala ut förskott på upp till 75 % när det gäller stöd som har beviljats inom landsbygdsutvecklingsinterventioner enligt artikel 63.2.
3. Medlemsstaterna får besluta att betala ut förskott på upp till 50 % inom de interventioner som avses i artiklarna 68 och 71 i förordning (EU) nr .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken]
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning med regler om vilka interventioner och åtgärder som medlemsstaterna får betala ut förskott för.
5. I en nödsituation får kommissionen anta genomförandeakter för att lösa specifika problem med tillämpningen av denna artikel. Dessa genomförandeakter får avvika från punkt 2, men endast i den utsträckning och under den period som det är absolut nödvändigt.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

Artikel 43

Inkomster avsatta för särskilda ändamål

1. Följande ska vara inkomster avsatta för särskilda ändamål i den mening som avses i artikel 21 i budgetförordningen:
 - (a) När det gäller utgifter inom ramen för EGFJ och Ejflu, belopp enligt artiklarna 36, 52 och 53 i denna förordning och artikel 54 i förordning (EU) nr 1306/2013 tillämpliga i enlighet med artikel 102 i denna förordning och när det gäller utgifter inom ramen för EGFJ, belopp enligt artikel 54 och artikel 51 i denna förordning som ska betalas till unionens budget, inbegripet ränta på dessa belopp.
 - (b) Belopp som motsvarar sanktioner som tillämpas i enlighet med de regler om villkor som avses i artikel 11 i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] när det gäller utgifter inom ramen för EGFJ.
 - (c) Alla säkerheter, borgen eller garantier som har ställts i enlighet med unionsrätten antagna inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, med undantag för landsbygdsutvecklingsinterventioner, och som senare förverkats. Medlemsstaterna ska emellertid behålla förverkade säkerheter som ställts vid beviljande av export- eller importlicenser eller inom ett anbudsförfarande med det enda syftet att säkerställa att anbudsgivarna ger seriösa anbud.
 - (d) Belopp som slutgiltigt minskats i enlighet med artikel 39.2.
2. De belopp som avses i punkt 1 ska betalas till unionens budget och ska, om de återanvänds, uteslutande användas för att finansiera utgifter från EGFJ eller Ejflu.
3. Denna förordning ska även tillämpas på inkomster avsatta för särskilda ändamål enligt punkt 1.
4. När det gäller EGFJ ska artikel 113 i budgetförordningen gälla i tillämpliga delar för bokföringen av de inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i den här förordningen.

Artikel 44

Informationsåtgärder

1. De information som finansieras i enlighet med artikel 7 e ska i synnerhet syfta till att hjälpa till att förklara, genomföra och utveckla den gemensamma jordbrukspolitiken, upplysa allmänheten om dess innehåll och mål för att återupprätta konsumenternas förtroende efter kriser med hjälp av informationskampanjer, ge upplysningar till jordbrukare och andra parter som verkar på landsbygden och främja den europeiska jordbruksmodellen samt hjälpa medborgarna att förstå den.

Den är avsedd att erbjuda enhetlig, objektiv och heltäckande information, både inom och utanför unionen.
2. De åtgärder som avses i punkt 1 kan bestå av

- (a) årliga arbetsprogram eller andra specifika åtgärder som presenteras av en tredje part, och
- (b) aktiviteter som genomförs på kommissionens initiativ.

Dessa lagstadgade åtgärder eller de åtgärder som redan finansieras inom ramen för en annan unionsverksamhet ska uteslutas.

För att genomföra de aktiviteter som avses i första stycket led b får kommissionen ta hjälp av externa experter.

De åtgärder som avses i första stycket ska också bidra till att säkerställa gemensam kommunikation om unionens politiska prioriteringar, i den mån dessa prioriteringar har anknytning till de allmänna målen i denna förordning.

- 3. Kommissionen ska en gång om året offentliggöra en ansökningsomgång som iakttar de villkor som anges i budgetförordningen.
- 4. Den kommitté som avses i artikel 101.1 ska informeras om de åtgärder som planerats och vidtagits i enlighet med denna artikel.
- 5. Kommissionen ska vartannat år överlämna en rapport om tillämpningen av denna artikel till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 45

Kommissionens befogenheter

- 1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning när det gäller villkoren för när vissa utgifter och inkomster inom ramen för fonderna ska kompenseras.

Om unionsbudgeten inte har antagits i början av budgetåret eller om totalbeloppet för de inplanerade åtagandena överskrider det tröskelvärde som anges i artikel 11.2 i budgetförordningen, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning med regler om metoden för åtagandena och utbetalningen av beloppen.

- 2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa närmare regler om den skyldighet som föreskrivs i artikel 41 och de särskilda villkor som gäller för de uppgifter som ska bokföras i de utbetalande organens räkenskaper. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

- 3. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om

- (a) finansiering och redovisning av interventionsåtgärder i form av offentlig lagring och om andra utgifter som finansieras av fonderna, och
- (b) villkor och bestämmelser för automatiska återtagandeförfaranden.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

Kapitel IV

Avslutande av räkenskaperna

AVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 46

Samordnad granskning

Vid tillämpning av artikel 127 i budgetförordningen ska kommissionen uppnå säkerhet utifrån det arbete som utförts av de attesterande organ som avses i artikel 11 i denna förordning, såvida den inte har informerat medlemsstaten om att den inte kan förlita sig på det attesterande organets arbete under ett visst budgetår, och den ska ta hänsyn till detta i sin riskbedömning av behovet av revisioner från kommissionen i den berörda medlemsstaten.

Artikel 47

Kommissionens kontroller

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de kontroller som medlemsstaterna gör enligt nationella lagar och andra författningar eller artikel 287 i fördraget, eller de kontroller som görs med stöd av artikel 322 i fördraget eller på grundval av rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96, får kommissionen anordna kontroller i medlemsstaterna i syfte att särskilt kontrollera
 - (a) om de administrativa rutinerna är förenliga med unionsföreskrifterna,
 - (b) om de utgifter som omfattas av artiklarna 5.2 och 6 och motsvarar de interventioner som avses i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] har en motsvarande output som rapporterats i den årliga prestationsrapporten,
 - (c) om det attesterande organet utför sitt arbete i enlighet med artikel 11 och för ändamålen i avsnitt 2 i detta kapitel,
 - (d) om ett utbetalande organ uppfyller de ackrediteringskriterier som fastställs i artikel 8.2 och om medlemsstaten tillämpar artikel 8.5 korrekt.

De personer som kommissionen bemyndigar att på dess vägnar genomföra kontroller, eller kommissionens tjänstemän som verkar inom ramen för sina befogenheter, ska ha tillgång till bokföring och alla andra handlingar, inbegripet handlingar och metadata som upprättats eller mottagits och bevaras på elektroniskt medium, som har anknytning till utgifter som finansieras av EGFJ eller Ejflu.

Befogenheterna att utföra kontroller får inte påverka tillämpningen av nationella bestämmelser som reserverar vissa åtgärder för ombud som utses särskilt enligt nationell rätt. Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ska de personer som bemyndigats av kommissionen att agera på dess vägnar bland annat inte medverka vid hembesök hos eller formella förhör med personer på grundval av den berörda medlemsstatens rätt. De ska emellertid ha tillgång till den information som erhålls på detta sätt.

2. Kommissionen ska i god tid före en kontroll underrätta den berörda medlemsstaten eller den medlemsstat på vars territorium kontrollen ska äga rum och ska när

kontrollerna organiseras ta hänsyn till de administrativa konsekvenserna för de utbetalande organen. Tjänstemän från den berörda medlemsstaten får delta i sådana kontroller.

På begäran av kommissionen och med medlemsstatens samtycke, ska kompletterande kontroller eller utredningar av de insatser som avses i denna förordning utföras av medlemsstatens behöriga myndigheter. Tjänstemän från kommissionen eller personer som har bemyndigats av kommissionen att agera på dess vägnar får delta i dessa kontroller.

För att förbättra kontrollerna får kommissionen, med de berörda medlemsstaternas samtycke, be myndigheter i dessa medlemsstater om hjälp för vissa kontroller eller utredningar.

Artikel 48

Tillgång till uppgifter

1. Medlemsstaterna ska låta kommissionen ta del av alla uppgifter som behövs för att fonderna ska fungera väl, och vidta alla lämpliga åtgärder för att underlätta de kontroller som kommissionen anser bör genomföras inom ramen för förvaltningen av unionens medel.
2. Medlemsstaterna ska, på kommissionens begäran, underrätta den om alla lagar och andra författningar som de har antagit för att genomföra de unionsrättsakter som avser den gemensamma jordbrukspolitiken, i den mån dessa akter får ekonomiska följder för EGFJ eller Ejflu.
3. Medlemsstaterna ska låta kommissionen ta del av uppgifter om oriktigheter i den mening som avses i förordning (EU, Euratom) nr 2988/95 och andra fall av bristande efterlevnad av de villkor som har fastställts av medlemsstaterna i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken, misstänkta bedrägerifall som har konstaterats, liksom uppgifter om de åtgärder som har vidtagits enligt avsnitt 3 i detta kapitel för att driva in belopp som felaktigt har betalats ut till följd av sådana oriktigheter och bedrägerier.

Artikel 49

Tillgång till handlingar

De ackrediterade utbetalande organen ska bevara verifikationerna för de utbetalningar som har gjorts och de handlingar som hör till de kontroller som föreskrivs i unionsrätten, och ställa dessa handlingar och uppgifter till kommissionens förfogande.

Dessa verifikationer får bevaras i elektronisk form enligt de villkor som kommissionen fastställt på grundval av artikel 50.2.

Om handlingarna förvaras hos en myndighet som handlar i ett utbetalande organs ställe och som har till uppgift att utanordna medlen, ska denna till det ackrediterade utbetalande organet lämna rapporter om antalet genomförda kontroller, innehållet i dem och de åtgärder som har vidtagits mot bakgrund av resultaten.

Denna artikel ska i tillämpliga delar gälla för de attesterande organen.

Artikel 50
Kommissionens befogenheter

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera den här förordningen med de särskilda skyldigheter som medlemsstaterna ska fullgöra enligt detta kapitel, och med regler särskilt om kriterierna för att fastställa fall av oriktigheter i den mening som avses i förordning (EU, Euratom) nr 2988/95 och andra fall av bristande efterlevnad av de villkor som medlemsstaterna har fastställt i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken, som ska rapporteras och vilka data som ska lämnas.
2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om
 - (a) de förfaranden som rör de skyldigheter att samarbeta som medlemsstaterna har i samband med genomförandet av artiklarna 47 och 48, och
 - (b) de villkor i enlighet med vilka de verifikationer som avses i artikel 49 ska förvaras, inbegripet verifikationernas form och den tidsperiod under vilken de ska bevaras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

AVSNITT 2
AVSLUTANDE

Artikel 51
Årligt finansiellt avslutande

1. Före den 31 maj det år som följer på det berörda budgetåret och på grundval av den information som avses i artikel 8.3 a och c, ska kommissionen anta genomförandeakter som innehåller dess beslut om att avslutande av räkenskaperna för de ackrediterade utbetalande organen, för de utgifter som avses i artikel 5.2 och artikel 6.

Dessa genomförandeakter ska behandla årsräkenskapernas fullständighet, korrekthet och sanningsenlighet och ska inte påverka innehållet i genomförandeakter som antas senare enligt artiklarna 52 och 53.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 101.2.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de regler för avslutande av räkenskaperna enligt punkt 1 när det gäller de åtgärder som ska vidtas i samband med att de genomförandeakter som avses i punkt 1 andra stycket antas och genomförs, inbegripet informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna och de tidsfrister som ska iakttas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

Artikel 52
Årligt prestationsavslut

1. Om de utgifter som avses i artiklarna 5.2 och 6 och motsvarar de interventioner som avses i avdelning III i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] inte har motsvarande output som rapporterats i den årliga prestationsrapporten, ska kommissionen före den 15 oktober det år som följer på det berörda budgetåret anta genomförandeakter som fastställer det belopp som ska dras av från unionsfinansieringen. Dessa genomförandeakter ska inte påverka innehållet i genomförandeakter som antas senare enligt artikel 53 i denna förordning.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 101.2.

2. Kommissionen ska göra en bedömning av de belopp som ska dras av på grundval av skillnaden mellan den deklarerade årliga utgiften och det belopp som motsvarar den relevanta rapporterade outputen i enlighet med den nationella strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken och med beaktande av medlemsstatens motivering.
3. Innan kommissionen antar den genomförandeakt som avses i punkt 1, ska den ge medlemsstaten möjlighet att inkomma med synpunkter och motivera eventuella skillnader.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning med regler om kriterierna för motiveringar från den berörda medlemsstaten och metoderna och kriterierna för tillämpning av minskningar.
5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om de åtgärder som ska vidtas i samband med att den genomförandeakt som avses i punkt 1 antas och genomförs, inbegripet informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna, förfarandet och de tidsfrister som ska iakttas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

Artikel 53
Kontroll av överensstämmelse

1. Om kommissionen upptäcker att utgifter som avses i artikel 5.2 och artikel 6 inte har betalats ut i överensstämmelse med unionsrätten ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa de belopp som ska undantas från unionsfinansiering.

Vad gäller de typer av interventioner som avses i förordning (EU) nr .../...[förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] ska dock de undantag från unionsfinansiering som avses i första stycket enbart gälla vid allvarliga brister i funktionen i medlemsstaternas styrningssystem.

Första stycket ska inte gälla i fall av bristande efterlevnad av de villkor för stödberättigande för enskilda stödmottagare som fastställs i de nationella strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken och i nationella regler.

De genomförandeakter som avses i första stycket ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 101.2.

2. Kommissionen ska göra en bedömning av de belopp som ska undantas med hänsyn till hur allvarliga de konstaterade bristerna är.
3. Innan genomförandeakten som avses i punkt 1 antas ska kommissionens iakttagelser och den berörda medlemsstatens svar överlämnas skriftligen, varefter de båda parterna ska söka nå en överenskommelse om vilka åtgärder som ska vidtas. Därefter ska medlemsstaterna ges möjlighet att visa att den bristande efterlevnadens faktiska omfattning är mindre än vad kommissionen antagit.

Om ingen överenskommelse nås, får medlemsstaten begära inledandet av ett förfarande som syftar till att förlika de respektive ståndpunkterna inom en period på fyra månader. Resultaten av detta förfarande ska återges i en rapport, som ska överlämnas till kommissionen. Kommissionen ska beakta rekommendationerna i rapporten innan den fattar ett eventuellt beslut om finansieringsavslag och ska motivera sitt beslut om den beslutar att inte följa dessa rekommendationer.

4. Ett finansieringsavslag ska inte omfatta följande:
 - (a) Utgifter som avses i artikel 5.2 och som har betalats mer än 24 månader före kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om sina iakttagelser.
 - (b) Utgifter för fleråriga interventioner som omfattas av artikel 5.2, eller som omfattas av de landsbygdsutvecklingsinterventioner som avses i artikel 6, och för vilka stödmottagarens senaste skyldighet började gälla mer än 24 månader före kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om sina iakttagelser.
 - (c) Utgifter för landsbygdsutvecklingsinterventioner som avses i artikel 6, utöver dem som avses i led b i denna punkt, och som har betalats eller i förekommande fall slutbetalats av det utbetalande organet mer än 24 månader före kommissionens skriftliga meddelande till den berörda medlemsstaten om sina iakttagelser.
5. Punkt 4 ska inte tillämpas
 - (a) på stöd beviljade av medlemsstaten för vilka kommissionen har inlett förfarandet i artikel 108.2 i fördraget eller överträdelse som kommissionen i enlighet med artikel 258 i fördraget har meddelat den berörda medlemsstaten genom ett motiverat yttrande,
 - (b) vid underlåtenhet från medlemsstaternas sida att fullgöra sina skyldigheter enligt avdelning IV kapitel III i denna förordning, under förutsättning att kommissionen skriftligen underrättar medlemsstaten om sina iakttagelser inom 12 månader från det att medlemsstatens rapport om resultatet av dess kontroll av de berörda utgifterna har kommit in.
6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning med regler om kriterierna och metoderna för tillämpning av finansiella korrigeringar.
7. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om de åtgärder som ska vidtas i samband med att den genomförandeakt som avses i punkt 1 antas och genomförs, inbegripet informationsutbytet mellan kommissionen och

medlemsstaterna, de tidsfrister som ska iaktas och det förlikningsförfarande som föreskrivs i punkt 3, inklusive inrättandet av förlikningsorganet, dess uppgifter, sammansättning och arbetsprocedurer.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

AVSNITT 3

INDRIVNING VID BRISTANDE EFTERLEVAD

Artikel 54

Särskilda bestämmelser för EGFJ

De belopp som medlemsstaterna driver in till följd av oriktigheter och andra fall där stödmottagare brister i efterlevnaden av villkoren för de interventioner som avses i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken och den ränta som de ger upphov till ska betalas till det utbetalande organet och av dessa bokföras som inkomster avsatta för EGFJ den månad de tas emot.

Vid återbetalning till unionsbudgeten enligt första stycket får medlemsstaten behålla 20 % av de inkasserade beloppen, som ersättning för kostnader för indrivning, utom i de fall där det rör sig om bristande efterlevnad som kan tillskrivas den berörda medlemsstatens administrativa myndigheter eller andra av medlemsstatens organ.

Artikel 55

Särskilda bestämmelser för Ejflu

1. Om oriktigheter och andra fall där stödmottagare brister i efterlevnaden av villkoren för de landsbygdsutvecklingsinterventioner som avses i den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken upptäcks ska medlemsstaterna göra finansiella justeringar genom att helt eller delvis ställa in den berörda unionsfinansieringen. Medlemsstaterna ska beakta den konstaterade bristande efterlevnadens art och allvar samt storleken på de ekonomiska förluster som Ejflu åsamkats.

De belopp som utesluts från unionsfinansiering från Ejflu och de belopp som indrivits samt räntorna på dessa belopp ska återföras till andra landsbygdsutvecklingsinterventioner i den strategiska planen. De unionsmedel som hållits inne eller drivits in får emellertid endast användas av medlemsstaterna för en landsbygdsutvecklingsinsats som ingår i den nationella strategiska planen för den gemensamma jordbrukspolitiken, och under förutsättning att dessa medel inte på nytt används inom landsbygdsutvecklingsinsatser som har varit föremål för finansiell justering.

2. När det gäller landsbygdsutvecklingsinterventioner som får stöd från finansieringsinstrument enligt i förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser artikel 52] får ett bidrag som hållits inne i enlighet med punkt 1 i denna artikel till följd av en enskilds bristande efterlevnad återanvändas inom samma finansieringsinstrument enligt följande:
 - (a) Om den bristande efterlevnad som ger upphov till inställandet av bidraget upptäcks hos den slutmottagare som avses i [förordningen om gemensamma bestämmelser (EU) artikel 2.17] får det inställda bidraget återanvändas endast för andra slutmottagare inom samma finansieringsinstrument.

- (b) Om den bristande efterlevnad som ger upphov till inställandet av bidraget upptäcks hos den särskilda fond som avses i [förordningen om gemensamma bestämmelser (EU) artikel 2.21] inom en holdingfond som avses i [förordningen om gemensamma bestämmelser (EU) artikel 2.20] får det inställda bidraget återanvändas endast för andra särskilda fonder.

Artikel 56

Genomförandebefogenheter

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om formerna för medlemsstaternas anmälan och meddelande till kommissionen med avseende på de skyldigheter som anges i det här avsnittet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

AVDELNING IV

Kontrollsystem och sanktioner

Kapitel I

Allmänna regler

Artikel 57

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Medlemsstaterna ska, inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, anta de lagar och andra författningar och vidta alla andra åtgärder som behövs för att säkerställa ett effektivt skydd för unionens ekonomiska intressen, särskilt för att
 - (a) försäkra sig om att de insatser som finansieras genom fonderna är lagliga och korrekta,
 - (b) säkerställa effektivt skydd mot bedrägeri, i synnerhet i områden med högre risknivå, och som kommer att fungera som avskräckande medel, med beaktande av åtgärdernas kostnader och fördelar samt även att de är proportionella,
 - (c) förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter och bedrägerier,
 - (d) tillämpa sanktioner som är effektiva, avskräckande och proportionella i enlighet med unionsrätten eller, om detta inte är möjligt, nationell rätt, och väcka talan, om så behövs,
 - (e) driva in felaktiga utbetalningar samt ränta, och väcka talan om så behövs.
2. Medlemsstaterna ska inrätta effektiva förvaltnings- och kontrollsystem för att försäkra sig om att unionslagstiftningen som styr unionens interventioner följs.
3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga försiktighetsåtgärder för att säkerställa att de sanktioner som tillämpas som avses i punkt 1 d är proportionerliga och avpassas med hänsyn till den upptäckta bristande efterlevnadens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning.

De arrangemang som medlemsstaterna fastställer ska särskilt säkerställa att inga sanktioner ska åläggas

- (a) om den bristande efterlevnaden beror på force majeure,
- (b) om den bristande efterlevnaden beror på fel från den behöriga myndighetens eller någon annan myndighets sida, och om felet inte rimligen kunde ha upptäckts av den person som berörs av den administrativa sanktionen,
- (c) om den berörda personen på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt kan visa att denne inte bär skulden för att de skyldigheter som avses i punkt 1 inte fullgjorts, eller om den behöriga myndigheten på annat sätt övertygas om att den berörda personen inte bär skulden,

Om den bristande efterlevnaden av villkoren för beviljande av stöd beror på force majeure, ska stödmottagaren behålla rätten att få stöd.

4. Medlemsstaterna ska införa arrangemang för att säkerställa effektiv prövning av klagomål rörande fonderna, och de ska på begäran av kommissionen pröva klagomål

som lämnats in till kommissionen som omfattas av deras strategiska plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om resultaten av sådan prövning.

5. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om de bestämmelser som antagits och de åtgärder som vidtagits enligt punkterna 1 och 2.

Alla villkor som medlemsstaterna sätter upp för att komplettera de villkor som fastställs i unionens regler för att få stöd från EGFJ eller Ejflu ska kunna verifieras.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de regler som krävs för en enhetlig tillämpning av denna artikel rörande

- (a) förfaranden, tidsfrister och informationsutbyte med avseende på de skyldigheter som anges i punkterna 1 och 2,

- (b) medlemsstaternas anmälan och meddelande till kommissionen med avseende på de skyldigheter som anges i punkterna 3 och 4.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

Artikel 58

Regler om kontroller som ska genomföras

1. Det system som medlemsstaterna inrättar i enlighet med artikel 57.2 ska inbegripa systematiska kontroller som också ska inrikta sig på de områden där risken för fel är störst.

Medlemsstaterna ska säkerställa den kontrollnivå som krävs för en effektiv riskhantering.

2. Kontroller av insatser som får stöd från finansieringsinstrument som avses i [artikel 52 i förordningen om gemensamma bestämmelser] i förordning (EU) nr.../... ska utföras endast hos de organ som genomför finansieringsinstrument.

Kontroller ska inte utföras hos Europeiska investeringsbanken eller andra internationella finansinstitut där en medlemsstat är aktieägare.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning, om en korrekt förvaltning av systemet så kräver, med regler om ytterligare krav när det gäller tullförfaranden, och särskilt de som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013.

4. Vad gäller åtgärder som avses i sektorslagstiftningen inom jordbruket, förutom i förordning (EU).../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken], ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa regler för enhetlig tillämpning av denna artikel, och särskilt

- (a) när det gäller hampa, som avses i artikel 4 c i förordning (EU) nr .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken], regler om de särskilda kontrollåtgärderna och metoderna för bestämning av halterna av tetrahydrokannabinol,

- (b) när det gäller bomull, som avses i avdelning III kapitel 2 avsnitt 2 delavsnitt 2 i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den

gemensamma jordbrukspolitiken], ett system för kontroller av de godkända branschorganisationerna,

- (c) när det gäller vin, som avses i förordning (EU) nr 1308/2013, regler om mätningen av arealer, om kontroller och om regler som styr de särskilda finansiella förfarandena för att förbättra kontrollerna,
- (d) de tester och metoder som ska tillämpas för att fastställa om produkter ska omfattas av offentlig intervention och privat lagring samt även användning av anbudsförfaranden, både för offentlig intervention och privat lagring,
- (e) andra regler om de kontroller som medlemsstaterna ska utföra när det gäller de åtgärder som anges i kapitel IV i förordning (EU) nr 228/2013 respektive i kapitel IV i förordning (EU) nr 229/2013.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

Artikel 59

Bristande efterlevnad av reglerna om offentlig upphandling

Om den bristande efterlevnaden rör nationella regler eller unionsregler om offentlig upphandling ska medlemsstaterna säkerställa att den del av stödet som inte ska betalas ut eller som ska dras in fastställs på grundval av hur allvarlig den bristande efterlevnaden är och i enlighet proportionalitetsprincipen.

Medlemsstaterna ska säkerställa att transaktionens laglighet och korrekthet bara ska påverkas upp till den del av stödet som inte ska betalas ut eller som ska dras in.

Artikel 60

Bestämmelse om kringgående

Utan att det påverkar tillämpningen av specifika bestämmelser ska medlemsstaterna vidta effektiva och proportionella åtgärder för att undvika att bestämmelser i unionsrätten kringgås och särskilt säkerställa att inga förmåner som föreskrivs i sektorslagstiftningen inom jordbruket beviljas fysiska eller juridiska personer för vilka det konstaterats att de förutsättningar som krävs för att få sådana förmåner har skapats på ett konstlat sätt, i strid med målen för den lagstiftningen.

Artikel 61

Interventionernas förenlighet med kontrollernas syften inom vinsektorn

I syfte att tillämpa de interventioner inom vinsektorn som avses i förordning (EU) nr .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] ska medlemsstaterna säkerställa att de administrations- och kontrollförfaranden som tillämpas för dessa interventioner är förenliga med det integrerade system som avses i kapitel II i denna avdelning när det gäller följande:

- (a) Systemen för identifiering av jordbruksskiften.
- (b) Kontrollerna.

Artikel 62

Säkerheter

1. Medlemsstaterna ska, när sektorslagstiftningen inom jordbruket så föreskriver, begära att det ställs en säkerhet som säkerställer att en summa ska betalas till eller förverkas hos en behörig myndighet om en särskild skyldighet inom sektorslagstiftningen inom jordbruket inte fullgörs.
2. Utom i händelse av force majeure ska säkerheten vara helt eller delvis förverkad om en särskild skyldighet inte fullgörs eller endast till viss del fullgörs.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera den här förordningen med regler för
 - (a) säkerställer en rättvis och icke-diskriminerande behandling samt att proportionalitetsprincipen iakttas då en säkerhet ska ställas,
 - (b) anger vem som är ansvarig i det fall en skyldighet inte fullgörs,
 - (c) fastställer de särskilda situationer då den behöriga myndigheten kan frångå kravet på en säkerhet,
 - (d) fastställer de villkor som gäller för säkerheten som ska ställas och för garanten och villkoren för ställande och frisläppande av säkerheten,
 - (e) fastställer särskilda villkor som gäller för den säkerhet som ställts i samband med förhandsutbetalningar,
 - (f) anger konsekvenserna av att åsidosätta de skyldigheter för vilka det har ställts en säkerhet i enlighet med punkt 1, inbegripet förverkande av säkerheter, det avdrag som ska gälla vid frisläppande av säkerheter för bidrag, licenser, erbjudanden, anbud eller särskilda tillämpningar och när en skyldighet enligt den säkerheten helt eller delvis inte har fullgjorts, varvid hänsyn ska tas till säkerhetens art, den kvantitet avseende vilken skyldigheten har åsidosatts, längden på förseningen vid fullgörandet av skyldigheten och den tid vid vilken bevis på att skyldigheten har fullgjorts läggs fram.
4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om
 - (a) den form av säkerhet som ska ställas och förfarandet för hur det ska gå till, hur den ska godkännas och hur den ursprungliga säkerheten ska ersättas,
 - (b) förfarandena för att frisläppa en säkerhet,
 - (c) de anmälningar som medlemsstaterna och kommissionen ska göra.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

Kapitel II

Integrerat administrations- och kontrollsystem

Artikel 63

Tillämpningsområde och definitioner

1. Alla medlemsstater ska inrätta och använda sig av ett integrerat administrations- och kontrollsystem (nedan kallat *det integrerade systemet*).

2. Det integrerade systemet ska tillämpas på de areal- och djurbaserade interventioner som förtecknas i avdelning III kapitlet II och IV i förordning (EU) nr.../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] och de åtgärder som avses i kapitel IV i förordning (EU) nr 228/2013³¹ respektive i kapitel IV i förordning (EU) nr 229/2013³².
3. Det integrerade systemet ska i nödvändig omfattning även användas för förvaltning och kontroll av villkor och åtgärder inom vinsektorn som fastställs i avdelning III i förordning (EU) nr.../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken].
4. I detta kapitel avses med
 - (a) *geospatiala ansökan*: ett elektroniskt ansökningsformulär som inbegriper en it-applikation som bygger på ett geografiskt informationssystem som gör det möjligt för stödmottagarna att rumsligt deklarerat jordbruksföretagens jordbruksskiftet och andra arealer än jordbruksarealer för vilka stöd begärts.
 - (b) *arealövervakningssystem*: ett förfarande med regelbunden och systematisk observation, spårning och bedömning av jordbruksverksamhet och jordbruksmetoder på jordbruksarealer genom Copernicus Sentinelsatellitdata eller andra data med minst samma värde.
 - (c) *system för identifiering och registrering av djur*: det system för identifiering och registrering av nötkreatur som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000³³ eller det system för identifiering och registrering av får och getter som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 21/2004³⁴.
 - (d) *jordbruksskifte*: ett stycke mark som utgör en jordbruksareal enligt definitionen i artikel 4 i förordning (EU) nr.../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken].
 - (e) *geografiskt informationssystem*: ett datasystem som kan samla in, lagra, analysera och visa geografiskt baserad information.
 - (f) *system utan ansökningar*: ett ansökningssystem för areal- eller djurbaserade interventioner där nödvändiga data om enskilda arealer eller djur, som krävs som ett minimum av förvaltningen för behandlingen av stödansökningar, är tillgängliga i offentliga elektroniska databaser som sköts av medlemsstaten.

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1405/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 41).

³³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1).

³⁴ Rådets förordning (EG) nr 21/2004 av den 17 december 2003 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 samt direktiven 92/102/EEG och 64/432/EEG (EUT L 5, 9.1.2004, s. 8).

Artikel 64

Det integrerade systemets beståndsdelar

1. Det integrerade systemet ska bestå av
 - (a) ett identifieringssystem för jordbruksskiften,
 - (b) en geospatialt och ett djurbaserat ansökningssystem,
 - (c) ett arealövervakningssystem,
 - (d) ett system för identifiering av mottagare av de interventioner och åtgärder som avses i artikel 63.2,
 - (e) ett kontroll- och sanktionssystem,
 - (f) i tillämpliga fall, ett system för identifiering och registrering av stödrätter,
 - (g) i tillämpliga fall, ett system för identifiering och registrering av djur.
2. Det integrerade systemet ska bygga på elektroniska databaser och geografiska informationssystem och ska möjliggöra utbyte och integrering av data mellan elektroniska databaser och geografiska informationssystem.
3. Utan att det påverkar medlemsstaternas ansvar för genomförandet och tillämpningen av det integrerade systemet, får kommissionen anlita specialiserade organ eller personer för att underlätta upprättandet, övervakningen och användningen av det integrerade systemet, särskilt för att kunna ge teknisk rådgivning till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.
4. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som krävs för korrekt upprättande och användning av det integrerade systemet och ska ge varandra sådant ömsesidigt bistånd som krävs för tillämpningen av detta kapitel.

Artikel 65

Lagring och utbyte av data

1. Medlemsstaterna ska registrera och bevara alla data och dokumentation om den årliga output som rapporteras i samband med det årliga prestationsavslut som avses i artikel 52 och de rapporterade framstegen mot de mål som anges i den strategiska planen inom jordbrukspolitiken och som övervakas i enlighet med artikel 115 i förordning (EU) nr.../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken].

Det ska kunna göras sökningar i de data och den dokumentation som avses i första stycket som rör innevarande kalenderår eller regleringsår och föregående tio kalenderår eller regleringsår via medlemsstatens behöriga myndigheters digitala databaser.

Genom undantag från andra stycket ska medlemsstater som anslöt sig till unionen efter 2013 endast åläggas att säkerställa att det kan göras sökningar i data från och med året för deras anslutning.

Genom undantag från andra stycket ska medlemsstaterna endast åläggas att säkerställa att det kan göras sökningar i data och dokumentation som avser det arealövervakningssystem som avses i artikel 64.1 c från och med dagen för genomförandet av arealövervakningssystemet.

2. Medlemsstaterna får tillämpa kraven i punkt 1 på regional nivå på villkor att dessa krav och de administrativa förfarandena för att registrera och få tillgång till data utformas på ett enhetligt sätt inom medlemsstatens hela territorium och gör det möjligt att aggregera data på nationell nivå.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de datamängder som samlas in genom det integrerade systemet som är relevanta med avseende på tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG³⁵ eller relevanta för övervakning av unionens politik, delas gratis mellan offentliga myndigheter och görs offentligt tillgängliga på nationell nivå. Medlemsstaterna ska också ge unionens institutioner och organ tillgång till dessa datamängder.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de datamängder som samlas in genom det integrerade systemet, och som är relevanta för framställning av europeisk statistik i den mening som avses i förordning (EG) nr 223/2009³⁶ delas gratis med gemenskapens statistikmyndighet, de nationella statistikbyråerna och, vid behov, med andra nationella myndigheter med ansvar för att framställa europeisk statistik.
5. Medlemsstaterna ska begränsa allmänhetens tillgång till de datamängder som avses i punkterna 3 och 4 om sådan tillgång skulle få negativa följder för konfidentialiteten när det gäller personuppgifter, i enlighet med förordning (EU) 2016/679.

Artikel 66

Identifieringssystem för jordbruksskiften

1. Identifieringssystemet för jordbruksskiften ska vara ett geografiskt informationssystem som inrättas och regelbundet uppdateras av medlemsstaterna på grundval av flygbilder eller rumsliga ortobilder, med en enhetlig standard som garanterar en noggrannhetsnivå som åtminstone är likvärdig med kartor i skala 1: 5 000.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att identifieringssystemet för jordbruksskiften
 - (a) unikt identifierar varje jordbruksskifte och enheter av mark med arealer som inte används för jordbruksändamål som medlemsstaterna anser berättiga till stöd för de interventioner som avses i avdelning III i förordning (EU) nr.../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitik],
 - (b) innehåller uppdaterade värden om de arealer som medlemsstaterna anser berättiga till stöd för de interventioner som avses i artikel 63.2,
 - (c) gör det möjligt att korrekt lokalisera jordbruksskiftena och arealerna som inte används för jordbruksändamål för vilka betalning har begärts.

³⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

- (d) innehåller all information som är relevant för rapporteringen om de indikatorer som avses i artikel 7 i förordning (EU) nr.../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken].
3. Medlemsstaterna ska varje år bedöma kvaliteten på identifieringssystemet för jordbruksskiften i enlighet med den metod som inrättats på unionsnivå.
- Om bedömningen visar brister i systemet ska medlemsstaten vidta lämpliga avhjälpande åtgärder eller ska uppmanas att utarbeta en handlingsplan i enlighet med artikel 40.
- En bedömningsrapport och, i tillämpliga fall, de avhjälpande åtgärderna och en tidsplan för deras genomförande ska lämnas in till kommissionen senast den 15 februari efter det berörda kalenderåret.

Artikel 67

Geospatialt och djurbaserat ansökningssystem

1. När det gäller stödet för arealbaserade interventioner som avses i artikel 63.2 och som genomförs inom ramen för de nationella strategiska planerna inom jordbrukspolitiken ska medlemsstaterna begära att en ansökan görs genom användning av den geospatiala ansökan som den behöriga myndigheten tillhandahåller för att lämna in en ansökan.
2. När det gäller stödet för djurbaserade interventioner som avses i artikel 63.2 och som genomförs inom ramen för de nationella strategiska planerna inom jordbrukspolitiken ska medlemsstaterna begära att det görs en ansökan.
3. Medlemsstaterna ska förifylla de ansökningar som avses i punkterna 1 och 2 med information från de system som avses i artikel 64.1 g och i artiklarna 66, 68, 69 och 71 eller från någon annan relevant offentlig databas.
4. Medlemsstaterna får besluta att ett system utan ansökningar ska täcka en eller flera ansökningar som avses i punkterna 1 och 2.
5. Medlemsstaterna ska varje år bedöma kvaliteten på det geospatiala ansökningssystemet i enlighet med den metod som inrättats på unionsnivå.

Om bedömningen visar brister i systemet ska medlemsstaten vidta lämpliga avhjälpande åtgärder eller ska uppmanas av kommissionen att utarbeta en handlingsplan i enlighet med artikel 40.

En bedömningsrapport och, i tillämpliga fall, de avhjälpande åtgärderna och en tidsplan för deras genomförande ska lämnas in till kommissionen senast den 15 februari efter det berörda kalenderåret.

Artikel 68

Arealövervakningssystem

1. Medlemsstaterna ska inrätta och driva ett arealövervakningssystem.
2. Medlemsstaterna ska varje år bedöma kvaliteten på arealövervakningssystemet i enlighet med den metod som inrättats på unionsnivå.

Om bedömningen visar brister i systemet ska medlemsstaten vidta lämpliga avhjälpande åtgärder eller ska uppmanas att utarbeta en handlingsplan i enlighet med artikel 40.

En bedömningsrapport och, i tillämpliga fall, de avhjälpande åtgärderna och en tidsplan för deras genomförande ska lämnas in till kommissionen senast den 15 februari efter det berörda kalenderåret.

Artikel 69

System för identifiering av mottagare

Det systemet för registrering av identiteten hos varje mottagare av interventioner och åtgärder som avses i artikel 63.2 ska garantera att samtliga ansökningar som lämnas in av samma mottagare kan identifieras som sådana.

Artikel 70

Kontroll- och sanktionssystem

Medlemsstaterna ska inrätta ett kontroll- och sanktionssystem för det stöd som avses i artikel 63.

Punkterna 1 till 5 i artikel 57 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 71

System för identifiering och registrering av stödrätter

Systemet för identifiering och registrering av stödrätter ska göra det möjligt att verifiera stödrätterna mot ansökningarna och identifieringssystemet för jordbruksskiften.

Artikel 72

Delegerade befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning när det gäller

- (a) ytterligare regler om den kvalitetsbedömning som avses i artiklarna 66, 67 och 68,
- (b) ytterligare definitioner, grundläggande funktioner och regler för systemet för identifiering av jordbruksskiften, systemet för identifiering av stödmottagare och systemet för identifiering och registrering av stödrätter som avses i artiklarna 66, 69 och 71.

Artikel 73

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får anta genomförandakter för att fastställa regler om

- (a) form, innehåll och arrangemang för hur följande ska lämnas in eller ställas till kommissionens förfogande:
 - i) Bedömningsrapporterna om kvaliteten på identifieringssystemet för jordbruksskiften, det geospatiala ansökningssystemet och arealövervakningssystemet.
 - ii) De avhjälpande åtgärder som medlemsstaterna ska genomföra som avses i artiklarna 66, 67 och 68;
- (b) grundläggande funktioner och regler för det geospatiala ansökningssystem och arealövervakningssystem som avses i artiklarna 67 och 68.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

Kapitel III

Granskning av transaktioner

Artikel 74

Tillämpningsområde och definitioner

1. I detta kapitel anges särskilda regler för granskningen av affärshandlingarna från de enheter som tar emot eller gör utbetalningar som direkt eller indirekt avser systemet för finansiering genom EGFJ eller deras representanter (nedan kallade *företag*) för att fastställa att de transaktioner som ingår i systemet för finansiering genom EGFJ faktiskt har genomförts, och genomförts korrekt.
2. Detta kapitel ska inte tillämpas på interventioner som omfattas av det integrerade system som avses i kapitel II i denna avdelning och i avdelning III kapitel III i förordning (EU) nr.../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken]. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning med fastställandet av en förteckning över interventioner som, på grund av sin utformning och kontrollkrav, inte är anpassade för ytterligare efterhandskontroller genom granskning av affärshandlingar och därför inte ska omfattas av sådan granskning enligt detta kapitel.
3. I detta kapitel gäller följande definitioner:
 - (a) *affärshandling*: alla böcker, register, fakturor, verifikationer, räkenskaper, produktions- och kvalitetsuppgifter, korrespondens om företagets affärsverksamhet samt affärsdata, oavsett form, inbegripet elektroniskt lagrade data, om dessa handlingar eller data direkt eller indirekt avser de transaktioner som avses i punkt 1.
 - (b) *tredje part*: varje fysisk eller juridisk person som har ett direkt eller indirekt samband med de transaktioner som ingår i det system som tillämpas vid finansiering genom EGFJ.

Artikel 75

Medlemsstaternas granskning

1. Medlemsstaterna ska genomföra en systematisk granskning av företagens affärshandlingar, varvid hänsyn ska tas till den typ av transaktioner som ska granskas. Medlemsstaterna ska säkerställa att de genom urvalet av de företag som ska granskas ger bästa möjliga garanti för att åtgärderna för att förebygga och avslöja oriktigheter blir så ändamålsenliga som möjligt. Urvalet ska bland annat ta hänsyn till företagets finansiella betydelse inom detta system och andra riskfaktorer.
2. I lämpliga fall ska den granskning som föreskrivs i punkt 1 utvidgas till att omfatta fysiska och juridiska personer till vilka företagen har anknytning och till andra fysiska och juridiska personer som kan vara av betydelse för strävan att uppnå de mål som anges i artikel 76.
3. Den granskning som genomförs enligt detta kapitel ska inte inverka på de kontroller som genomförs enligt artiklarna 47 och 48.

Artikel 76
Korskontroller

1. Exaktheten hos granskade primärdata ska verifieras genom det antal korskontroller som kan vara lämpligt med hänsyn till den föreliggande risken och som vid behov även omfattar tredje parter affärshandlingar, inbegripet
 - (a) jämförelser med leverantörers, kunders, transportföretags och andra tredje parter affärshandlingar,
 - (b) eventuella fysiska kontroller av lagrens storlek och art,
 - (c) jämförelse med redovisningar av finansiella flöden som leder till eller är resultatet av de transaktioner som genomförs inom systemet för finansiering genom EGFJ,
 - (d) kontroller, med avseende på bokföring, eller redovisningar av finansiella rörelser som, vid tidpunkten för granskningen, visar att de handlingar som innehåses av de utbetalande organen som motivering för utbetalningen av stöd till stödmottagaren är riktiga.
2. Om företagen enligt unionsbestämmelser eller nationella bestämmelser är skyldiga att hålla en särskild lagerbokföring ska granskningen av denna, i förekommande fall, innefatta en jämförelse med affärshandlingarna och, vid behov, med de faktiska kvantiteterna i lager.
3. Vid urval av de transaktioner som ska granskas ska omfattningen av den föreliggande risken till fullo beaktas.

Artikel 77
Tillgång till affärshandlingar

1. De personer som ansvarar för företaget, eller en tredje part, ska säkerställa att alla affärshandlingar och ytterligare information överlämnas till de tjänstemän som ansvarar för granskningen eller till de personer som har befogenhet att genomföra en sådan på deras vägnar. Elektroniskt lagrade data ska överlämnas på lämpligt datamedium.
2. De tjänstemän som ansvarar för granskningen eller de personer som har befogenhet att genomföra en sådan på deras vägnar får begära in utdrag eller kopior av de handlingar som avses i punkt 1.
3. Om de affärshandlingar som upprätthålls av företaget, vid en granskning i enlighet med detta kapitel, bedöms vara otillräckliga för granskningsändamål, ska företaget åläggas att i framtiden upprätthålla sådana handlingar i enlighet med anvisningarna från den medlemsstat som ansvarar för granskningen, utan att detta påverkar de skyldigheter som fastställs i andra förordningar som rör den aktuella sektorn.

Medlemsstaterna ska bestämma från och med vilket datum sådana handlingar ska upprättas.

Om samtliga eller en del av de affärshandlingar som ska granskas enligt detta kapitel finns hos ett företag som tillhör en företagsgrupp, ett partnerskap eller en företagssammanslutning som har samma ledning som det granskade företaget, vare sig detta andra företag är beläget på unionens territorium eller utanför detta, ska företaget ställa dessa affärshandlingar till förfogande för de tjänstemän som är

ansvariga för granskningen på en plats och vid en tidpunkt som ska bestämmas av de medlemsstater som ansvarar för genomförandet av granskningen.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de tjänstemän som ansvarar för granskningen ska ha rätt att beslagta eller låta beslagta affärshandlingar. Denna rätt ska utövas med beaktande av de nationella bestämmelser som är aktuella och påverkar inte tillämpningen av straffrättsliga regler om beslagtagande av handlingar.

Artikel 78 **Ömsesidigt bistånd**

1. Medlemsstaterna ska bistå varandra vid genomförandet av den granskning som föreskrivs i detta kapitel i följande fall:
 - (a) Om ett företag eller en tredje part är etablerad i en annan medlemsstat än den medlemsstat i vilken det aktuella beloppet har eller skulle ha ut- eller inbetalats.
 - (b) Om ett företag eller en tredje part är etablerad i en annan medlemsstat än den medlemsstat där de handlingar och den information som krävs för granskningen finns.

Kommissionen får samordna gemensamma insatser avseende ömsesidigt bistånd mellan två eller flera medlemsstater.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen översända en förteckning över de företag som är etablerade i ett tredjeland och för vilka det aktuella beloppet har eller skulle ha ut- eller inbetalats i ifrågavarande medlemsstat.
3. Om det för granskning av ett företag i enlighet med artikel 75 krävs att ytterligare information inhämtas från en annan medlemsstat, bl.a. i form av korskontroller enligt artikel 76, får en särskild begäran om granskning göras varvid skälen till denna begäran ska anges.

En begäran om granskning ska tillgodoses senast sex månader efter det att den mottogs; resultaten av granskningen ska utan dröjsmål meddelas den begärande medlemsstaten.

Artikel 79 **Granskningsplaner**

1. Medlemsstaterna ska upprätta planer för den granskning som ska genomföras enligt artikel 75 under den påföljande granskningsperioden.
2. Varje år ska medlemsstaterna före den 15 april till kommissionen översända den granskningsplan som avses i punkt 1 och då ange
 - (a) antalet företag som ska granskas och fördelningen av dessa per sektor på grundval av de belopp som hänför sig till dem,
 - (b) de kriterier som lagts till grund för granskningsplanens upprättande.
3. De granskningsplaner som medlemsstaterna fastställt och skickat till kommissionen ska genomföras av medlemsstaterna, om inte kommissionen inom åtta veckor har lämnat några synpunkter.
4. Punkt 3 ska i tillämpliga delar gälla för de ändringar som medlemsstaterna gör i granskningsplanerna.

5. Kommissionen får när som helst kräva att en särskild kategori företag innefattas i en medlemsstats granskningsplaner.
6. Företag för vilka summan av mottagna och utbetalade belopp uppgick till mindre än 40 000 EUR ska endast granskas enligt detta kapitel om det finns särskilda skäl, som då ska anges av medlemsstaterna i deras årliga granskningsplan som avses i punkt 1, eller av kommissionen i eventuella förslag till ändring av planen.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 101 med avseende på att ändra de tröskelvärden som anges i första stycket.

Artikel 80

Särskilda myndigheter

1. I varje medlemsstat ska en särskild myndighet ansvara för att övervaka tillämpningen av detta kapitel. Dessa myndigheter ska i synnerhet ansvara för
 - (a) att den granskning som föreskrivs i detta kapitel genomförs av tjänstemän som är anställda vid denna särskilda myndighet,
 - (b) samordning och allmän tillsyn av den granskning som genomförs av tjänstemän som tillhör andra myndigheter.

Medlemsstaterna får också föreskriva att granskning som ska genomföras enligt detta kapitel fördelas mellan de särskilda myndigheterna och andra nationella myndigheter, förutsatt att förstnämnda myndighet ansvarar för samordningen av dessa granskningar.

2. Den myndighet eller de myndigheter som ansvarar för tillämpningen av detta kapitel ska vara organiserade så att de är oberoende av de myndigheter eller avdelningar inom myndigheter som ansvarar för utbetalningarna och för granskningarna före utbetalningarna.
3. Den särskilda myndighet som avses i punkt 1 ska vidta de åtgärder som är nödvändiga, och den berörda medlemsstaten ska ge den särskilda myndigheten de befogenheter som är nödvändiga, för att den ska kunna utföra de uppgifter som avses i detta kapitel.
4. Medlemsstaterna ska besluta om lämpliga sanktioner för de fysiska eller juridiska personer som inte fullgör sina skyldigheter enligt detta kapitel.

Artikel 81

Rapporter

1. Före den 1 januari efter granskningsperiodens utgång ska medlemsstaterna skicka en detaljerad rapport om tillämpningen av detta kapitel till kommissionen.

Den rapport som avses i första stycket ska också innehålla en översikt över de särskilda begäranden om granskning som avses i artikel 78.3 och resultaten av granskningen efter dessa begäranden.
2. Medlemsstaterna och kommissionen ska regelbundet utbyta synpunkter om tillämpningen av detta kapitel.

Artikel 82

Kommissionens tillgång till information och granskning

1. I enlighet med relevant nationell lagstiftning ska kommissionens tjänstemän ha tillgång till samtliga handlingar som utarbetats, antingen inför eller som resultat av den granskning som organiserats enligt detta kapitel och till de data som samlats in, däribland data som lagrats i databehandlingssystem. Dessa data ska på begäran lämnas på ett lämpligt datamedium.
2. Den granskning som avses i artikel 75 ska genomföras av medlemsstaternas tjänstemän. Tjänstemän från kommissionen får delta i denna granskning. De får inte själva ha de granskningsbefogenheter som beviljats de nationella tjänstemännen. De ska dock ha tillträde till samma lokaler och samma handlingar som medlemsstaternas tjänstemän.
3. Vid granskning som genomförs enligt artikel 78 får tjänstemän från den begärande medlemsstaten delta i den medlemsstat till vilken begäran riktats, förutsatt att denna så medger, och ska då få tillträde till samma lokaler och samma handlingar som den medlemsstatens tjänstemän.

De tjänstemän från den begärande medlemsstaten som deltar i granskning i den medlemsstat till vilken begäran riktats, ska vid alla tidpunkter kunna lägga fram bevis på sin officiella status. Granskningen ska alltid genomföras av tjänstemän från den medlemsstat till vilken begäran riktats.
4. Om de nationella straffprocessrättsliga bestämmelserna föreskriver att vissa åtgärder endast får vidtas av tjänstemän som är särskilt utsedda enligt nationell lagstiftning, får varken kommissionens tjänstemän eller tjänstemännen från den medlemsstat som avses i punkt 3 delta i dessa åtgärder, dock utan att detta påverkar bestämmelserna i förordningarna (EU, Euratom) nr 883/2013, (Euroatom, EG) nr 2988/95, (Euratom, EG) nr 2185/96 och (EU) 2017/1939. Särskilt gäller att de inte under några omständigheter får delta i husrannsakan hos eller formella förhör med personer, inom ramen för den berörda medlemsstatens straffrätt. De ska emellertid få ta del av den information som inhämtas i detta sammanhang.

Artikel 83

Genomförandebefogenheter

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de regler som krävs för en enhetlig tillämpning av detta kapitel och särskilt med avseende på

- (a) genomförande av den granskning som avses i artikel 75 när det gäller urval av företag, granskningens omfattning och tidsram,
- (b) bevarande av affärshandlingar och vilka typer av handlingar som ska upprätthållas eller data som ska registreras,
- (c) genomförande och samordning av de gemensamma insatser som avses i artikel 78.1,
- (d) detaljer och specifikationer i fråga om en begärans innehåll, form och hur den lämnas in, en anmälans innehåll, form och hur den görs, liksom inlämning och utbyte av information som krävs inom ramen för detta kapitel,
- (e) villkor och publikationssätt eller särskilda regler och villkor för kommissionens spridning eller tillhandahållande av den information som behövs enligt förordning till behöriga myndigheter i medlemsstaterna,

- (f) det ansvar som åligger den särskilda myndighet som avses i artikel 80,
- (g) innehållet i de rapporter som avses i artikel 81 och alla andra anmälningar som behövs enligt detta kapitel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

Kapitel IV

Kontrollsystem och sanktioner som rör villkor

Artikel 84

Kontrollsystem för villkor

1. Medlemsstaterna ska införa ett kontrollsystem som säkerställer att mottagarna av det stöd som avses i artikel 11 i förordning (EU) nr.../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] och i kapitel IV i förordning (EU) nr 228/2013 respektive kapitel IV i förordning (EU) nr 229/2013, fullgör de skyldigheter som anges i avdelning III kapitel 1 avsnitt 2 i förordning (EU) nr.../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken].

Medlemsstaterna får använda sina befintliga kontrollsystem och administration för att säkerställa att reglerna om villkor följs.

Dessa system ska vara förenliga med det kontrollsystem som avses i första stycket i denna punkt.

Medlemsstaterna ska årligen göra en översyn av det kontrollsystem som avses i första stycket mot bakgrund av de resultat som uppnåtts.

2. I detta kapitel gäller följande definitioner:
 - (a) *krav*: vart och ett av de föreskrivna verksamhetskrav enligt unionsrätten som avses i artikel 11 i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] i en akt som i sak skiljer sig från alla andra krav i samma akt.
 - (b) *akt*: varje enskilt direktiv och varje enskild förordning som avses i artikel 11 i förordning (EU) nr.../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken].
3. I sina kontrollsystem som avses i punkt 1
 - (a) ska medlemsstaterna innefatta kontroller på plats för att verifiera att mottagarna fullgör skyldigheterna i avdelning III kapitel 1 avsnitt 2 i förordning (EU) nr.../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken].
 - (b) får medlemsstaterna besluta, beroende på kraven, normerna, akterna eller villkoren i fråga, att använda de kontroller som utförts enligt de kontrollsystem som gäller för respektive krav, norm, akt eller villkor, under förutsättning att ändamålsenligheten med dessa kontroller är minst lika med de kontroller på plats som avses i led a.
 - (c) får medlemsstaterna i förekommande fall använda sig av fjärranalys eller arealövervakningssystemet för att utföra de kontroller på plats som avses i led a.

- (d) fastställer medlemsstaterna kontrollurvalet för de kontroller som avses i a som ska utföras varje år på grundval av en riskanalys och ska innefatta en del som valts slumpmässigt och ska föreskriva att kontrollurvalet ska omfatta minst 1 % av mottagarna av det stöd som föreskrivs i avdelning III kapitel 1 avsnitt 2 i förordning (EU) nr.../... [Förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken].

Artikel 85

System med administrativa sanktioner för villkor

1. Medlemsstaterna ska inrätta ett system för tillämpning av administrativa sanktioner för stödmottagare som avses i artikel 11 i förordning (EU) nr.../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] som inte följer, när som helst under det berörda kalenderåret, reglerna om villkor enligt vad som anges i avdelning III kapitel 1 avsnitt 2 i den förordningen (sanktionssystemet).

Enligt det systemet ska en administrativa sanktion som avses i första stycket tillämpas endast om den bristande efterlevnaden beror på en handling eller en försummelse som är direkt hänförlig till den berörda mottagaren, och om ett, eller båda, av följande villkor är uppfyllda:

- (a) Den bristande efterlevnaden avser mottagarens jordbruksverksamhet.
(b) Mottagarens jordbruksföretags areal berörs.

När det gäller skogsarealer ska dock den administrativa sanktion som avses i första stycket inte tillämpas om inget stöd begärs för den berörda arealen i enlighet med artiklarna 65 och 66 i förordning (EU) nr.../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken].

2. Följande gäller för de sanktionssystem som avses i punkt 1:

- (a) Medlemsstaterna ska inbegripa regler om tillämpningen av administrativa sanktioner i de fall mark överläts under kalenderåret i fråga eller åren i fråga. Dessa regler ska grunda sig på en rättvis och skälig fördelning av ansvar för bristande efterlevnad mellan överlåtare och förvärvare.

I denna punkt avses med *överläts* varje typ av transaktion där jordbruksmark upphör att stå till den överlåtande partens förfogande.

- (b) Medlemsstaterna får besluta, trots vad som sägs i punkt 1, att inte tillämpa en sanktion per stödmottagare och kalenderår när sanktionsbeloppet uppgår till 100 EUR eller mindre. Mottagaren ska underrättas om iakttagelsen och om skyldigheten att vidta åtgärder.
(c) Medlemsstaterna ska föreskriva att inga administrativa sanktioner åläggs om den bristande efterlevnaden beror på force majeure.

3. Tillämpningen av en administrativ sanktion påverkar inte lagligheten och korrektheten hos den utgift på vilken den tillämpas.

Artikel 86

Beräkning av sanktionen

1. Den administrativa sanktion som föreskrivs i avdelning III kapitel 1 avsnitt 2 i förordning (EU) .../...[förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] ska tillämpas genom en minskning eller uteslutning av

totalbeloppen för de stöd som anges i det avsnittet i den förordningen som har beviljats eller skulle beviljats den berörde mottagaren avseende stödansökningar som denne har lämnat in eller kommer att lämna in under det kalenderår som iakttagelsen gjordes.

För beräkningen av dessa minskningar och uteslutningar ska hänsyn tas till den konstaterade bristande efterlevnadens allvar, omfattning, varaktighet, upprepning eller avsikt. Sanktionerna ska vara avskräckande och proportionella, och uppfylla de kriterier som anges i punkterna 2 och 3 i denna artikel.

2. Om den bristande efterlevnaden beror på försummelse ska procentsatsen för minskning som en allmän regel vara 3 % av totalsumman av det stöd som avses i punkt 1 i denna artikel.

Medlemsstaterna får inrätta ett system för tidig varning som gäller enskilda fall av bristande efterlevnad som händer för första gången och som mot bakgrund av sitt begränsade allvar, omfattning och varaktighet inte ska leda till en minskning eller uteslutning. Om det därefter vid en kontroll inom tre på varandra följande kalenderår fastställs att den bristande efterlevnaden inte har åtgärdats ska den minskning som avses i första stycket tillämpas retroaktivt.

Fall av bristande efterlevnad som utgör en direkt folk- eller djurhälsorisk ska emellertid alltid leda till en minskning eller uteslutning.

Medlemsstaterna får föreskriva obligatorisk utbildning enligt det system för jordbruksrådgivning som föreskrivs i avdelning III kapitel 1 avsnitt 3 i förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] för stödmottagare som fått en tidig varning.

3. Vid upprepning ska procentsatsen för minskning vara högre än den som ska gälla för bristande efterlevnad på grund av försummelse och bestraffas för första gången.
4. Vid avsiktlig bristande efterlevnad ska procentsatsen vara högre än den som tillämpas vid upprepning enligt punkt 3 och får sträcka sig ända till fullständig uteslutning från stöd under ett eller flera kalenderår.
5. För att säkerställa lika spelregler i alla medlemsstaterna och att sanktionssystemet för systemet för villkor är ändamålsenligt och avskräckande, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning med ytterligare regler om tillämpningen och beräkningen av sådana sanktioner.

Artikel 87

Belopp som frigörs till följd av administrativa sanktioner gällande villkor

Medlemsstaterna får behålla 20 % av de belopp som frigörs i samband med tillämpningen av de minskningar och uteslutningar som avses i artikel 86.

Avdelning V

Allmänna bestämmelser

KAPITEL I

Överföring av information

Artikel 88

Kommunikation

1. Utöver de bestämmelser som anges i (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] ska medlemsstaterna till kommissionen skicka följande information, handlingar och deklARATIONER
 - (a) i fråga om ackrediterade utbetalande organ och ackrediterade samordningsorgan:
 - i) ackrediteringshandlingen,
 - ii) funktion (ackrediterat utbetalande organ eller ackrediterat samordningsorgan),
 - iii) i förekommande fall, återkallandet av ackrediteringen.
 - (b) i fråga om attesterande organ:
 - i) namn,
 - ii) adress.
 - (c) i fråga om åtgärder i samband med insatser som finansieras via fonderna:
 - i) utgiftsdeklARATIONER, som även gäller som begäran om utbetalning, underskrivna av det ackrediterade utbetalande organet eller det ackrediterade samordningsorganet, tillsammans med den information som behövs,
 - ii) för EGFJ, uppskattningar av finansieringsbehoven och för Ejflu, en uppdatering av de förväntade utgiftsdeklARATIONERNA för det innevarande och det påföljande budgetåret,
 - iii) de ackrediterade utbetalande organens förvaltningsförklaringar och årsräkenskaper.

För Ejflus utgifter ska årsräkenskaperna för de ackrediterade utbetalande organen inges för varje enskild strategisk plan inom den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. Medlemsstaterna ska regelbundet informera kommissionen om tillämpningen av det integrerade system som avses i avdelning IV kapitel II. Kommissionen ska organisera utbyte av synpunkter med medlemsstaterna med avseende på detta.

Artikel 89

Konfidentialitet

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa konfidentialitet för den information som överlämnas eller tas emot inom

ramen för inspektion och avslutande av räkenskaperna som genomförs enligt denna förordning.

Reglerna i artikel 8 i förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ska tillämpas på denna information.

2. Utan att det påverkar nationella bestämmelser som rör rättsliga åtgärder, ska information som samlas in under den granskning som föreskrivs i avdelning IV kapitel III skyddas genom tystnadsplikt. Den ska endast delges personer som med anledning av sina uppdrag inom medlemsstaterna eller unionens institutioner behöver denna information för att kunna fullgöra sina uppdrag.

Artikel 90

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om

- (a) form, innehåll, periodicitet, tidsfrister och arrangemang för hur följande ska lämnas in eller ställas till kommissionens förfogande:
 - i) Utgiftsdeklarationer samt uppskattningar av utgifter och uppdatering av dessa, inklusive inkomster avsatta för särskilda ändamål.
 - ii) De utbetalande organens förvaltningsförklaringar och årsräkenskaper.
 - iii) Rapporterna om attestering av räkenskaperna.
 - iv) Namn och närmare detaljer om de ackrediterade utbetalande organen, samordningsorganen och de attesterande organen.
 - v) Arrangemangen för upptagande i budgeten och utbetalning av utgifter som finansieras genom fonderna.
 - vi) Anmälningar om vilka finansiella justeringar medlemsstaterna gjort i samband med landsbygdsutvecklingsinterventioner.
 - vii) Information om åtgärder som vidtagits enligt artikel 57.
- (b) Utbyte av uppgifter och handlingar mellan kommissionen och medlemsstaterna och införande av informationssystem, däribland typ av, form på och innehåll i de data som ska behandlas i systemen samt regler för hur de ska lagras.
- (c) Medlemsstaternas anmälningar till kommissionen av information, handlingar, statistik och rapporter samt tidsfristerna och metoderna för hur denna information ska anmälas.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

Kapitel II

Användning av euro

Artikel 91

Allmänna principer

1. De belopp som anges i kommissionens beslut om antagande av strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken, beloppen i kommissionens åtaganden

och utbetalningar samt alla belopp avseende styrkta eller attesterade utgifter och beloppen i medlemsstaternas utgiftsdeklarationer ska uttryckas och utbetalas i euro.

2. De priser och belopp som fastställs i sektorslagstiftningen inom jordbruket ska uttryckas i euro.

De ska beviljas eller samlas in i euro i de medlemsstater som använder euro, och i de nationella valutorna i de medlemsländer som inte gör det.

Artikel 92

Växelkurs och avgörande händelse

1. De priser och belopp som avses i artikel 91.2 ska med hjälp av en växelkurs omvandlas till de nationella valutorna i de medlemsländer som inte använder euro.
2. Den avgörande händelsen för växelkursen ska vara
 - (a) i fråga om belopp som uppbärs eller beviljas i handel med tredjeland, fullbordandet av tullformaliteter vid import eller export,
 - (b) i alla övriga fall, den händelse genom vilken det ekonomiska syftet med insatsen uppnås.

3. När ett direktstöd enligt förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitik] betalas till en stödmottagare i någon annan valuta än euro, ska medlemsstaterna räkna om stödbeloppet i euro till nationell valuta på grundval av den senaste växelkurs som fastställts av Europeiska centralbanken före den 1 oktober det år som stödet avser.

Genom undantag från första stycket får medlemsstater i vederbörligen motiverade fall besluta att göra en omräkning på grundval av genomsnittet av de växelkurser som fastställts av Europeiska centralbanken under månaden före den 1 oktober det år som stödet beviljas. Medlemsstater som väljer detta alternativ ska fastställa och offentliggöra den genomsnittliga kursen före den 1 december detta år.

4. När det gäller EGFJ ska medlemsstater som inte har antagit euron tillämpa samma växelkurs i sina utgiftsdeklarationer som den de använde för att göra utbetalningar till mottagarna, eller för att ta emot inkomster i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning med regler om de avgörande händelserna och den växelkurs som ska användas. Den särskilda avgörande händelsen ska fastställas i enlighet med följande kriterier:
 - (a) Faktisk tillämpning snarast möjligt av variationerna i växelkursen.
 - (b) Likartade avgörande händelser för likartade insatser inom marknadsordningen.
 - (c) Inbördes sammanhang mellan avgörande händelser för olika priser och belopp inom marknadsordningen.
 - (d) Praktisk och effektiv kontroll av tillämpningen av lämpliga växelkurser.
6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning med regler om tillämplig växelkurs när utgiftsdeklarationerna upprättas och när offentliga lagringsinsatser bokförs i det utbetalande organets räkenskaper.

Artikel 93

Skyddsåtgärder och undantag

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att skydda tillämpningen av unionsrätten om exceptionella monetära förfaringssätt avseende en nationell valuta riskerar att äventyra den. Sådana genomförandeakter får endast avvika från befintliga regler under en tidsperiod som är absolut nödvändig.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

Europaparlamentet, rådet och medlemsstaterna ska genast underrättas om åtgärderna enligt första stycket.

2. Om det finns risk för att exceptionella monetära förfaringssätt avseende en nationell valuta äventyrar tillämpningen av unionsrätten, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 100 med avseende på att komplettera denna förordning med undantag från detta kapitel i följande fall:
 - (a) Om ett land tillämpar onormala växelförfaranden, såsom flera växelkurser, eller kompensationsavtal.
 - (b) Om ett lands valuta inte noteras på de officiella valutamarknaderna eller om utvecklingen för dessa valutor kan leda till snedvridning av handeln.

Artikel 94

Användning av euro bland medlemsstater utanför eurosamarbetet

1. Om en medlemsstat som inte använder euron beslutar sig för att betala utgiften som uppstår till följd av sektorslagstiftningen inom jordbruket i euro i stället för i den nationella valutan, ska medlemsstaten vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att användningen av euro inte ger en systematisk fördel jämfört med användning av den nationella valutan.
2. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om de planerade åtgärderna innan de träder i kraft. Åtgärderna får ej börja gälla förrän kommissionen lämnat sitt samtycke.

Kapitel III Rapportering

Artikel 95

Årlig ekonomisk rapport

Kommissionen ska senast den sista september varje år utarbeta en ekonomisk rapport över förvaltningen av fonderna för det föregående budgetåret som den ska lägga fram för Europaparlamentet och rådet.

Kapitel IV Öppenhet

Artikel 96

Offentliggörande av information om mottagare

1. Medlemsstaterna ska varje år i efterhand offentliggöra information om mottagarna av stöd från fonderna i enlighet med [artikel 44.3-44.5 i förordning (EU) .../...förordningen om gemensamma bestämmelser] och punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln.
2. [Artikel 44.3-44.5 i förordning (EU) .../...förordningen om gemensamma bestämmelser] ska gälla i fråga om mottagare av stöd från Ejflu och EGFJ i förekommande fall; de belopp som motsvarar det nationella bidraget och medfinansieringssatsen, och som anges i artikel 44.3 h och i i den förordningen, ska inte gälla för EGFJ.
3. I denna artikel avses med
 - *insats*: åtgärd eller intervention,
 - *plats*: namn på den kommun där mottagaren är bosatt eller registrerad och, om möjligt, postnummer för kommunen eller den del av postnumret som identifierar kommunen.
4. Den information som avses i artikel 44.3-44.5 i den förordningen ska göras tillgänglig på en webbplats per medlemsstat. Den ska hållas tillgänglig under två år från den dag då den först offentliggörs.

Medlemsstaterna ska inte offentliggöra den information som avses i artikel 44.3 a och b i förordning (EU) .../...[förordningen om gemensamma bestämmelser] om det stödbelopp som en mottagare mottagit under ett år är lika med eller mindre än 1 250 euro.

Artikel 97

Informera stödmottagare om offentliggörande av data som rör dem

Medlemsstaterna ska informera mottagarna om att data om dem kommer att offentliggöras i enlighet med artikel 96 och att datan kan komma att behandlas av unionens och medlemsstaternas utrednings- och revisionsorgan i syfte att skydda unionens ekonomiska intressen.

I enlighet med kraven i förordning (EU) 2016/679 ska medlemsstaterna underrätta mottagarna om deras rättigheter enligt den förordningen och om de förfaranden som gäller för utövandet av rättigheterna.

Artikel 98

Genomförandebefogenheter

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa regler om

- (a) formen för, även om presentationen ska vara per åtgärd eller intervention, och tidsplanen för offentliggörandet i enlighet med artiklarna 96 och 97,
- (b) enhetlig tillämpning av artikel 97,

(c) samarbetet mellan kommissionen och medlemsstaterna.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 101.3.

Kapitel V

Skydd av personuppgifter

Artikel 99

Behandling och skydd av personuppgifter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 96–98 ska medlemsstaterna och kommissionen samla in personuppgifter i syfte att fullgöra sina respektive skyldigheter avseende förvaltning, kontroll, revision, övervakning och utvärdering enligt denna förordning, särskilt de skyldigheter som anges i avdelning II kapitel II, avdelning III kapitlen III och IV, avdelning IV och avdelning V kapitel III, samt för statistiska ändamål, och ska inte behandla dessa uppgifter på ett sätt som är oförenligt med detta syfte.
2. Vid behandling av personuppgifter i övervaknings- och utvärderingssyfte enligt förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] samt för statistiska ändamål ska uppgifterna avidentifieras och enbart behandlas i sammanställd form.
3. Personuppgifter ska behandlas i enlighet med förordningarna (EG) nr 45/2001 och (EU) 2016/679. Sådana uppgifter ska i synnerhet inte lagras i en form som möjliggör identifiering av registrerade under längre tid än vad som är nödvändigt för de syften för vilka de insamlades eller för vilka de genomgår ytterligare behandling, med beaktande av de minsta bevarandeperioder som fastställs i tillämplig nationell rätt och unionsrätt.
4. Medlemsstaterna ska underrätta de registrerade om att deras personuppgifter kan behandlas av nationella organ och unionsorgan i enlighet med punkt 1 och att de i detta hänseende åtnjuter de dataskyddsrättigheter som anges i förordningarna (EG) nr 45/2001 och (EU) 2016/679.

Avdelning VI

Delegerade akter och genomförandeakter

Artikel 100

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 10, 15, 21, 36, 38, 39, 42, 45, 50, 52, 53, 58, 62, 72, 74, 79, 86, 92, 93 och 103 ska ges till kommissionen för en period av sju år från och med den dag då denna förordning träder i kraft. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av sju år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 10, 15, 21, 36, 38, 39, 42, 45, 50, 52, 53, 58, 62, 72, 74, 79, 86, 92, 93 och 103 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 10, 15, 21, 36, 38, 39, 42, 45, 50, 52, 53, 58, 62, 72, 74, 79, 86, 92, 93 och 103 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 101

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté, kallad kommittén för jordbruksfondera. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

I artiklarna 10, 11, 15, 16, 19, 21, 24, 30, 37, 38, 39, 40, 42, 45, 50, 51, 52, 53, 56, 57, 58, 62, 73, 83, 90, 93 och 98, när det gäller direktstödsinterventioner, landsbygdsutvecklingsinterventioner och den samlade marknadsordningen ska kommissionen biträdas av kommittén för jordbruksfondera, kommittén för den gemensamma jordbrukspolitiken, som inrättats genom förordning (EU) .../...

[förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] och kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket som inrättats genom förordning (EU) nr 1308/2013.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Avdelning VII

Slutbestämmelser

Artikel 102 **Upphävande**

1. Förordning (EU) nr 1306/2013 ska upphöra att gälla.
Dock gäller följande:
 - (a) Artikel 5, artikel 7.3, artiklarna 9 och 34, artikel 35.4, artiklarna 36, 37, 38, 43, 51, 52, 54, 110 och 111 i förordning (EU) nr 1306/2013 och de relevanta genomförandereglerna och delegerade reglerna ska fortsätta att tillämpas på utgifter som har uppkommit och betalningar som gjorts för budgetåret för jordbruket 2020 och före när det gäller EGFJ, och när det gäller Ejflu för utgifter som har uppkommit och betalningar som gjorts för landsbygdsutvecklingsprogram som godkänts av kommissionen enligt förordning (EU) nr 1305/2013.
 - (b) Artikel 69 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska fortsätta att tillämpas på utgifter som har uppkommit och betalningar som gjorts för insatser som genomförs i enlighet med förordning (EU) nr 1307/2013 och landsbygdsutvecklingsprogram som godkänts av kommissionen enligt förordning (EU) nr 1305/2013 och andra åtgärder inom den gemensamma jordbrukspolitiken som fastställs i avdelning II kapitel I i förordning (EU) nr 1306/2013 som genomförts före dagen för ikraftträdandet av denna förordning, förordning (EU) .../... [förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken] och förordning (EU) nr 1308/2013, ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...³⁷.
2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 103 **Övergångsåtgärder**

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 101 med avseende på att komplettera denna förordning med undantag från och tillägg till reglerna i denna förordning, om så krävs.

Artikel 104 **Ikraftträdande och tillämpning**

1. Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.
2. Artiklarna 7, 10, 18, 19, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 43, 51, 52, 53 och 54 ska dock gälla för utgifter som uppstår från och med den 16 oktober 2020 när det gäller EGFJ, och

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... av den [...] [...] (EUT L [...], [...], s. [...])

när det gäller Ejflu för utgifter som uppstår inom ramen för förordning (EU) .../...
[förordningen om strategiska planer inom den gemensamma jordbrukspolitiken]

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets titel
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Grunder för förslaget eller initiativet
- 1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser
- 1.6. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Regler om uppföljning och rapportering
- 2.2. Förvaltning och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.3. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Förslagets beteckning

- a) Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitik och om upphävande av förordning (EU) nr 1306/2013.
- b) Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013.
- c) Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter, (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, (EU) nr 251/2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter, (EU) nr 228/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och (EU) nr 229/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna.

1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)

Programkluster 8 – Jordbruks- och havspolitik under rubrik 3 i den fleråriga budgetramen för 2021–2027 – Naturresurser och miljö

1.3. Förslaget eller initiativet avser

- ☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd³⁸
- ☒ en förlängning av en befintlig åtgärd
- ☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Grunder för förslaget eller initiativet

1.4.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

De mål för den gemensamma jordbrukspolitik som fastställs i artikel 39 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt syftar till att

a) höja produktiviteten inom jordbruket (däribland genom tekniska framsteg och ett optimalt utnyttjande av produktionsfaktorerna),

b) tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard (däribland en höjning av inkomsten),

c) stabilisera marknaderna,

d) trygga försörjningen, och

e) tillförsäkra konsumenterna tillgång till varor till skäliga priser.

Dessa mål justeras och anpassas till de utmaningar som anges i avsnitt 1.4.2 nedan för att lägga tonvikten på kommissionens 10 prioriteringar för perioden 2015–2019

³⁸

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

och FN:s mål för hållbar utveckling samt för att uppfylla ovanstående förslag i syfte att fastställa den rättsliga ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken under perioden 2021–2027 – En enklare, smartare, modernare och mer hållbar jordbrukspolitik.

- 1.4.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Eftersom de viktigaste utmaningar som jordbruket och landsbygdsområdena i EU står inför är gränsöverskridande och globala till sin natur krävs en gemensam politik på EU-nivå. Den gemensamma jordbrukspolitiken hanterar dessa utmaningar genom att

- säkerställa en inre marknad med rättvisa villkor genom ett gemensamt stödsystem för inkomstskydd som stärker livsmedelssäkerheten och undanröjer eventuella snedvridningar av konkurrensen,
- stärka motståndskraften hos EU:s jordbrukssektor så att den kan hantera globaliseringen, och
- bemöta de viktigaste dimensionerna av hållbarhetsutmaningar som klimatförändring, vattenanvändning, luftkvalitet och biologisk mångfald genom politikens inriktning på miljön.

Inom andra områden måste en stark EU-övergripande dimension kombineras med mer subsidiaritet. Dessa områden omfattar livsmedelssäkerhet (t.ex. harmonisering av standarder), utmaningar för landsbygden (med stora skillnader i arbetslösheten mellan medlemsstaterna), dålig tillgång till infrastruktur och tjänster, brister inom forskning och innovation samt problem som rör livsmedelskvalitet, folkhälsa och kost. En lämplig hantering av dessa utmaningar på EU-nivå möjliggör effektivare och mer ändamålsenliga åtgärder i kombination med mer flexibilitet på medlemsstatsnivå.

- 1.4.3. *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

En omfattande konsekvensbedömning har genomförts på grundval av en utvärdering av den nuvarande politiska ramen, omfattande samråd med de berörda parterna och en analys av framtida utmaningar och behov. Närmare upplysningar finns i den konsekvensbedömning och den motivering som åtföljer förslagen till rättsakter.

- 1.4.4. *Förenlighet med andra lämpliga instrument och eventuella synergieffekter*

Inom den gemensamma jordbrukspolitiken kommer betydande synergieffekter och förenklingar att uppnås genom att de interventioner som genomförs inom ramen för EGFJ respektive Ejflu samlas under en och samma strategisk ram för de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken. De strukturer som redan finns i medlemsstaterna bör bevaras samtidigt som förvaltnings- och kontrollbestämmelserna bör förenklas och anpassas till de särskilda interventioner som genomförs av medlemsstaterna.

Jordbrukspolitiken bibehåller starka synergieffekter med klimat- och miljöpolitiken, livsmedelssäkerhet och hälsorelaterade frågor, den digitala agendan på landsbygden

och bioekonomin, kunskaps- och innovationsutvidgningen och grannskapspolitiken, handels- och utvecklingspolitiken samt Erasmus+-programmet.

Jordbrukspolitiken kommer att genomföras i samverkan med andra av EU:s politiska insatser och medel, däribland åtgärder som genomförts med hjälp av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, InvestEU-fonden, det nionde ramprogrammet för forskning såväl som miljö- och klimatrelaterade insatser. Vid behov kommer gemensamma regler att införas för att maximera överensstämmelsen och komplementariteten mellan fonderna och samtidigt säkerställa att särdragen i de olika politiska områdena respekteras.

Synergieffekter med ramprogrammet för forskning kommer att säkerställas i FP9-klustret för "Livsmedel och naturresurser", vars mål är att göra jordbruks- och livsmedelssystemen helt säkra, hållbara, motståndskraftiga, cirkulära, mångsidiga och innovativa. Den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att skapa ännu starkare kopplingar till EU:s forsknings- och innovationspolitik genom att införa bioekonomi som ett prioriterat område för politiken. Inom klustret för "Livsmedel och naturresurser" betonas även vikten av att dra fördel av den digitala revolutionen, och verksamheten inom forskning och innovation kommer att bidra till den digitala omvandlingen av jordbruket och landsbygdsområdena.

De lagförslag som berörs av denna finansieringsöversikt bör ses mot bakgrund av förslaget avseende förordningen om gemensamma bestämmelser om fastställande av en ram med gemensamma regler för Ejflu, Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska havs- och fiskerifonden och andra fonder. Ramförordningen kommer i stor utsträckning att bidra till att minska administrationen, till att EU-medlen används ändamålsenligt och till att förenklingssträvandena omsätts i praktiken.

1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser

☒ Begränsad varaktighet

- ☒ Gäller från den 1 januari 2021 till den 31 december 2027
- ☒ Budgetkonsekvenser från och med 2021 till och med 2027 för åtagandebemyndiganden och från och med 2021 till efter 2027 för betalningsbemyndiganden.

☒ **Obegränsad varaktighet** för förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter, (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, (EU) nr 251/2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter, (EU) nr 228/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och (EU) nr 229/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna

- Genomförande från och med år 2021 (budgetåret).

1.6. Planerad metod för genomförandet³⁹

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer,
- ☒ av genomförandeorgan

☒ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som anförtrots uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrots genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrots ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den relevanta grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

Ingen ändring i sak jämfört med nuvarande situation, dvs. större delen av de utgifter som omfattas av lagstiftningsförslagen om den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att genomföras genom delad förvaltning med medlemsstaterna. En mycket liten del kommer dock också i fortsättningen att utföras genom direkt förvaltning som sköts av kommissionen.

³⁹

Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

En prestations-, övervaknings- och utvärderingsram ska upprättas i syfte att

- a) bedöma inverkan, ändamålsenligheten, effektiviteten, relevansen, samstämmigheten och mervärdet på EU-nivå av den gemensamma politiken,
- b) fastsätta milstolpar och mål för de särskilda målen i de strategiska planerna för jordbrukspolitiken,
- c) övervaka framstegen mot uppnåendet av målen i de strategiska planerna för jordbrukspolitiken,
- d) bedöma konsekvenser, ändamålsenlighet, effektivitet, relevans och koherens för de interventioner som ingår i de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken,
- e) stödja en gemensam läroprocess med avseende på övervakning och utvärdering.

Förvaltningsmyndigheten och övervakningskommittén kommer att övervaka genomförandet av den strategiska planen för jordbrukspolitiken och framstegen mot uppnåendet av målen i den strategiska planen.

Årliga prestationsrapporter

Senast den 15 februari 2023 och senast den 15 februari varje efterföljande år till och med 2030 ska medlemsstaterna lämna in årliga prestationsrapporter till kommissionen om genomförandet av den strategiska planen för jordbrukspolitiken under det föregående räkenskapsåret. Dessa rapporter ska innehålla viktig kvalitativ och kvantitativ information om genomförandet av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken med hänvisning till finansiella uppgifter och output- och resultatindikatorer. De ska även omfatta information om verklig output, verkliga utgifter, verkliga resultat och avståndet till respektive mål.

De överlämnade uppgifterna ska gälla förverkligade värden för indikatorer för delvis eller helt genomförda interventioner. Rapporterna ska även innehålla en sammanfattning av genomförandet av den strategiska planen för jordbrukspolitiken under det föregående budgetåret, eventuella problem som påverkar resultatet av den strategiska planen, i synnerhet när det gäller avvikelser från milstolparna, underliggande orsaker och, i förekommande fall, vilka åtgärder som har vidtagits.

Kommissionen ska utföra en årlig prestationsöversyn och ett årligt prestationsavslut på grundval av den information som tillhandahållits i de årliga resultatrapporterna.

Utvärdering av den strategiska planen för den gemensamma jordbrukspolitiken

Medlemsstaterna ska utföra förhandsutvärderingar, däribland en analys av de styrkor, svagheter, möjligheter och hot som är relevanta för den strategiska planen för jordbrukspolitiken för att avgöra vilka behov som ska tillgodoses genom planen.

De strategiska planerna för jordbrukspolitiken ska utvärderas av medlemsstaterna för att förbättra kvaliteten på utformningen och genomförandet av planerna och för att bedöma deras ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, samstämmighet, mervärde på

EU-nivå och inverkan i förhållande till deras bidrag till den gemensamma jordbrukspolitikens allmänna och särskilda mål.

Kommissionens prestationsbedömning

Kommissionen ska upprätta en flerårig utvärderingsplan för den gemensamma jordbrukspolitik som ska utföras på ansvar av kommissionen.

Kommissionen ska göra en halvtidsutvärdering i syfte att bedöma fondens ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, koherens och EU-mervärde utifrån de indikatorer som anges i bilaga VII. Kommissionen kan använda all relevant information som redan finns tillgänglig i enlighet med artikel 128 i budgetförordningen.

Kommissionen ska utföra en efterhandsutvärdering för att undersöka fondernas ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, samstämmighet och mervärde på EU-nivå.

På grundval av de uppgifter som tillhandahållits vid utvärderingarna av den gemensamma jordbrukspolitik, inbegripet utvärderingarna av de strategiska planerna, såväl som andra relevanta informationskällor, ska kommissionen presentera en inledande rapport om genomförandet av denna artikel, inbegripet de första resultaten av hur genomförandet av jordbrukspolitik, för Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2025. En andra rapport som innehåller en bedömning av resultatet av den gemensamma jordbrukspolitik ska läggas fram senast den 31 december 2031.

Rapportering baserad på en grundläggande uppsättning av indikatorer

Den information som tillhandahålls av medlemsstaterna ligger till grund för kommissionens rapportering om framstegen mot uppnåendet av särskilda mål under hela programperioden, och för detta ändamål används en grundläggande uppsättning av indikatorer.

För att fullgöra sina rapporteringskrav i enlighet med artikel 38.3 e i i budgetförordningen ska kommissionen presentera den prestationsinformation som avses i den artikeln och som uppmäts med hjälp av den grundläggande uppsättningen av indikatorer för Europaparlamentet och rådet.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Den gemensamma jordbrukspolitik genomförs huvudsakligen genom delad förvaltning med medlemsstaterna. De befintliga styrande organ som inrättats i medlemsstaterna, särskilt de utbetalande organen och de attesterande organen, har visat sig vara effektiva vad gäller att skydda EU:s budget och säkerställa sund ekonomisk förvaltning. De ständigt låga felnivåerna inom jordbrukspolitik under de senaste åren visar att de förvaltnings- och kontrollsystem som inrättats av medlemsstaterna fungerar korrekt och garanterar en rimlig säkerhet.

Den nya genomförandemodellen för den gemensamma jordbrukspolitik tar hänsyn till denna situation genom att medlemsstaterna ges större inflytande i fastställandet och förvaltningen av kontrollsystemen inom ramen för en mer allmän uppsättning regler på unionsnivå. Dessutom kommer jordbrukspolitik, enligt den strategi för budgeten som baseras på resultatenriktat stöd, att koppla samman rätten till stöd med det faktiska genomförandet på marken. Resultaten är därför en central del av den

finansiella styrnings- och säkerhetsmodellen i lagförslagen för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020.

Kontrollstrategin för den nya perioden kommer att vara helt i linje med modellen med samordnad granskning för att säkerställa att ackrediterade utbetalande organ och attesterande organen uppfyller den nödvändiga säkerhetsnivån. Kommissionen kommer att ägna särskild uppmärksamhet åt de befintliga styrningssystemens funktion och resultatrapporteringens tillförlitlighet. För närvarande kommer en revisionsstrategi att utarbetas i början av perioden och därefter ett flerårigt arbetsprogram.

Sammanfattningsvis kommer kommissionen att säkerställa att de styrningssystem som inrättas i medlemsstaterna fungerar effektivt och att de ackrediterade utbetalande organen får ersättning för sina utgifter och kommissionen kommer också att genomföra ett årligt prestationsavslut för att bedöma den uppnådda output som rapporteras av medlemsstaterna.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken finns det fler än sju miljoner stödmottagare som får stöd enligt en rad olika stödordningar. Den nedåtgående trenden i minskningen av felnivåerna inom området för jordbrukspolitiken visar att de utbetalande organen har stabila och tillförlitliga förvaltnings- och kontrollsystem.

Jordbrukspolitiken har hittills genomförts med hjälp av detaljerade regler på stödmottagarens nivå, vilket har lett till en ökning av komplexiteten, den administrativa bördan och risken för fel. Förvaltnings- och kontrollsystemens kostnader för att minska denna risk har ansetts vara något oproportionerliga.

Lagstiftningspaketet för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020 innebär en avsevärd minskning av kravet på efterlevnad och en ökad inriktning på resultat. Skyldigheter som härrör från EU:s regler ska uppfyllas av medlemsstaterna, som sedan ska inrätta lämpliga förvaltnings- och kontrollsystem. Medlemsstaterna kommer att ha mer flexibilitet vid utformningen av program och åtgärder som passar deras verkliga förhållanden. Därför kommer finansieringen av jordbrukspolitiken att förutsätta ett strategiskt genomförande av politiken mot gemensamma mål som definieras på EU-nivå. De strategiska planerna kommer att utgöra den överenskommelse mellan medlemsstaterna och kommissionen genom vilken sjuårsstrategin för mål, interventioner och planerade utgifter fastställs och godkänns.

Genom förslaget om en förordning om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken anpassas den nuvarande utformningen till denna nya genomförandemodell, samtidigt som de välfungerande styrningsorganen (de utbetalande och attesterande organen) bibehålls. I dagsläget måste chefen för varje utbetalande organ årligen lämna in en förvaltningsförklaring för att visa att räkenskaperna är fullständiga, exakta och sanningsenliga, att styrningsstrukturerna fungerar på rätt sätt, däribland att de grundläggande EU-kraven uppfylls, och att rapporteringen av resultaten är tillförlitlig. Ett oberoende revisionsorgan (ett attesterande organ) krävs för att kunna lämna ett yttrande om dessa delar.

Utgifterna kommer att minskas om medlemsstaterna inte har uppnått output som motsvarar överenskomna standarder. Granskningar av efterlevnaden kommer att utföras även i fortsättningen för att bedöma styrningsstrukturernas funktion. Kommissionen kommer att fortsätta att granska jordbruksutgifterna med användning

av en riskbaserad metod för att säkerställa att revisionerna riktas mot de områden där riskerna är störst, i enlighet med modellen med samordnad granskning. Det finns även tydliga mekanismer för indragning av stöd i de fall där det föreligger allvarliga brister i styrningsstrukturen eller nedåtgående tendenser i resultaten.

Den största risken för den nya perioden är att lindringen av de konkreta och detaljerade reglerna för hur medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem bör inrättas på nivån för de utbetalande organen kan påverka kommissionens anseende om de regler för stödberättigande som fastställts av medlemsstaterna inte respekteras. Det bör betonas att kommissionen kommer att säkerställa att styrningssystem finns på plats och att outputn och resultaten uppnås. I enlighet med den resultatnriktade budgeten kommer kommissionen att lägga fokus på vad som uppnås med politiken.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Den nya genomförandemodellen för den gemensamma jordbrukspolitiken förväntas medföra en betydande minskning av kostnaderna för kontroller, både för medlemsstaterna och stödmottagarna.

Kraven på EU-nivå har minskats avsevärt och fastställts på nivån för medlemsstaterna, vilka bör använda denna möjlighet att anpassa de skyldigheter som ska uppfyllas av stödmottagarna till de faktiska nationella eller regionala omständigheterna.

Medlemsstaterna kommer att utarbeta förvaltnings- och kontrollsystemet inom den förenklade EU-ram som definieras i lagförslagen. Det integrerade administrations- och kontrollsystemet (IACS), som täcker cirka 88 % av stöden inom jordbrukspolitiken, kommer att bibehållas även om vissa delar som hittills definierats på EU-nivå kommer att överlåtas till medlemsstaterna. Kontrollernas intensitet och omfattning, vilka utgör den huvudsakliga kostnadsfaktorn, definieras därför inte längre på EU-nivå.

Inriktningen på prestation kräver ett stabilt och tillförlitligt rapporteringssystem, vilket, som nämnts i tidigare avsnitt, kommer att vara föremål för oberoende revisioner. Detta förväntas emellertid inte innebära någon betydande ökning av medlemsstaternas administrativa börda, eftersom de flesta av outputindikatorerna redan finns tillgängliga hos de ackrediterade utbetalande organen.

Medlemsstaterna har möjlighet att förenkla och minska den administrativa bördan i samband med styrningen och kontrollen av den gemensamma jordbrukspolitiken, eftersom de kommer att kunna skräddarsy reglerna för stödberättigande på mottagarnivå och besluta om de lämpligaste kontrollerna (och inte använda en enhetslösning). Som nämns i den konsekvensbedömning som åtföljer lagförslagen om jordbrukspolitiken, i kapitlet om förenkling, förväntas kostnaderna för genomförandet av den nya politiken inte bli högre (för närvarande 3,6 %), även om hänsyn tas till den tydligare inriktningen på resultatrapportering.

Vad gäller de förväntade felnivåerna, enligt den nya genomförandemodellen, bedöms utgifternas stödberättigande på grundval av de output som uppnåtts. Därför beräknas inte felen med avseende på de enskilda transaktionernas laglighet och korrekthet, utan på den outputnivå som uppnåtts i förhållande till de ersatta utgifterna. De

utgifter som inte har något motsvarande output kommer att minskas inom ramen för det årliga prestationsavslutet, så att EU:s budget förblir skyddad.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

I lagstiftningspaketet föreskrivs att medlemsstaterna ska säkerställa ett effektivt skydd mot bedrägerier, särskilt inom områden med en högre risknivå, genom att förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter och bedrägerier. Medlemsstaterna måste införa effektiva, avskräckande och proportionerliga påföljder i enlighet med unionslagstiftningen eller den nationella lagstiftningen och återkräva oegentligt utförda betalningar med ränta.

Dessa grundläggande EU-krav ingår i den styrningsstruktur som kommer att granskas av de attesterande organen och, genom en riskbaserad metod, även av kommission enligt principen om samordnad granskning.

Uppgifterna kommer, i förekommande fall, att behandlas i en reviderad strategi mot bedrägerier inom AGRI. Klassificeringen av bedrägerier och andra allvarliga oriktigheter förväntas emellertid inte förändras avsevärt i framtiden jämfört med status quo.

Den nuvarande strategin för målinriktad utbildning till medlemsstaterna när det gäller förebyggande, upptäckt och korrigering av bedrägerier och andra allvarliga oriktigheter kommer sannolikt att utökas till den framtida gemensamma jordbrukspolitiken. Detsamma gäller medlemsstaternas tematiska riktlinjer för särskilda områden med hög risk.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET

De belopp som anges i denna finansieringsöversikt uttrycks i löpande priser.

Lagstiftningsförslagets budgetkonsekvenser anges i tabellerna nedan. Förslagen medför också andra ändringar som inte har några budgetkonsekvenser.

När det gäller marknadsrelaterade utgifter bör det understrykas att beloppen för marknadsrelaterade utgifter baseras på antagandet att det inte görs några offentliga interventionsuppköp och att det inte vidtas andra krisåtgärder inom någon sektor.

En ny jordbruksreserv kommer att inrättas i EGFJ för att tillhandahålla ytterligare stöd till jordbrukssektorn om det behövs säkerhetsåtgärder i samband med förvaltning eller stabilisering av marknaden och/eller om det uppstår kriser som påverkar produktionen eller distributionen inom jordbrukssektorn. Reservens belopp kommer att vara minst 400 miljoner euro i början av varje budgetår. De belopp i reserven för kriser inom jordbruket som är outnyttjade under räkenskapsåret 2020 kommer att överföras till räkenskapsåret 2021 som grund för reserven. Outnyttjade medel kommer att överföras årligen under perioden 2021–2027. Om reserven används kommer den att fyllas upp med hjälp av tillgängliga budgetmedel eller genom nya anslag. Om det särskilda utgiftstak för EGFJ som fastställts i budgetramen för perioden 2021–2027 överskrids kommer mekanismen för budgetdisciplin att tillämpas för att täcka alla behov som ligger över taket, inbegripet de medel som behövs för att fylla upp reserven. Därför förväntas inte någon upprepad tillämpning av mekanismen för budgetdisciplin i syfte att inrätta reserven under perioden 2021–2027. Mekanismen för budgetdisciplin kommer att bevaras för att säkerställa att det särskilda utgiftstaket för EGFJ respekteras.

När det gäller interventioner i form av direktstöd är de nettotak för räkenskapsåret 2021 (kalenderåret 2020) som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 högre än de belopp som avsatts för de interventioner i form av direktstöd som anges i de bifogade tabellerna, varför dessa kommer att behöva anpassas i enlighet med den slutliga överenskommelsen om anslaget för den gemensamma jordbrukspolitiken inom de tidsfrister som behövs för ett snabbt genomförande i medlemsstaterna.

Förslaget omfattar en fortsättning av processen med extern konvergens av direktstöden. Medlemsstater med en genomsnittlig stödnivå under 90 % av EU-genomsnittet kommer att fylla ut 50 % av skillnaden till 90 % av EU-genomsnittet i 6 gradvisa steg med början år 2022. Alla medlemsstater kommer att bidra till finansieringen av denna konvergens. Den avspeglas i medlemsstaternas tilldelning av direktstöd i bilaga IV till förordningen om strategiska planer för den gemensamma jordbrukspolitiken.

Effekterna av minskningen av utbetalningarna av direktstöd till jordbrukare är budgetneutral vad gäller anslagen för direktstöd, eftersom resultatet av minskningen av utbetalningarna kommer att användas för att finansiera omfördelningsstöd inom en och samma medlemsstat. Om resultatet av minskningen av utbetalningarna inte kan omfördelas till interventioner i form av direktstöd kommer medlen att överföras till den berörda medlemsstatens Ejflu-anslag. Storleken på beloppet vid en sådan eventuell överföring kan inte anges i detta skede.

När det gäller de inkomster som avsatts för EGFJ avspeglar bedömningen effekterna av beviljade uppskov och delbetalningar av tidigare beslut om avslutande som

kommer att inkasseras efter 2020 och de beräknade inkomster som ska samlas in efter kontroll av överensstämmelse och oriktigheter. Den sistnämnda posten förväntas minska jämfört med nuvarande nivåer när den nya genomförandemodellen har införts.

När det gäller Ejflu förväntas förslaget medföra en minskning av EU:s medfinansieringssatser i likhet med de andra europeiska struktur- och investeringsfonderna. Detta tillsammans med anslagen för Ejflu-relaterade interventioner kommer att bidra till att göra det möjligt att behålla i stort oförändrade stöd till EU:s landsbygdsområden. Fördelningen mellan medlemsstaterna grundas på objektiva kriterier och tidigare prestation.

Reformförslagen innehåller bestämmelser som ger medlemsstaterna en viss flexibilitet när det gäller deras tilldelning till interventionstyper med direktstöd och interventionstyper för landsbygdsutveckling, såväl som mellan tilldelningen till interventionstyper med direktstöd och till vissa sektorspecifika interventionstyper. Om medlemsstaterna bestämmer sig för att utnyttja denna flexibilitet kommer det att få budgetkonsekvenser inom de givna beloppen, och dessa kan inte kvantifieras i nuläget.

3.1. Rubrik i den fleråriga budgetramen och föreslagna nya budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel⁴⁰

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgifter	Bidrag			
	Rubrik 3: Naturresurser och miljö	Diff./Icke-diff. ⁴¹	från Eftaländer ⁴²	från kandidatländer ⁴³	från tredjeländer	i den mening som avses i artikel [21.2 b] i budgetförordningen
3	[08.01.YY] EGFJ – Icke-operativt tekniskt stöd	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.01.YY] Ejflu – Icke-operativt tekniskt stöd	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.01.YY] Genomförandeorgan	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.YY] Jordbruksreserv	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.ÅÅ] Sektorsinterventioner inom ramen för de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

⁴⁰ Ett antal av de befintliga budgetposterna ska bibehållas, och numreringen ska anpassas till den nya kontoplanen (t.ex. de befintliga kapitlen 05 07 och 05 08). I takt med att förslaget till den gemensamma jordbrukspolitiken utvecklas kan kontoplanen justeras.

⁴¹ Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁴² Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴³ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgifter	Bidrag			
	Rubrik 3: Naturresurser och miljö	Diff./Icke-diff. ⁴¹	från Efta-länder ⁴²	från kandidatländer ⁴³	från tredjeländer	i den mening som avses i artikel [21.2 b] i budgetförordningen
3	[08.02.ÅÅ] Marknadsrelaterade utgifter vid sidan av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken	Diff. och icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.ÅÅ] Direktstödsinterventioner inom ramen för de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	08 02 ÅÅ – Direktstöd vid sidan av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.02.YY] EGFJ – Operativt tekniskt stöd	Diff. och icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.03.ÅÅ] Landsbygdsutvecklingsinterventioner 2021-2027 inom ramen för de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	[08.03.YY] Ejflu – Operativt tekniskt stöd	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	[08.01.YY] Utgifter för tjänstemän och tillfälligt anställda inom politikområdet Jordbruk och landsbygdsutveckling	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	[08.01.YY] Extern personal och övriga administrativa utgifter till stöd för politikområdet Jordbruk och landsbygdsutveckling	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	[08.01.YY] Utgifter avseende utrustning och tjänster för informations- och kommunikationsteknik inom politikområdet Jordbruk och landsbygdsutveckling	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

Förteckningen över budgetposter i ovanstående tabell är preliminär och påverkar inte den kontoplan som kommissionen kommer att föreslå i samband med det årliga budgetförfarandet.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	3	Naturresurser och miljö
---	----------	-------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	TOTAL T
08 02 YY – Jordbruksreserv	Åtaganden = Betalningar	(1)	Betalningar	Betalningar	Betalningar	Betalningar	Betalningar	Betalningar	Betalningar		Betalningar
08.02.ÅÅ Sektorsinterventioner inom ramen för de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken ⁴⁴	Åtaganden = Betalningar	(2)	2,044.116	2,066.584	2,091.060	2,115.010	2,139.737	2,165.443	2,192.347		14,814.294
08 02 ÅÅ Marknadsrelaterade utgifter vid sidan av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken	Åtaganden	(3)	638.309	638.309	638.309	638.309	638.309	638.309	638.309		4,468.163
	Betalningar	(4)	605.136	611.601	623.808	627.643	629.770	630.334	630.314	109.558	4,468.164
08 02 YY – Typer av interventioner med direktstöd	Åtaganden = Betalningar	(5)	37,392.689	37,547.129	37,686.679	37,802.859	37,919.038	38,035.217	38,151.396		264,535.007
08 02 YY – Direktstöd vid sidan av den strategiska planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken	Åtaganden = Betalningar	(6)	421.321	421.321	421.321	421.321	421.321	421.321	421.321		2,949.249

⁴⁴ En ökning av de sektorspecifika interventionstyperna enligt planen inom den gemensamma jordbrukspolitiken förklaras av den tilldelning på 60 miljoner euro som föreslås som stöd till sektorn för biodling, såväl som av utvecklingen av utgifterna inom sektorn för frukt och grönsaker, vilka inte begränsas av ett rambelopp på EU-nivå baserat på den genomförandenivå som tidigare observerats.

08 02 ÅÅ – operativt tekniskt stöd från EGFJ ⁴⁵	Åtaganden = Betalningar ⁴⁶	(7)	71.000	71.000	71.000	71.000	71.000	71.000	71.000		497.000
08 01 ÅÅ – Anslag av administrativ natur som finansieras av EGFJ ⁴⁷	Åtaganden = Betalningar	(8)	13.000	13.000	13.000	13.000	13.000	13.000	13.000		91.000
67 01 & 67 02 – Inkomster som avsatts för EGFJ	Åtaganden = Betalningar	(9)	280.000	230.000	130.000	130.000	130.000	130.000	130.000		1,160.000
DELSUMMA – EGFJ	Åtaganden	(10)=(1+2+3+5+6+7+8-9)	40,300.435	40,527.343	40,791.369	40,931.499	41,072.405	41,214.290	41,357.373		286,194.715
	Betalningar	(11)=(1+2+4+5+6+7+8-9)	40,267.262	40,500.635	40,776.868	40,920.833	41,063.866	41,206.315	41,349.378	109.558	286,194.715

08 03 ÅÅ – Interventionstyper som avser landsbygdsutveckling	Åtaganden	(12)	11,230.561	11,230.561	11,230.561	11,230.561	11,230.561	11,230.561	11,230.561		78,613.927
	Betalningar	(13)	786.139	3,703.699	6,314.312	7,860.977	9,356.414	10,331.700	11,025.236	29,235.450	78,613.927
08 03 YY – Ejflu – Operativt tekniskt stöd inom EU	Åtaganden = Betalningar ⁴⁸	(14)	22.147	22.147	22.147	22.147	22.147	22.147	22.147		155.029
08 01 YY – Anslag av administrativ natur som finansieras av Ejflu	Åtaganden = Betalningar	(15)	6.000	6.000	6.000	6.000	6.000	6.000	6.000		42.000
DELSUMMA – Ejflu	Åtaganden	(16)=(1+2+14+15)	11,258.708	11,258.708	11,258.708	11,258.708	11,258.708	11,258.708	11,258.708		78,810.955

⁴⁵ Inbegriper även de belopp som för närvarande finansieras enligt kapitlen 05 07 (Granskning av jordbruksutgifter) och 05 08 (Politisk strategi och samordning av politikområdet Jordbruk och landsbygdsutveckling).

⁴⁶ För enkelhets skull betraktas anslagen för tekniskt stöd inom EGFJ här som icke-differentierade. Beloppet för utestående åtagande är i regel obetydligt jämfört med de totala belopp som omfattas av denna finansieringsöversikt.

⁴⁷ Inbegripet de belopp som för närvarande finansieras under posterna 05 01 04 01 – Stödutgifter för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) – Icke-operativt tekniskt stöd och 05 01 06 01 – Genomförandeorganet för konsument-, hälso-, jordbruks- och livsmedelsfrågor – Bidrag från programmet för främjande av jordbruk

⁴⁸ För enkelhets skull betraktas anslagen för tekniskt stöd inom Ejflu här som icke-differentierade. Beloppet för utestående åtagande är i regel obetydligt jämfört med de totala belopp som omfattas av denna finansieringsöversikt.

	Betalningar	(17)=(1 3+14+1 5)	814.286	3,731.846	6,342.459	7,889.124	9,384.561	10,359.847	11,053.383	29,235.450	78,810.955
Anslag TOTALT för den gemensamma jordbrukspolitiken	Åtaganden	=10+16	51,559.143	51,786.051	52,050.077	52,190.207	52,331.113	52,472.998	52,616.081		365,005.670
	Betalningar	=11+17	41,081.548	44,232.481	47,119.327	48,809.957	50,448.427	51,566.162	52,402.761	29,345.008	365,005.670

Beloppen har avrundats och därför stämmer totalsumman inte fullt ut.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	----------------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Personalresurser		125.678	125.678	125.678	125.678	125.678	125.678	125.678		879.746
Övriga administrativa utgifter		6.008	6.008	6.008	6.008	6.008	6.008	6.008		42.056
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden = Betalningar	131.686	131.686	131.686	131.686	131.686	131.686	131.686		921.802

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
TOTALA anslag samtliga RUBRIKER i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	51,690.829	51,917.737	52,181.763	52,321.893	52,462.799	52,604.684	52,747.767		365,927.472
	Betalningar	41,213.234	44,364.167	47,251.013	48,941.643	50,580.113	51,697.848	52,534.447	29,345.008	365,927.472

Beloppen har avrundats och därför stämmer totalsumman inte fullt ut.

3.2.2. Sammanfattning av den beräknade inverkan på anslag av administrativ natur

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
----	------	------	------	------	------	------	------	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	125.678	125.678	125.678	125.678	125.678	125.678	125.678	879.746
Övriga administrativa utgifter	6.008	6.008	6.008	6.008	6.008	6.008	6.008	42.056
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	131.686	131.686	131.686	131.686	131.686	131.686	131.686	921.802

Utanför RUBRIK 7⁴⁹ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	1.850	1.850	1.850	1.850	1.850	1.850	1.850	12.950
Övriga utgifter av administrativ natur	17.150	17.150	17.150	17.150	17.150	17.150	17.150	120.050
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	19.000	19.000	19.000	19.000	19.000	19.000	19.000	133.000

Beloppen har avrundats och därför stämmer totalsumman inte fullt ut.

TOTALT	150.686	150.686	150.686	150.686	150.686	150.686	150.686	1 054.802
---------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁴⁹

Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.2.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
Vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna	845	845	845	845	845	845	845
Vid delegationer	3	3	3	3	3	3	3
För forskning							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter: kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, personal från bemanningsföretag och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)⁵⁰							
Rubrik 7							
Som finansieras genom RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	– vid huvudkontoret	57.75	57.75	57.75	57.75	57.75	57.75
	– vid delegationer	1	1	1	1	1	1
Som finansieras genom ramanslagen för programmet ⁵¹	– vid huvudkontoret	29	29	29	29	29	29
	– vid delegationer						
För forskning							
Annan (ange)							
TOTALT	935.75	935.75	935.75	935.75	935.75	935.75	935.75

Personalbehoven ska täckas med personal inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁵⁰ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁵¹ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.3. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☒ Påverkan på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☒

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Förslagets inverkan på inkomsterna						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
67 01 & 67 02	280	230	130	130	130	130	130

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

08 02 YY – Sektorsspecifika typer av interventioner

08 02 ÅÅ – Typer av interventioner i form av direktstöd

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

Se anmärkningarna under punkt 3